

Original adı: LES TROIS VEUVES DE HONGKONG

**Gerard de
VILLIERS**

**SAS
HONGKONGLU
ÜÇ DUL**

© Copyright: Libraire Plon/ Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1984. Dr. Şevki Bey Sokak.
10/ 3 Türbe-İstanbul. Telefon: 528 43 84

TAY YAYINLARI

Türkçesi:
Ömer UFUK

Dizgi: Pano Grafik/ Film: Gümüş Reprodüksiyon
Baskı: Gündoğdu Matbaacılık/ Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Dev gibi üç makine, yanıp sönen renkli küçük lambalar, hafif bir uğultu... Cihazların herbiri aşağı yukarı dokuz metre uzunluğunda, üç metre yüksekliğindeydi. Yirmi dört saat durmaksızın çalışıyorlardı. Her cihazın önünde oturan operatörleri, koca metal yığınının arasında ufacık gözüküyordu. Cihazların kumanda tuşları bir Boeing'inki kadar karmaşıktı.

Koskoca salonda, duvar boyunca sıralanmış makinelerin hafif gürültüsünden başka ses duyulmuyordu. Tavanla duvarlar, iç ve dış sesleri emen ses geçirmez bir kaplamayla kaplanmıştı.

Malko bu madeni canavarların önünde tarif edilmez bir sıkıntı duydu. CIA şeflerinden Frank Thorpe sanki onun ne düşündüğünü tahmin etmiş gibi bir açıklamada bulundu:

— Bu bilgisayar özellikle gürültüden tiksiniyor. On beş desibelden yüksek bir ses ortamında çalıştırıldıklarında, hassas elektronik devrelerin çabucak bozulduğunu farkettilik. IBM şirketi de bizim için ses geçirmeyen bu kaplamayı yaptı. Burada, her dört saatte bir operatörleri değiştirmek zorundayız. Yoksa, ciddi ruhsal bozukluklar gösteriyorlar.

Malko, klavyenin önünde bir matbaa dizgicisini andıran adama baktı.

— Ne diye getirdiniz beni buraya? Bunlar insanın içini karartıyor.

Washington'ın banliyösü Langley'de,

Merkezi Haberalma Örgütü'nün A Binası'nın üçüncü bodrum katında bulunuyorlardı. Bilgisayar salonunun kapısında, içeriye servis şeflerinin dışında kimseyi sokmayan iki muhafız bekliyordu.

— Sizi “Max”ı, yani dünyanın en modern bilgisayarını tanıtmak için çağırdım, dedi Thorpe. Dünyada 9000 serisinden sadece iki büyük bilgisayar var. Biri bu, diğeri de Pentagon'da. Burayı kaplayan bu üç cihazdan ilki aylar ya da yıllar boyunca kodlanmış bilgileri emer.

Frank Thorpe ikinci cihaza doğru birkaç adım attı.

— Bu da Max'ın hafızası. Toplanan bütün bilgiler hafızayı besleyen delikli kartlara işlenir. Hafıza ise, topladığı verilerle son derece yararlı öneriler veren üçüncü cihazı, yani “beyin”i besler.

Malko büyülenmiş bir halde anlatılanları dinliyordu. Thorpe içini çekti.

— Max olsaydı, Domuzlar Körfezi felaketine uğramazdık. Bize hiçbir zaman yeşil ışık yakmazdı o iş için...

Malko bütün bu açıklamaları oldukça şaşkın bir halde dinliyordu.

— Beni buraya aşağılık kompleksine sokmak için mi getirdiniz? diye sordu.

Plan Dairesi şefi gülümsedi.

— Aslında, sizi buraya davet eden Max oldu. Max gelecek görevinizi belirledi. Bakın!

Beyin'in operatörüne doğru eğildi ve kulağına bir şeyler söyledi. Adam evrak dolabından bir fiş paketi çıkardı ve onları makinenin bir yarığında içeri soktu. Sonra bir sürü tuşa bastı ve beklemeye başladı.

Bilgisayarın uğultusu arttı. Birkaç saniye hiçbir şey olmadı. Sonra teleksin klavyesi hızla hareket etmeye başladı. Malko ile Thorpe önlerinde beliren kâğıdın üzerine eğildiler. Kâğıda dört sözcük yazılmıştı.

— Ani tehlike. Eylem şart.

Uğultu kesildi. Malko kaşlarını çatı.

— Ne demek oluyor bu?

— Hongkong'a gideceğinizi söylüyor, dedi sakın sakın Thorpe... Bu kararlar hiçbir ilgilim yok benim.

Dışarı çıktıklarında Malko:

— Umarım, Max içki içmiyordur, dedi. Beni pekâlâ Kamçatka'ya da gönderebilirdi. Peki ama, niçin size yerel ajanlarınızdan birisini kullanma emrini vermiyor?

Asansörün kapıları sessizce açıldı. Thorpe soruyu cevaplamadan önce Malko'ya yol verdi.

— Yeni biri gerekiyor bize. Oradaki ajanlarımız öylesine afişe oldular ki, bir sırtlarına “gizli ajan” kartı takmadıkları kaldı. Sonra, İngilizler de son derece alınganlar. Bilimadamlarımızı hoşgörüyorlar, ama Şirket personelinden son derece korkuyorlar.

Frank Thorpe yanından hiç ayırmadığı küçük anahtarıyla bürosunun kapısını açtı. Malko, pek az kişinin oturma ayrıcalığına eriştiği odadaki tek koltuğa oturdu ve bekledi. Thorpe piposunu doldurdu.

— Max ile alay etmeyin. Belki de bizi son derece büyük bir tehlikeden kurtaracak. Kısa bir zaman önce, bir muhbir Hongkong'taki ajanımızla temasa geçti. Bu Çinli, Pasifik'teki 7. Filo'nun güvenliğiyle ilgili son derece önemli bir haberi olduğunu iddia ediyordu. Hongkong'taki ajanımız Dick

Ryan, kaynağın pek inandırıcı olmadığını görerek hemen anlaşma yoluna gitmedi. Ama yine de olay kodlanarak fişlendi ve Max'a verildi.

Sözlerine daha da önem kazandırmak için bir an sustu.

— Max, anında harekete geçti. Bu istihbarat, bilgisayarın sahip olduğu ve bizim hiçbir ilgi kuramadığımız öteki verilere uyuyordu. İşte Max'ın avantajı da burada. Bizim haftalarca bir araya getirip çözümlemeyeceğimiz bilgileri o bir anda çözümlüyor. Şu Çinlinin verdiği haber yüzde doksan doğru ve önemli olabilir... İşte, Hongkong'a bunun için gidiyorsunuz. Bu arada şu bizim alingan Dick'i de fazla üzmemeye gayret edin.

— Peki ama, niçin Hongkong? diye sordu Malko.

Thorpe masasının üstündeki elektronik takvime bir göz attı.

— Bugün 2 Kasım. Ayın on yedisinde, 7. Filo'nun en büyük parçası olan Coral-Sea uçakgemisi Hongkong'a varacak.

— Anlıyorum, dedi Malko dalgın dalgın.

Yağmur, büronun mavimsi camlarını kamçıyordu. Washington'da titretici bir soğuk vardı. Aslında güneşli bir yere gitme fikri hoşuna gitmiyor değildi, ama Max'a da pek güvenemiyordu. Bunun boş yere yapılacak bir yolculuk olma tehlikesi vardı.

— İşte yol harcınız, dedi Thorpe kalın bir zarf uzatarak. Kimliğiniz son derece sıradan: Dış çekim için Hongkong'a giden Trasinter Films'in yetkili yapımcısısınız... Bütün ayrıntılar zarfın içinde var. Zaten film gerçekten de programlaştırıldı...

— Ama Trasinter...

— Bize ait gerçek bir şirket. Ah! Yeri gelmişken söyleyeyim, silah kesinlikle yok. İngilizler bu konuda yaşlı kızlar kadar titiz. Uçaktan iner inmez engellenmenizi istemem...

Malko zarfı açıp uçak biletine bir göz attı ve irkildi. Hemen o akşam, New York'tan Scandinavian Airlines'ın 912 sefer sayılı uçağıyla hareket ediyordu.

— Hiç zaman kaybetmiyorsunuz, dedi.

*

**

Malko Scandinavian Airlines'ın süper DC 8'inin ön kapısından dışarı adımını attığında, hamama girdiğini sandı. Bangkok'ta yağmur mevsiminin sonuydu ve Don Muang Havaalanı ezici ve nemli bir sıcakla kavruluyor, on adımda insan sıırıslıklam oluyordu.

Malko özlemle birinci mevkideki rahat koltuğunu düşündü. On iki bin kilometre uçtuktan sonra kendini daha yeni yeni yorgun hissediyordu. Kopenhag'ta, Scandinavian Airlines'ın yolculara tahsis ettiği odalardan birinde, bir duş alıp tıraş olacak kadar zamanı olmuştu. Kopenhag-Taşkent arası bir ok gibi geçmişti. Sonra karşısına muhteşem Himalayalar çıkmıştı. Süper DC 8 on iki bin metre yükseklikte, karla kaplı uçsuz bucaksız dağ zincirinin üzerinde hiç sarsılmadan sessizce süzülüyordu. Olağanüstü güzel bir manzaraydı bu. Malko'nun yol arkadaşı, İsveçli heykeltıraş kız, hayranlık çıgıklarıyla heyecanlı heyecanlı kamerasını kullanmış, sonra Malko'nun ceke-tini parföme boğarak omzunda uyuyakalmıştı. Bangkok'a indiğinde Malko, Thai

Internationale'den sevimli bir Taylandlı hostesin kendisine doğru geldiğini gördü.

— Prens Malko Linge? dedi kız İngilizce olarak.

Malko kızın kendisini nasıl tanıdığını hiç anlayamadı.

— Benim.

— Scandinavian'ın teleksini aldık. Bir buçuk saat sonra Hongkong'a kalkacak Caravelle'imizde yeriniz ayrıldı. Bagaj biletlerinizi verin, ben ilgileneceğim.

Malko gözlerini önünde kırtan mor elbisenin altındaki küçük kalçalara çevirdi. Taylandlı hostesler her zaman çekici ve etkileyiciydiler. Birden kendisini mucizevi olarak hamam sıcaklığının dışında, serinletilmiş bekleme salonunda buldu. Hostesi ona buzlu bir namana* ile dergiler getirdi. Kırk beş dakika sonra hoparlörden bir çağrı yapıldı:

— Thai Internationale, Hongkong, Taypey ve Tokyo istikametine kalkan 748 sayılı uçuşunun hareketini bildirir.

Malko ayağa kalktı. Dışardaki cehennem sıcaklığından sonra Caravelle'in kabini Malko'ya buz kesmiş bir sığınak gibi geldi. Ayak bileklerine kadar uzanan turuncu saronglarıyla* son derece sevimli iki hostes etrafında pervane oluyordu. Malko keyifle koltuğuna gömüldü. İstikamet, dört saat sonra varacakları Hongkong idi.

Hongkong Çince "sakin barınak" anlamına geliyordu. Ama Max'ın dediğine bakılacak olursa, hiç de o kadar sakin gözüküyordu.

(*) Limonlu bir Tayland içkisi

(*) Geleneksel Tayland giysisi

II. BÖLÜM

Çeng Çang Boeing 727'nin penceresine eğildi. Hongkong Adası'nın ışıkları uçağın solunda parlıyordu. Boeing yarı yarıya boştu. China Airlines yalnızca üç aydan beri Formoza ile Hongkong arası çalışmaya başlamıştı, henüz lüks Caravelle'ler ve rakipleri Thai Internationale'in kusursuz servisleriyle rekabet edecek düzeyde değildi. Çinlinin yanında, siyah ipekli elbisesi dizlerinin üstüne çıkmış genç bir kadın ağzı açık uyuyordu. Çeng emniyet kemerini bağlamadan önce bir an ona baktı. Birden elini koltuğunun altına daldırdı. Az kalsın çikolata kutusunu unutuyordu.

Formoza'dan bütün getirdiği buydu ve bundan hayli üzüntü duyuyordu. Hongkong'a cepleri para dolu döneceğini düşlemişti, saf Çeng Çang.

Gerçek, düşlerinden oldukça farklıydı. Onu küçük bir odada kabul eden üstü başı yağ içindeki yüzbaşı, anlattıklarını dinlemeye başlar başlamaz iki gün sonra gelmesini rica etmişti. Kuomintang'ın yöntemlerini bilen Çeng Çang, eğer getirdiği habere doğru dürüst bir ücret ödenirse bundan ona da uygun bir pay verebileceğini ima etmişti. İki gün sonra, kendisini yeniden yüzbaşının karşısında bulduğunda, işlerin yolunda olmadığını hemen anlamıştı. Subay ona sertçe, Başkomutan Çankayşek'in Haberalma Servisleri'nin bir yer solucanının dedikodularına ihtiyacı olmadığını söylemişti. Yüzbaşı, büyük bir hakaretle

bulunarak ona çay bile ikram etmemiştir! Ancak, ona Hongkong'taki akrabalarından birisine iletmesi için koca bir çikolata kutusu verdiğinde biraz yumuşamıştı. Adres kutunun üstündeydi. Çeng Çang böylesine güçlü kişiyi kızdırmaya cesaret edememiş ve kutuyu almıştı.

Emniyet kemeri sıkıca bağlı olan Çinli, bakışlarını dizlerinin üstündeki kutuya çevirdi. Görünüşüne bakılırsa içinde en azından üç sıra çikolata olmalıydı. Ağzının suyu aktı. Uzun zamandan beri tatlı yediği yoktu. İşleri kötü gidiyordu. Çeng Çang'ın Kowloon'un dar bir sokağında küçük bir bürosu vardı ve Hongkong'a film çekmeye gelen sinema yapımcılarının ayak işlerine koşardı.

Hayattan fazla bir şey istediği yoktu. Son günlerde dostlarından birisinin peruk fabrikasını satın almak istiyordu. Elli bin Hongkong Doları gerekiyordu. Bu ona sakin bir hayat sağlayacaktı. Üstelik otuz genç işçi kızın tadına bakma hakkına da sahip olacaktı. Bütün bunlar, Tayvanlı subayın aşağılayıcı bakışları karşısında uçup gitmişti. Amerikalılara gelince, onlar da kendisini ciddiye almamışlardı. Casusluğa atılmak o kadar kolay olmuyordu. Çeng aniden, korkudan midesinin kasıldığını hissetti. Ya onu komünistlere ihbar ederlerse! Subayın nefret dolu bakışları gözünün önüne geldi. İsmi ve adresini ona vermek zorunda kalmıştı. Düşünerek korkusunu yatıştırmaya çalıştı. Tayvanlılar Kızılardan nefret ederlerdi. Subayı düşünürken aklına çikolatalar geldi. Ve birden şiddetli bir öfke duydu. Bir şey kaybetmiş olmayacaktı! Parmağını paketin altına götüre-

rek kâğıdı yırttı. Şimdi tam zamanıydı. Hostes, belirgin bir Çing King aksanıyla anons yapıyordu:

— Az sonra Hongkong'a ineceğiz. Artık lütfen sigara içmeyin.

Çeng Çang kutunun kapağını kaldırdı. Sonra bakışlarını kutunun içine yöneltti. Koridorda şeker ikram etmekte olan hostes boğuk bir çığlık duydu. Bakışları Çeng Çang'ın üstüne çevrildiğinde az kalsın o da haykıracaktı. Çinlinin patlak gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi. Hostes onun rahatsız olduğunu sandı ve hemen üzerine eğildi.

— Hasta mısınız, bayım?

Çeng kutuyu hostese uzattı. Hostes uzattığı kutunun içine bakınca boğuk bir çığlık attı. Kutuda orta boy bir sosis büyüklüğünde rengârenk kablolarla bağlanmış dört kırmızı silindir vardı. Sistemin ortasında da sigara paketi büyüklüğünde kara bir kutu bulunuyordu.

Genç Çinli kadın düşmemek için koltuğun arkasına dayanmak zorunda kaldı. Bir adama, bir kutunun içine bakıyordu. Boeing denizin üstünden sadece otuz metre yükseklikteydi. Hızı saatte iki yüz yirmiden fazla değildi. Hongkong'ta hava ilk kez açıktı.

Birden, hostes boğuk bir sesle haykırdı. Hâlâ elinden bırakmadığı kutuyla öne doğru koşmaya başladı.

Korkudan eli ayağı kesilen Çeng Çang hostesi izliyordu. Birden, patlamanın şiddetiyle kulak zarları patladı ve gözleri yandı. Hostes yerden havalanırken kopan kafası kabinin içinde futbol topu gibi uçtu. Öndeki pencereler

tuzla buz oldu ve aynı anda kabini yoğun kara bir duman kapladı. Boeing 727 taş gibi Hongkong Körfezi'nin karanlık sularına doğru düşüyordu. Kaptan pilotla ikinci pilot kumanda aygıtının üzerinde cansız yatıyorlardı.

Sanki görünmez dev bir el Çeng Çang'ı koltuğuna yapıştırmıştı. Yanındaki kız bir çığlıkla uyandı ve dehşet içinde Çinlinin kolunu tırmaladı. Çeng Çang çılgın gibi imdat kolunu çekmeye çalışıyordu.

Boeing 727 bir duman bulutu içinde, ıstakoz sepetleri toplamakta olan bir kayığı darmadağın ederek suya gömüldü.

III. BÖLÜM

Emma Tayfunu'nun kalıntısı ince bir yağmur Hilton'un camlarını kamçılıyordu. Yağmur tabakasının arasından, Queen's Road'un tam karşı kenarındaki Bank of China'nın dikenli tellerle çevrili koca silueti farkediliyordu. Victoria Harbour'un ötesinde, Kowloon'un sayısız gri yapıları ise belirsiz, hemen hemen gerçekdışı bir görüntü oluşturuyordu.

Kötü havaya rağmen deniz trafiği her zamanki gibi yoğundu. Sampanlar*, mavnalar, su taksileri, yırtık pırtık yelkenleriyle tuhaf tekneler Victoria Harbour'da bir gidip bir geliyorlardı.

Malko kaşlarını çatı. CIA Bölge Şefi Dick Ryan ile temasa geçmesi için dışarı çıkmak zorundaydı. Randevu Washington ile konsolosluk arasındaki kodlanmış teleksle saptanmıştı. Ryan'ın Hongkong ile Kowloon arasında sefer yapan Star-Ferry feribotunda bulunması gerekiyordu. Amerikalı, adayla yarımada arasında saat dörtle altı arası mekik dokuyacaktı. Özel bir tanıma işaretine gerek yoktu. Malko'nun altın renkli gözleri fazlasıyla yeterdi.

Malko üstüne bir trençkot geçirdiği anda hafifçe kapiya vuruldu. Açmaya gitti: Genç bir Çinli saygıyla eğildi ve ona küçük bir paket uzattı. Geldiğinde ısmarladığı kartvizitlerdi

(*) Altı düz, güvertesiz tekne

bunlar.

Kartlar bir tarafı İngilizce, diğeri Çince olmak üzere iki yüzlüydü. Hongkong'ta çok gerekli olacaktı bunlar. Malko'nun ünvanı özenle yazılmıştı karta.

"Sérénissime Altesleri Prens Malko Linge."

İmla hatası bile yoktu. Malko heyecanla odadan çıktı. Ciddi bir şekilde çalışmaya başlamak için acele ediyordu. Asansörcü kız yüreğini hoplattı. Kız Tayland'da tanıdığı birine benziyordu.

Asansör hafif bir sarsıntıyla durdu. Çinli kız kapıları açmadan önce tatlı tatlı Malko'ya baktı.

*

**

Dick Ryan hemen hemen kel, tıknaz, küçük ağızlı birisiydi. Uzun bir çenesi vardı. Kahverengi gözleri sürekli hareket halindeydi. Oldukça enerjik görünüyordu. Feribotun burnundaki tahta sıralardan birine oturmuş, dalgın dalgın denizi seyrediyordu.

— Pis bir hava! diye belirtti.

Malko ellerine baktı. Son derece bakımlıydı. Gizli ajanlarda buna pek rastlanmazdı. Koca feribot yavaşladı. Kowloon'a yaklaşıyorlardı. Kıyıda çok az beyaz vardı, ama kimsenin onlara dikkat ettiği yoktu. Masum turistler olabilirlerdi. İnen Çinlilerin arasına karıştılar ve Hongkong'a kalkan diğer feribota binmek için kuyruğa girdiler.

Dick Ryan hemen hemen dudaklarını oynatmadan konuşuyordu. Malko'yu kolayca bulmuştu. İki adam el bile sıkışmamışlardı.

Şimdi dirseklerini küpeşteye dayamışlar,

hızlı hızlı konuşuyorlardı.

Birden Amerikalı Malko'ya yaklaştı ve trençkotunun cebine bir şey soktu.

— Adamın fotoğrafı. İsmi Çeng Çang, dedi Ryan. Adres arkasında. Sabah bürosundan aradım. Bu akşam China Airlines ile Formoza'dan dönüyor. Onu evinde kapana kıştırabilirsiniz. Saçmalıklarını Çankayşek'in Çinlilerine satmaya gitmiş olmalı...

— Sizce, adam ciddi mi?

Ryan sessiz bir sırıtışla küçük ağzını büzdü.

— Ayda yirmi kez onun gibi adamlara rastlanır. Buraya geldiğim zaman komünist Çin'den gelen bütün göçmenleri sorguya çekerek eğlenirdim. Birkaç dolar için olmadık şeyler anlatırlardı.

— Ya İngilizler?

— O namussuzlar çoktan komünist oldular. Çinlilerden daha da beter hem de. Yaltakçılar... Bana yalnızca acil bir durumda telefon edin, diye uyardı Dick Ryan. Konso-losluktan daha gizli bir bürom var. Electronics of California. Rehberde bulursunuz. Whitcomb'a karşı da uyanık olun!

— Whitcomb kim?

— İngiliz Emniyeti'nin patronu. Umarım karşılaşmazsınız onunla.

— Ya Coral-Sea? diye sordu Malko.

— Hiçbir tehlike yok, diye kestirip attı Dick Ryan. Ona mancınıklarla saldıracak halleri yok ya. Bütün yapabilecekleri karada bir, iki kişiyi bıçaklamak olur. Göz kulak olacağız. Haydi, şimdilik hoşça kalın!

İlk önce o kalktı. Malko'dan bir metre kadar uzaklaştığında döndü ve yüksek sesle alaylı alaylı bağırdı:

— Şayet sizin adam Taypey’de iyi bir genelev adresi verecek olursa, bana haber ulaştırın. Gelecek hafta giderim oraya...

Tıknaz görüntüsü kalabalıkta kayboldu. Malko acele etmeden feribottan indi ve yaya olarak Hilton’a yöneldi.

Yalnız kalır kalmaz, fotoğrafa baktı. Koca bir Çinli kafası.

Terzisine uğramak için Wardley Caddesi’ne çıktı. Duruma bakılırsa, akıllı bilgisayar Max tam olarak ayarlı değildi. Dick mesleğini iyi bilen sağlam bir adamdı.

İki saat sonra, saygıdeğer Çeng Çang ile karşılaşacaktı. Dick’in verdiği fotoğraf çok iyiydi. Görünüşe göre Hongkong’ta fazla uzun kalmayacaktı...

*

**

Devil’s Peak’in karşısından Sam Katsuen İskeleyi’ne kadar, üç yüz metrelik bir daire içinde deniz tamamen insan eti, mazot, koltuk parçaları, açılmış bavullar, kâğıtlardan oluşmuş bir örtüyle kaplıydı.

Kowloon Körfezi her cinsden tekneyle dolmuştu. Karakol gemileri, yardıma değil de yağmaya gelen bütün yelkenlileri geri çevirmeye çalışıyordu. Jet ikiye ayrılmıştı. Arka kısmı balçığa dönüşmüş denizin on beş metre dibinde yatıyordu. Balıkadamlar, cesetleri çıkarabilmek için bıkip usanmadan dalış yapıyordu.

Burun diklemesine suya gömülünce, ön kısım kanatlarla birlikte darmadağın olmuştu. Korkunç bir şekilde parçalanan cesetlerin büyük bir kısmı da orada yüzüyordu. Bulunan cesetlerin hemen hemen hepsinin emniyet

kemerleri yüzünden alt tarafları kopmuştu. Bazılarında, kanatlardaki yakıt depolarının patlaması sonucu yüzeysel yanıklar oluşmuştu ve bütün bu cesetlerin arasında, sağ kalanlar vardı! Dört helikopter, geniş mazot lekesinin etrafında tur atarak ceset arıyordu. Kazadan yarım saat sonra yolcuları kurtarabilme umudu kalmamıştı. Batan gövdenin içinde hapis kalanlar boğulmuşlardı.

Büyük patlamayla birlikte o yöne giden Malko, alanı istila eden meraklı kalabalığı yarararak ağır ağır havaalanı binalarına uzanan yola çıktı. Kay-Tak’ın binalarının ışıklarını görünce rahatladı. Yolda patlamayı duyduğundan beri içini bir sıkıntı kaplamıştı. Önsezisi ona düşen uçağın China Airlines’a ait olduğunu söylüyordu. Şimdi ise söz konusu olan, Çeng Çang’ın faciadan kurtulup kurtulmadığını öğrenmekti. Havaalanının salonuna açılan camlı kapıyı itti. Salonda iki yüz, üç yüz Çinli durmadan bağırıp çağırıyor, China Airlines’ın camlı bürosunu basmaya yelteniyorlardı. Acente şefi elinde bir liste tutuyordu, ama ne zaman bir isim okumaya kalkışsa gürültüden laf ağzına tıkılıyordu. Malko listeyi tutan adama yaklaştı. Adam afallamış bir haldeydi ve kendisine uzanan yüzlerce elden uzakta durmaya çalışıyordu. Şefin gözleri Malko’ya takılınca, Malko hemen bundan yararlandı:

— Kaç kişi kurtuldu?

— Şimdilik, yedi kişi.

— Bir dostumu, Bay Çeng Çang’ı bekliyordum. Kurtulanların arasında var mı acaba?

Bu soru belki ona iki yüz kere sorulmuş

olmalıydı.

— Hiçbir şey bilmiyoruz, bayım, dedi adam. Hastanelerde yaralılar var, ama kimliklerini kaybetmişler. Sorguya çekemeyiz onları. Eğer bir yakını değilseniz, yarın sabaha kadar beklemeniz lazım.

Soluk soluğa alnını kuruladı.

— Ölüler arasında var mı, yok mu? diye üsteledi Malko.

Memur listesine bir göz attı.

— Şu ana kadar yok, diye yanıtladı.

Gerideki kalabalık, sessiz ve umutsuz bir hareketle Malko'yu öne doğru itiyordu. Malko, artık daha fazla bir şey öğrenemeyeceğini anladı.

— Nasıl oldu bu? diye yine sordu.

China Airlines'ın acente şefinin o anda suratı asıldı. Şirketler, uçaklarının düşmesinden öğrenirlerdi.

— Henüz hiçbir şey bilmiyoruz, diye açıkladı. Uçağın inişten önce arızalandığını sanıyoruz. Soruşturma başladı bile. Size haber vereceğiz.

Çeng Çang ister morgda, ister suyun dibinde olsun, bunların hiçbiri Malko'nun işine gelmiyordu. Zorluklar başlıyordu. Çinli'nin elindeki haberleri öğrenebilmek için kayıtları karıştırmak gerekiyordu. Gizli ajanların pek az değer verdiği bir yöntemdi bu.

Buna zorunluydu, çünkü Dick Ryan gizli ödeneğinden para ayırmak istememişti.

*

**

Holy Tong bir yudum çay içti, yalnız olmasına rağmen kibarca geçirdi ve fincanı yerine bıraktı. Bulunduğu oda kapitone çift

kapıyla sürgülenmişti ve içerde çıt yoktu. Duvarlar, değerli kitaplarla dolu rafların altında kaybolan siyah kadifeyle kaplanmış, son derece erotik gravürlerle donatılmıştı.

Alçak bir divanın üstüne siyah bir örtü serilmiş, üzerine de her boydan ipek yastıklar konulmuştu. Holy, akupunktur tedavilerini orada yapıyordu.

Onun yanında, kitaplığın bir gözünde, içinde altın iğnelerin bulunduğu gül ağacından yapılmış küçük bir tahta kutu vardı. Bir gravürün arkasına gizlenmiş olan diyafonun dışında odada başkaca modern bir eşya yoktu. Holy, son çay damlalarını yudumlamıştı ki, diyafon cızırdadı:

— Bayan geldi, diye haber verdi Tuan.

Holy Tong çevik bir hareketle ayağa kalktı ve safran sarısı kimonosunun eteklerini düzeltti. Orta boylu, tıknaz ve göbekli bir adamdı.

Masasından bir ayna alıp kendini inceledi. Arkaya doğru özenle taranmış kırışmış saçları çıkık alnını meydana çıkartıyordu. Çerçevesiz gözlüklerinin ardındaki gözleri pırıl pırıldı. Yalnızca, tombul çenesinin üstündeki ağzı oldukça çirkindi. Holy, belki de doymak bilmeyen cinsel iştahı yüzünden, yine de kendisini hâlâ çekici buluyordu.

Biraz sonra Tuan kapıyı açtı ve kenara çekildi. Holy ziyaretçisinin önünde eğildi.

Gelen kadın, otuzla elli arasında herhangi bir yaşta olabilirdi. Yer yer meçli siyah saçlarını sade bir şekilde topuz yapmıştı. Çıkık elmacık kemikleri vardı. Birbirlerinin üzerlerine çıkmış sarı dişleri kalın dudaklarının üstünden taşıyordu. Pek güzel sayılmazdı.

Yalnızca ince uzun parmaklı ve damarlı elleri soyluydu. Daha yeni makyaj yapmıştı ve hiç mücevher takmamıştı.

Uşak kapıyı kapayınca, kadın çantasını divanın üstüne fırlattı ve hâlâ odanın ortasında duran Holy Tong'a doğru yürüdü. Çinlinin yüzünde hem ürkmüş, hem de arzulu bir ifade belirdi. Bayan Yao'ya delicesine aşıkta, ama kadın aynı zamanda onu fena halde korkutuyordu.

— Sersem, diye fısıldadı Bayan Yao onun yanına gelince.

Ve bütün gücüyle suratına bir tokat patlattı. İnce parmakları Çinli adamın yan-ğında kırmızı bir iz bıraktı. Bir adım geriledi ve ağlamaklı bir sesle sordu:

— Ama, ama, neden?

— Neden mi? diye alayla tekrarladı Çinli kadın. Bir de neden diye soruyorsun bana! Öldürmeliydim seni.

Holy kendini divanın üstüne attı.

— Anlamıyorum, diye inledi.

Çinli kadın karşısına geçip dikildi.

— Demek anlamıyorsun ha! Pekâlâ, sana bir hikâye anlatacağım. Üç gün önce senin gibi bir ahmak, Taypey'de bir istihbarat subayının karşısına çıktı. Bizimle ilgili çok önemli bir haberi satmak istiyordu. Oysa subay uzun zamandan beri çıkarının nerede olduğunu anlamıştı. Hemen bize haber verdi. Bir soruşturma yaptık ve gerçeği ortaya çıkardık. Hain cezalandırıldı.

Holy faltaşı gibi açılmış gözleriyle ona baktı.

— Hangi hain? Anlamıyorum.

Bayan Yao'nun siyah gözlerinden kıvılcım-

lar saçıldı. Çinli adamın üzerine eğildi.

— Sana hainin Çeng Çang olduğunu söylersem daha iyi anlarsın.

— Çeng Çang mı? diye tekrarladı Holy. Ama...

— Senin arkadaşındı o, değil mi?

Holy kekeledi.

— Evet, tabii... Ama...

Kadın acımasızca devam etti:

— Ve sen ona hiçbir şey söylemedin. Sana, ölünceye dek saklaman koşuluyla verdiğim sırları ona anlatmadın, öyle değil mi?

Holy Tong, birden kendi ağırlığı altında ezilir gibi oldu. Başını önüne eğerek sanki kendi kendine konuşuyormuşcasına mırıldandı:

— Çeng nerede şimdi?

— Uçakla beraber Kowloon Körfezi'nin dibinde, dedi Çinli kadın buz gibi bir sesle. Öyle olduğunu umut ediyorum en azından. Ya da lime lime olmuş morgda yatıyordur.

— Ne?

Holy birden korkusunu ve utancını unutmuştu.

— Ama bir canavarsın sen! Uçak nasıl infilak etti... Bütün o insanlar... Nasıl yapabilirsin?

Çinli kadın sinirlenerek omuzlarını silktili.

— Bir kaza bu. Bomba, o uçağa binmeden önce patlamalıydı. Taypey'de. Bir tek o ölmüş olacaktı. Ne olup bittiğini bilmiyorum, ama sorumlusu cezalandırılacak. Doğru bir çözüm değildi. Zaten bütün bunlar senin yüzünden oldu. İşin bu kadarla kaldığına, o hain Çeng Çang'ın konuşacak zaman bulamadığına sevinebilirsin.

Holy'nin gözleri yaşlarla buğulandı. Bayan Yao, elleri belinde, onu hiçe sayarak önünde duruyordu. Aniden ona karşı çılgınca bir arzu duydu. Dilini kuru dudaklarının üstünde gezdirdi ve uysalca söz verdi:

— Bir daha yapmayacağım.

Bir an konuşmadan birbirlerine baktılar. Bayan Yao, gerçekten de büyüleyici bir kadındı. Kimse sevgilisinin kim olduğunu bilmiyordu. Ve bu gerekliydi. Çünkü Bayan Yao partinin bir numaralı gizli örgüt uzmanıydı. Bir başka deyişle, Mareşal Lin-Piao'ya körü körüne bağlı bir komünist ve Hongkong Gizli Servisleri'nin patronuydu. Kolonide, Kızıl Çin'e iki saatte vize alabilecek tek kişiydi. Resmen Astor Sineması'nı yönetiyordu. Bir yıl önce, dayanılmaz lumbago ağrılarından yakındığı için bir bayan dostu ona Holy'yi ve altın iğnelerini önermişti. Kocasını siyasi bir darbeye kaybettikten sonra cinsel yaşamını yıllardan beri kızıl kitaba gömmüştü. Holy, muayene etmek için elbisesini çıkartmasını istediğinde, Bayan Yao cevap vermeden fermuarını açtı. Holy onu öyle görünce arzudan öleceğini sandı. Yüzükoyun ipek minderlerin üstüne uzandığı zaman, Holy altın iğnelerinden birini Çinli kadının sırtına sapladı. Bayan Yao hafifçe irkildi ve gözlerini yumdu. Holy ikinci bir iğne aldı ve hafifçe enseye batırdıktan sonra ayağa kalktı.

Ayin gerçekleşmek üzereydi. Bayan Yao şimdiye dek onunla akupunkturdan önce hiç sevişmemişti.

Holy, iğneleri çıkartmadan, hafif hafif onun sırtını ve böğürlerini ovmaya başladı. Çinli kadın tamamen hareketsiz kaldı. Bir süre

sonra Holy yanına uzanmak için hafifçe onu itti. Hali, cinsellikten azmış bir şempanzeyi bile utandırabilirdi. Bayan Yao hafifçe kıpırdadı.

— Bitti mi?

İğne seansı hiçbir zaman beş dakikadan fazla sürmezdi.

— Ben gidiyorum, diye açıkladı Bayan Yao sakın bir sesle. Kendimi çok daha iyi hissediyorum.

— Gitmiyorsun...

— Gidiyorum.

Holy onu kollarından tutup sertçe kendisine çektiğinde hiç karşı koymadı.

— Sen bir domuzsun, diye fısıldadı. Bir köpeksin sen. Duygularına hakim olmayı bilmiyorsun. Şu haline bak. Beni hemen bırak, yoksa Tuan'ı çağırırım.

Holy birden onun elini tuttu ve hafifçe ipek kimonosunun altına soktu. Şimdi Bayan Yao'nun gözleri kararmıştı. Bir an eli Holy'nin üzerinde kasıldı, sonra hafifçe kendisini geri çekti.

— Elbisemi çıkarmama gerek yok değil mi? diye fısıldadı.

Aşığının cevabını beklemeden külotunu sıyırdı ve masanın üstüne fırlattı. Holy Tong şehvetten titreyerek üzerine kapaklandı. Çinli kadın, genişlemiş burun delikleriyle ona bir ahtapot gibi sarılmış, zayıf vücudunu kasarak çalkalıyordu. Neden sonra, Bayan Yao Holy'yi itti ve kısa kısa soluyarak kalkıp üstünü başını düzeltti. Giderek o kendini beğenmiş kaygı verici kimliğine bürünüyordu. Küçümseme dolu bakışlarla Holy'ye baktı. Çinli adam bu kısa sevişmeden ne bedensel ne

de cinsel bir zevk duyabilmişti.

— Çok utanmaz birisin! dedi sertçe Bayan Yao.

Holy hemen kimonosunu giydi. Bayan Yao bir Craven yaktı ve keyifle dumanını üfledi. Cinsel zevkleri ve şu İngiliz sigaraları, Mao'nun kurallarını çiğneyen tek davranıştıydı. Çinli kadın kapıyı vurup çıktıktan sonra, Holy pencereye geldi, ama nefis manzaraya rağmen bir türlü huzura eremiyor, Çeng Çang'ı düşünmekten kendisini alıkoyamıyordu. Eski bir dostuydu o. Ne çok zeki, ne de çok başarılıydı, ama sadık bir dosttu. Holy'nin gözleri yaşarmaya başladı. Geleneklerine sadık birçok Çinli gibi, bir ölünün huzura ancak atalarının topraklarına gömülürse kavuşacağına inanıyordu. Bu, kendisi gibi Çeng Çing'in kenar mahallelerinde doğmuş zavallı Çeng Çang'a yapabileceği son hizmet olacaktı. Telefonu açtı ve hep kirli amaçlar için kullandığı genç bir Çinli kızı aradı. Mina, çekirdekten yetişme bir fahişeydi... Holy, morga gidecek cesareti bulamamıştı kendinde.

IV. BÖLÜM

Yaşı belirsiz tombul Çinli kız, odanın ortasındaki külüstür masada oturuyordu. Formol kokusunun ondan mı, yoksa duvarlardan mı geldiğini anlamak imkânsızdı. Malko'ya ilgisizce baktıktan sonra kusursuz bir İngilizceyle sordu:

— Bir kayıp mı arıyorsunuz, bayım? İsmi nedir?

Malko içini çekti. İki günden beri Kowloon Morgu'nun en iyi müşterisi olmuştu. Günde üç defa hep aynı soruyu büronun her gün sürekli değişen nazik memurlarına sormak zorunda kalıyordu. Ama aldığı yanıt hep aynıydı: Hayır, Bay Çeng Çang'ın cesedi tespit edilemedi ve cesetlerin durumuna bakılırsa bu pek de mümkün olmayacaktı. Bazı tabutların içinde et ve kemik parçalarından çok kum vardı... Yine de umutsuzluğa kapılmamak gerekiyordu.

Çin nezaketi kusursuzdu.

— Oturmaz mısınız, bayım? Bilgi alacağım.

Aslında, önünde bir liste vardı. Malko'ya hiç bakmadan, kapıyı sessizce kapayarak odadan çıktı. Malko düşünmeye fırsat bulamadan Çinli kız geri dönmüştü bile.

— Bu beyefendi, Bay Çeng Çang'ın cesedini istiyor, diye açıkladı kız.

Malko başını çevirdiğinde, masmavi iki göz ve kıvılcık bir bıyıkla burun buruna geldi.

— Ben Albay Archie Whitcomb'um, diye açıkladı yeni gelen. Koloni emniyet müdürü-

yüm.

İri ve sarsak gövdesi, haki şortu ve bastonuyla sanki Kipling'in bir kitabından çıkmışa benziyordu. Ama hiç de aptal bir görünüşü yoktu ve elleri mengene gibi kuvvetliydi.

Malko kendi kendine adamın bu sıcakta o beyaz yün çoraplara nasıl dayanabildiğini sordu. Ama asıl merak ettiği, albayın kendisinden ne istediğiydi. Dick Ryan'ın uyarısı belleğine çakılı kalmıştı.

— Ben de Prens Malko Linge, dedi ayağa kalkarak. Avusturya Liezen'den.

Albay Whitcomb, bir beyefendinin ya da öyle olduğu varsayılan birisinin sözlerinden bile şüphe duyacak kadar iyi yetişmişti. Buz gibi bir sesle konuştu:

— Avusturyalı, değil mi? Güzel bir isminiz var...

Sanki ona "kimden çaldınız bu adı" der gibiydi. Mavi gözleriyle Malko'ya sertçe baktı. Canı sıkılan Malko esas konuya dönmeyi tercih etti.

— Bay Çeng Çang'ın cesedi bulundu mu?

Albay Whitcomb şaşkın şaşkın bıyıklarını sıvazladı.

— Size, bu kişiyle niçin bu kadar ilgilendiğinizi sorabilir miyim, beyefendi?

Malko'nun yanıtı iki günden beri hazırdu ve altın renkli gözleri albayınkiler kadar masumdu.

— Pek tabii! Hongkong'a şirketimin çevireceği filmin çekim yerlerini saptamak için geldim. Çeng Çang daha önceden de benimle çalışmıştı ve şimdi yine ona ihtiyacım var.

İngiliz sertçe cevap verdi:

— Demek, Bay Çeng Çang'dan haber almak istiyorsunuz! Eğer beni takip ederseniz sizi memnun edeceğimi sanıyorum.

İki adam birbirlerini süzdü. Malko, İngilizin kendi gerçek kimliğinden kuşkulandırdığından hemen hemen emindi. Cevap vermeden ayağa kalktı ve albayı izledi. Çinli kız her zamanki gibi kâğıt yığınlarının içine gömülmüştü. Formol kokusu yine dayanılmazdı. İki avludan, bir yığın koridordan geçtikten sonra, albayı atlı muhafız katılığıyla selamlayan bir nöbetçinin koruduğu camlı bir kapının önünde durdular. Nöbetçi kapıyı açtı ve Malko'ya yol vermek için kenara çekildi. Bir hastanenin bekleme salonu gibi beyaz badanalı odaya girdiler. Odadaki bankta birbirlerinden uzakta, başları eğik, elleri dizlerine kenetlenmiş üç Çinli kadın oturuyordu. Üçü de, Çin'de yas rengi olan beyazlara bürünmüştü.

Soldaki kadın otuz beşinde olmalıydı. Geleneksel saç bağı takmıştı. Irkının kadınlarında ender rastlanan göğüslerini meydana çıkartan tertemiz pamuklu bir şöngsam giymişti. Elleriyle küçük bir mendili buruşturuyordu ve gözleri ağlamaktan kızarmıştı. Bir an Malko'ya baktıktan sonra başı tekrar önüne düştü.

Malko onun yanındaki kadını görünce olduğu yerde kalakaldı. Böylesine güzel bir yüze çok az rastlamıştı. Koyu ince saçları çağlayan gibi omuzlarına dökülüyordu. Ama kahverengi gözleri, sanki dünyanın tüm çirkinlikleri oraya yansımış gibi soğuk ve ifadesizdi. Malko'ya baktıktan sonra, gözlerini soğukça Albay Whitcomb'a çevirdi. Malko

oyalanmak için onu incelemeye başladı. Beyaz ipek pantolonuyla hemen hemen şeffaf bluzu, yanındaki kadının klasik giysisine küfrederek gibiydi. Çöp gibi ince hatları vardı ve beli inanılmayacak derecede inceydi. Malko'nun bakışları üçüncüye yöneldiğinde, kadın aniden yerinden kalktı ve sert bir sesle Çince olarak Albay Whitcomb'u azarlamaya başladı. Pantolonu ve subay yakalı tünici kabaca dikilmişti. Makyaj yapmamıştı. İnatçı sert yüzü, bir Pekin köpeğinkine benziyordu. Sesi de ondan farksızdı. İngiliz kısa bir Çince cümleyle onu susturdu ve Malko'ya alayla gülümseyerek parmağını tahta banka doğru uzattı.

— Size Bayan Çeng Çang'ı takdim ederim!..

Sonra ortadaki güzeli gösterdi.

— Bu da Bayan Çeng Çang!..

Ardından mendilli kadını işaret etti.

— Ve yine Bayan Çeng Çang!..

Pis şey! diye düşündü Malko. Albay demek bunun için tedirgindi.

— Bu üç kadından üçünün de Bay Çeng Çang'ın dul eşi olduğunu mu söylemek istiyorsunuz? diye sordu.

— Tam tamına! diye cevap verdi albay her hecenin üstüne basarak.

Beyaz çoraplı dul bir hamlede ayağa kalktı ve öfkeyle Çince konuşmaya başladı. Bu kez Whitcomb onun sözünü kesmedi. Sonra Malko için tercüme etti.

— Bana diğer ikisinin orospu, kendisinin ise, Çeng Çang'ın hakiki eşi olduğunu söylüyor.

— Ama...

Whitcomb sıksa omuzlarını silkti. Bakışlarında hiçbir ifade yoktu.

— Ötekiler de aynı şeyi söylüyor. Ve bunu kanıtlayabilirler de... Bakın.

Çince üç kadına bir şeyler söyledi. Kadınlar çantalarından birer nüfus cüzdanı çıkartıp albaya uzattılar.

— Bakın! dedi albay.

Bunlar Çince belgelerdi. Malko, üç resmin yanındaki benzer harfleri tanımakta hiçbir güçlük çekmedi. Üç kimlik de aynı şahsa aitti! Şaşkın bir halde onları albaya uzattı.

— Kimliklerin sahte olup olmadığını anlayabilmek için yapacağınız bir şey yok mu?

İngiliz belli etmeden bıyık altından güldü.

— Hongkong'ta bir kimlik beş yüz Amerikan Doları'dır. Belgeler devlet memurları tarafından düzenlendiği için hakikleri kadar gerçeğe uygun olur. Bu üç kadın Çeng Çang'ın karısı olduklarını iddia ediyorlar. Kocalarını tanıdığınıza göre belki bana yardım edebilirsiniz.

— Bu üç kadının neden cesedi istediği konusunda bir fikriniz var mı?

— Yok!

Üç dul aynı anda kafalarını kaldırdı. Aslında her üçü de İngilizceyi anlıyordu. Malko şimdi albayın neden onu üç dulun karşısına çıkardığını öğrenmişti.

— Bu kadınları tanımıyorum, ama bu hiçbir şey ifade etmez. Elimizde sadece yazışmalar var. Hiçbir zaman karşılaşmadım onlarla.

Albay Whitcomb beklenmedik bir saflıkla bu sözleri kabul ettikten sonra Malko'yu kastederek konuştu:

—Sözlerinizi doğru kabul etmemem için hiçbir neden yok beyefendi, ama bu kadar insanın birden zavallı birisi olan Çeng Çang ile ilgilenmeye başlamasını anlayamıyorum. Cesedine gösterilen bu ilgiye şaşıp kaldım.

— Bu üç kadını ne yapmayı düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

İngiliz hafifçe gülümsedi.

— Onları geri yollamaya mecburum.

Sonra yeniden Çince uzun bir nutuk çekti. Çinceye hakimiyeti şaşırtıcıydı. Malko gözlerini kapasa bir Çinlinin konuştuğunu sanırdı.

Üç kadın, albayın konuşmasına cevap vermedi. Sadece ayağa kalktılar ve birbirini arkasına odadan çıktılar. Albay yarı alaylı yarı ciddi onları seyrediyordu. Malko ile yalnız kalınca:

—Sizinle karşılaştığımıza sevindim, beyefendi, dedi sakın bir sesle. Umarım Bay Çeng Çang'ın vakitsiz ölümü çevireceğiniz filme fazla engel olmaz ve kolonide güzel günler geçirirsiniz. Yankesicilerden sakının.

Gülümseyerek kapıyı kapadı. Malko caddede, karşıda bekleyen üç dulla yapayalnız kaldı. Görünürde tek bir taksi yoktu. İlk hareketi dullara bırakmayı tercih ederek arkasına bile bakmadan yürümeye başladı. Eğer onlardan yardım bekliyorsa, bunun geçerli bir karşılığı olmalıydı.

*

**

Malko, körfezin nefis manzarasını seyretmek için arabasından çıkıp feribotun küpeşesine yaslandı. Kafası karmakarışık. Gerçekte bu üç kadın kimdi? Çeng Çang'ın gizemi neydi? İngiliz Haberalma Örgütü kimliğini

saptadığı için görevi daha da tehlikeli olacaktı şimdi.

Karşısında, Connaugh Road'un modern yapıları giderek büyüyordu. Yanaşmak üzereydiler. Birden, geride küçük bir walla walla* belirdi ve sürtünürcesine feribota yaklaştı. Malko, ağların altından çıkan sarı bir elin kendisine doğru bir şey fırlattığını gördü.

İçgüdüsel olarak geri çekildi.

Cisim metal güvertede ayaklarının dibine kadar yuvarlandı. Su taksisi geri dönüp bütün hızıyla uzaklaşmaya başlamıştı bile. Bu, kâğıda sarılı bir tahta parçasıydı. Malko kâğıdı açtı. Üzerinde, matbaa harfleriyle beceriksizce yazılmış bir adres vardı:

27. Çing Fung Caddesi, daire 8 b.

Onunla temas için fırsat kollayan dullardan birisinin adresi olmalıydı bu. Kâğıdı ufalayıp denize attıktan sonra yeniden Volkswagen'e bindi. Belirtilen adrese hemen gidebilmek için yanıp tutuşuyordu, ama Albay Whitcomb aptal değildi. Malko mutlaka takip edilmişti. Biraz oyalanmak için, Hongkong'taki komünistlerin genel karargâhı olan Bank of China'nın önünde durup Volkswagen'i park etti. Burası, içeri ancak Komünist Partisi üye kartı gösterilerek girilebilen dünyadaki tek bankaydı. Kapının önünde mavi tulumlu iki muhafız duruyordu. Hilton, Queen's Road'un öbür tarafındaydı.

Anahtarını alıp asansöre bindi. Güzel asansörcü kız ona gülümsedi. Asansörün tek müşterisi yine Malko idi. Yirmi ikinci kata çıkacağına, sanki havuza gidiyormuşcasına

(*) Su taksisi

asansörü dördüncü katta durdurdu. Sonra merdivenle zemin kata indi. Otelin kullanılması yasaklanmış girişlerinden birisine çıkan ıssız bir koridora yöneldi. Bacaklarının arasında Bengal Süvarileri devrinden kalma bir karabina tutan sakallı bir Gurka ona bakıyordu.

Hongkong, İngilizlerin getirdiği bu Hindu-larla doluydu. Hindistan'ı terkettiklerinde yedeklerine bu kabadayılardan en belalılarını almışlar, o zamandan beri de Gurkalar bir çoban köpeği gibi sadık olmuşlardı.

Malko dışarı çıkmak istediğini belirttiği zaman, Gurka kafasını salladı. Üstelik çok az İngilizce biliyordu ve Malko'nun Gurkalar hakkında fazla bir bilgisi yoktu. Tartışma uzayıp gidiyordu. Bir on dolar sonunda işi çözümlendi ve Gurkada daha insancıl duyguların uyanmasına neden oldu.

Aslında o, sarıların girişine engel olma emri almıştı. Beyazların çıkışına değil.

Malko kendisini Garden Road'da, Victoria Peak tramvay hattına paralel olarak tepeye çıkan caddede buldu. Güvenlik için, hattın kalkış yerinden bir taksiye bindi. Artık onu kimse takip edemezdi.

Şans eseri, birkaç kelime İngilizce bilen soföre adresi uzattı. Çing Fung Caddesi adanın bir ucunda, tamamen Çinlilerin oturduğu yoksul bir mahalle olan North Point'de bulunuyordu.

Çin mahallesine yaklaştıkça Malko'nun keyfi daha da kaçıyor. Sarı insanlardan hiçbir zaman korkmamıştı, ama bu defa hemen hemen somut bir kin duyuyordu onlara. Her kırmızı ışıpta bir, iki genç taksiye yaklaşp alçak sesle küfrediyordu. Hemen

hemen hiç beyaz görülüyordu. Turistler, Queen's Road'un zarif mağazalarının ötesine gidecek kadar serüvene girişmiyorlardı. Eskiden olsa, ona körpe kızlarla afyonlu pipo teklif ederlerdi. Şimdi ise, Mao düşüncesinin coşkulu el ilanlarını uzatıyorlardı.

Taksi King's Road'u izleyip sola, küçük bir sokağa saptıktan sonra çamaşır ipleriyle dolu koca bir yapının önünde durdu. Burasıydı.

Malko parayı verip indi. İnsanlar merakla ona bakıyorlardı. Bu yapılar hükümet yardımıyla yaşayan Kızıl Çinli göçmenler için inşa edilmişti.

Karanlık bir koridora girdi. Bir mucize! Asansör vardı. Sekizinci katta durdu. Daire 8 b hemen sağdaydı. Malko çingırağı çevirdi. Hiçbir şey olmadı. Kapı daha açılmamıştı. Malko beklemeye koyuldu. Dörder dörder merdivenlerden inen küçük bir kız çocuğu belli etmeden ona baktı.

Tuhaftı! Çok tuhaf!

Gitmek üzereyken, 8 b'nin kapısı gıcırtyla aralandı ve korkmuş bir yüz dışarı uzandı: Üç dulun en yaşlısıydı bu.

V. BÖLÜM

Daire ekşi Çin çorbası kokuyordu. Loşlukta Malko'nun önce fazla bir şey dikkatini çekmedi. İstemedi, sinirli bir aygır gibi titreyen Çinli kadına sürtündü ve kafasını başka yere çevirdi. Dulun sabahlığına ucuz bir parfüm sinmişti.

Malko pek rahat olmayan bir koltuğa oturdu. Çinli kadın da karşısına geçti. Henüz tek kelime konuşmamışlardı. Malko ona baktı. Ellerini dizlerine kenetlemişti ve korkmuş benziyordu. Yüzü güzel değildi, ama doldurulmuş akü gibi aşırı bir cinsellik yayıyordu. Bakışları ne zaman Malko'ya takılsa, sanki ahlaksız bir gösterinin önündeymişlercesine başka yöne çevriliyordu.

— Kimsiniz siz? diye kesik kesik bir İngilizceyle sordu.

Malko duraksadı. Bu bir Rus ruletiydi.

— Bir iş ilişkisi. Bir filmde benimle çalışması gerekiyordu, diye yanıtladı biraz bekledikten sonra.

Çinli kadının gözleri kuşku doluydu.

— Öldürüldü o.

Bir suçlama bile değildi bu. Sadece, bıkkınlık dolu bir ifadeydi. Malko ne tavrı alacağını kestiremiyordu.

— Benimle görüşmek için bunca gizlilik niye? diye sordu.

— Korkuyorum, diye yanıtladı dul kadın.

Doğruydı bu.

— Kimsiniz siz? diye sordu Malko.

— Karısı.

— Ya diğerleri?

Çocuksu bir hareketle ellerini büzüştürdü.

— Onları tanımıyorum, hiçbir zaman da görmedim. Bana hareket ettiler, yalan söylüyorlar. Onun bir tek karısı vardı, o da benim.

Söylediklerinde içten gözükiyordu. Ama Malko Asyalıların ikiyüzlülükteki becerilerini biliyordu. Diğer dulların karşısında olsa, muhakkak onlar da aynı içtenlikle konuşacaklardı. Ne olursa olsun, gerçeği öğrenmesi gerekiyordu.

— Kocanız niçin öldürüldü? diye sordu Malko.

— Bilmiyorum, diye inledi Çinli kadın. Bilmiyorum, ama öldürdüler onu.

Birden, sessizce gözlerinden yaşlar boşandı. Yaşlar yüzünden su gibi akıyor, çenesi hafifçe titriyordu. Acınılacak bir haldeydi.

Malko sıkıntıyla krizin geçmesini beklemeğe başladı. Biraz oyalanmak için, tek ayaklı masanın üstündeki fildişi bir heykelciği aldı ve onunla oynamaya başladı. Bu, Çinlilerin doctor's daughter* dedikleri heykeldi. Bir zamanlar, Çinli doktorların muayenehanelerinde utangaç hastalar için bulundurdıkları çıplak bir kadın heykeliydi. Kadın müşteriler soyunmamak için ağrıyan yerlerini bu heykelciğin üzerinde gösterirlerdi.

Dakikalar boyunca, Çinli kadının iniltileri dışında hiçbir ses duyulmadı. Malko düşünürken dalgın dalgın heykelin kalçasını okşuyordu. Birden, Çinli kadının artık ağlamadığını farketti. Büyülenmiş bir halde, bembeyaz

(*) Doktorun kızı

dişlerinin üstündeki dudaklarını hafifçe aralamış, sabit gözlerle heykelin üstündeki el hareketini izliyordu. Malko sanki onu okşuyordu. Malko hareketini kestiği zaman, dul kadın sanki sarsılıyormuşcasına irkildi. Malko bundan etkilenecek heykeli tekrar okşamaya başladı. Çinli kadın uysalca titredi. Şaşırtıcı bir erotik telepati! Dakikalardır tek söz söylenmemişti.

Malko isteyerek elini heykelin bombeli göbeğinde dolaştırdı.

Çinli kadın iki büküm oldu, sonra aniden karnını öne çıkartarak bacaklarını gevşetti. Sabahlığı açıldığında, Malko jartiyersiz uzun çoraplarını farketti. Altında başka hiçbir şey yoktu. Çinli kadın hemen sabahlığını örttü.

Malko acımasızca heykeli okşamaya devam ediyordu. Büyülenen Çinli kadın inlemeye, küçük çığlıklar atmaya, kanepenin örtüsünü tırmalamaya başladı. Malko onun üç metre ötesindeydi. Heykelin göbeğinden göğüslerine çıktı ve onları avuçladı.

Çinli kadın bir çığlık attı ve çılgınlaşan gözleriyle doğruldu. Kendinden geçmişti. Malko'nun en ufak bir hareketi dul kadının üstünde hemen etkisini gösteriyordu. Oyuna tekrar başladı ve sertçe göbeğe döndü. Dul kadın inledi ve aralık dudaklarıyla mırıldandı:

— Beş yıldır elini sürmedi bana.

— Kim?

— Çeng Çang. Kocam.

— Neden?

Malko şimdi çok yavaş hareketlerle heykelin bütün vücudunu okşuyordu. Çinli kadın gözlerini kapayarak gevşedi, ama vücudu hâlâ titriyordu. Sabahlığını açık baldırlarının üstü-

ne örtmeyi pek düşündüğü yoktu.

— Artık sevmiyordu beni, dedi birdenbire. Ama yine de iyi bir kocaydı. Her zaman hiçbir şeyden yoksun bırakmadı beni.

Bulunduğu durumda yalan söylemiyordu.

Böylece hakiki kadın ve herhalde bu konuda en az şey bilen oydu. Düşüncelere dalan Malko hareketlerini yavaşlattı. Çinli kadın yalvaran bir sesle onu uyardı:

— Rica ederim durmayın.

Kaygılanan Malko artık oyuna devam etmek istemiyordu. Heykelciği masanın üstüne koydu ve dul kadının karşısına geçti.

— Kocanızın sırrı hakkında ne biliyorsunuz?

Bayan Çeng Çang sanki tokatlanmış gibi ağzı açık kaldı. Birden ayakları üzerinde doğruldu. Sabahlığı tamamen açılmıştı. Biraz yağlı kalçalarına rağmen güzel bir vücudu vardı.

Durumuna hic aldırmadan alçak sesle Malko'ya küfretmeye, onu tekmelemeye başladı. Sesi giderek yükseliyor, son derece tizleşiyordu. Malko onu susturmak için yaklaştı.

— Onurumu kırdınız benim, diye bağırdı aniden. Kendimi öldüreceğim.

Malko'nun elinden kurtularak pencereye doğru atıldı ve panjuru kaldırmaya başladı. Malko arkasından ona yapıştı ve belini kavradı.

Çinli kadın çılgınca bir kuvvetle direniyordu. Boğuşmada, sabahlığı dolgun göğüslerini meydana çıkartarak tamamen açılmıştı. Ama Çinli kadın cinsel taşkınlığını unutmuş gözüküyordu. Kesik kesik sözcükler mırıldanarak

kendisini atmak için pencereye yaklaştırmaya çalışıyordu.

Malko bütün kibarlığını unutarak çılgınca onu sarstı.

— Durun, delisiniz siz!

Dul kadın şaşkın bakışlarla Malko'ya dönerek aniden durdu. Çıplaklığından kaygılanmışa benzemiyordu. Tek söz etmeden odaya kadar yürüdü. Malko endişeli olmasına rağmen peşinden gitmedi. Çinli kadın gözden kaybolduğu gibi, aniden tekrar gözüktü. Sabahlığını çıkartmış, özenle süslenmiş, gözlerini boyamıştı. Dudakları ve göğüs uçları pembeleşmişti. Malko'nun soru soracak kadar zamanı olmadı. Çeng Çang'ın dul karısı uzun süren perhizinin acısını çıkartmak isteyen hareketlerle karşısında duruyordu. Malko onu yere, hasırın üstüne çekti. Kadın da hiç konuşmadan kararlı hareketlerle onu soymaya başladı.

Hareketlerinde maddi şeylere önem vermeyen bir tavır seziliyordu. Malko çıplak kalınca, Çinli kadın kendisini Malko'ya bıraktı; dakikalarca bir kısırak gibi çırpınıp durdu. Malko onun doyuma ulaşp ulaşmadığını farketmedi. İkisi de birbirinden bağımsız hareketlerde bulunuyorlardı. Birdenbire, Bayan Çeng Çang boğuk bir çığlık attı ve Malko göğsünde delicesine çarpan bir yürek hissetti.

Bayan Çeng Çang hafifçe kafasını kaldırdı ve karışık İngilizcesiyle konuştu:

— Özür dilerim, ama beni öylesine tahrik etmişsiniz ki... Artık dayanamazdım, kendimi tuta tuta hasta olmuştum. Kocamla sevişmeyi beş yıl oluyor. Artık arzulamıyordu beni. Onu ancak genç ve ahlaksız kızlar etkiliyordu.

Biraz para bulur bulmaz Wan Şay'ın küçük orospularına gidiyordu.

— Beş yıl!

Malko kuşkuyla ona baktı. Bu da bir numaraydı.

— Bunu bir yabancıya söylememeliydim, ama hakkımda kötü düşünmenizi istemem. Bugüne kadar hiçbir zaman kocamı aldatmadım. Bir şeytansınız siz. O kadar arzulu olduğumu nasıl anladınız?

— Niçin Çeng Çang'ı terketmediniz? Genç ve güzelsiniz.

— Onu terketmek mi?

Çinli kadının ses tonu, sanki küfredilmiş gibi şaşkın bir hal aldı.

— Ama çok iyi bir kocaydı o, diye şiddetle haykırdı. Annem öldüğü zaman cenaze töreni ve cesedinin Kanton'a gönderilmesi için sekiz yüz dolar ödedi. Haftada en az bir kere lokantaya götürürdü beni. Hiçbir zaman hiçbir şeyden yoksun olmadım. Bu dairedeki bütün mobilyaları o aldı. Bir orospu değilim ben. Böyle bir şey için kocamı terketmem.

Malko bu sıkıcı konuyu başka tarafa çevirmek için sordu:

— Her şeyi göze alarak neden benimle görüşmek istediniz?

— Bilmiyorum. Korkuyordum. Bana açıklamada bulunabileceğinizi düşündüm. Giderken bana Taypey'de çok para kazanacağını söylemişti. Sizinle beraber miydi?

Malko başını salladı.

— Hayır.

Malko morgda karşılaştığı diğer iki kadını düşünüyordu. Eğer yanındaki yasal eş ise, onlar kimdi ve zavallı Çeng Çang ile neden

ilgilileniyorlardı?

Tuhaf! İnsan tek başına sahte kimlik yapamazdı ve Bay Çeng Çang da o dulları baştan çıkartacak kadar zengin değildi.

— Eşinizi Formoza'ya götüren iş hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz, öyle mi?

— Evet... İşlerinden hiç söz etmezdi bana. Zaten uzun zamandan beri burada oturmuyordu. Kızlar yüzünden...

Umutsuz gözüküyordu. Malko üsteledi:

— Bir şeyler bilebilecek hiç kimseyi tanımıyor musunuz?

— Bu niçin sizi bu kadar ilgilendiriyor? diye sordu heyecanlı heyecanlı Çinli kadın.

Malko sadece bir saniye duraksadı.

— Amerikan Haberalma Örgütü için çalışıyorum, dedi. Eşinizin elinde çok önemli bir haber vardı. Bunun için öldürüldü.

Kadın elini yumruk yaparak ağzına götürdü.

— Korkunç bir şey bu.

— Hâlâ aklınıza bir isim gelmiyor mu?

Dul kadın cevap vermeden önce duraksadı.

— Holy, belki! En iyi dostuydu. Holy Tong. Hongkong'ta Holland House'da bir bürosu var.

— Niçin ona sormadınız?

Dul kadın başını salladı.

— Beni tanımaz ki! Her zaman beraberdiler. Kadınlardan başka bir şey düşünmez o adam.

— Kocanızın onunla konuşmuş olabileceğini düşünüyor musunuz?

— Bilmiyorum, belki.

Malko ağzını açacağı sırada çingirak hafifçe çınladı. Bayan Çeng Çang dizleri üstünde doğrulup elleriyle göğüslerini kapadı.

Hafifçe hıçkırdı.

— Saklanın. Görmesinler sizi.

Tam bir zina sahnesi.

Malko'yu odanın içine sürükleyen Bayan Çeng Çang, gürültü etmemesi için işaret etti ve elbisesini ona attıktan sonra hafifçe kapıyı üstüne kapadı.

Malko bu fırsattan yararlanarak giyindi. İş saatlerinde zina yapmak, birinci sınıf gizli ajanlar için bile olsa, CIA'da yasaktı.

Kulağını kapıya yapıştırıp dinlemeye başladı. Beş dakika bekledikten sonra, duraksamadan odanın kapısını araladı ve etrafa göz attı. Oturma odası boştu. Çinli kadın antrede ya da bölmede olabilirdi. Antre bir perdeyle ayrılmıştı, ama Malko'nun kulağına hiçbir konuşma sesi gelmiyordu.

Odadan çıktı ve yüreği ağzında zıncı diye duruverdi.

Antre perdesinin altında tırnakları bakımlı küçük bir ayak uzanıyordu.

Örtüyü kaldırdı. Bayan Çeng Çang, baldırları meydanda, sırtüstü kıvrılmış yatıyordu. Sabahlığı üstünden çıkartılmıştı. Malko irkildi, kapı aralık kalmıştı!

Çabucak kapadı ve kadının yanına diz çöktü.

Kadının çenesi sanki ölmeden önce birisini ısırma istemişcesine kasılmıştı. Malko önce boğulduğunu sandı, sonra karaciğerin hizasında ete batırılmış bir iğne parçası farkettil. Dikkatle onu çıkardı ve inceledi.

Aynı anda bir acıbadem kokusu yüzünde patladı ve hemen iğneyi attı.

Siyanürdü bu!

Çeng Çang'ın dul karısı enjektörle deri

altına verilen yüksek dozda siyanürle zehirlenmişti. Katili ya da katilleri, zehir etkisini gösterinceye kadar onun soluk kaslarını sıkıştırmışlardı. Böyle bir dozla, iş bir dakikadan bile az sürmüştü. Herhalde bir aşk cinayeti değildi bu.

Malko ayağa kalktı ve unuttuğu bir şey var mı diye çabucak oturma odasına bir göz attı. Sonra kapıyı araladı ve dış avlunun boş olduğuna emin olduktan sonra kapıyı kapatıp merdivenlere atıldı. Sakin adımlarla binadan çıktı. Şansa bir taksi geçiyordu. Hemen bindi ve Hotel Mandarin'in adresini verdi.

Çeng Çang'dan sonra, şimdi de karılarından birisi... Dul kadının neden ortadan kaldırıldığını öğrenmesi gerekiyordu. Holy Tong belki ona yardım edebilirdi.

VI. BÖLÜM

Buzlu camlı kapının üstünde siyah harflerle "W. Tong. Incorporated" yazılıydı. Malko şövalye yüzüğüyle hafifçe kapıyı tıklattı ve kolu çevirdi. Saat akşamın altısıydı ve artık kimseyi bulacağını sanmıyordu. Öğleden sonrasını son bir kez daha morga giderek harcadıktan sonra, Holland House'ın labirentten farksız koridorlarındaki büroyu buluncaya kadar anasından emdiği süt burnundan gelmişti. Hayattaki iki dul ortadan kaybolmuş, Albay Whitcomb görünmemiş ve Çeng Çang hâlâ bulunamamıştı. Sonunda meşhur Tong'u görecekti.

Büro, olsa olsa orta büyüklükteki bir gömme dolaptan biraz daha büyüktü. Yaşı kestirilemeyen Çinli sekreter soru soran bir bakışla başını kaldırdı. Oda, günlük ve cila kokuyordu. Duvarlar, Çin ve Japon dergilerinden kesilmiş çıplak kadın resimleriyle kaplıydı.

— Bay Tong? diye sordu Malko.

Sekreter cevap vermeye fırsat bulamadı. Açık kalmış kapıdan içeri giren tombul ve güleryüzlü bir Çinli Malko'nun arkasında belirmişti.

— Bay Tong benim, dedi yumuşak bir sesle. Oturmaz mısınız?

Malko'yu odadaki tek koltuğa oturtuktan sonra, kendisi de oturacak bir şey aramaya başladı. Malko merakla onu inceliyordu: Bir papaz eskisini hatırlatıyordu. Bakışlarını

yakalamak imkânsızdı. Tombul elleri sürekli hareket halindeydi.

— Ziyaretinizi neye borçluyum? diye sordu Bay Tong.

Malko üstünlüğünü korumak için gözlüklerini çıkartmamıştı.

— Dostlarınızdan birisinin aracılığıyla geliyorum, dedi sakın bir sesle. Bana yardım edebileceğinizi söylemişti.

Tong'un gözleri parıldadı.

— Nereniz ağrıyor? diye sordu.

— Bir yerimin ağrıdığı yok benim...

Çinli sevimli bir hareketle alaylı alaylı, alçak sesle konuştu:

— Anlıyorum, anlıyorum, ama rahatça konuşabilirsiniz. Sekreterim İngilizce bilmez.

— Size söyleyeceklerim gizlidir, diye belirtti Malko. Ben...

Tong yatıştırıcı bir hareketle ellerini uzattı.

— Bunu belirtmenize gerek yok. Ne zaman oldu bu?

— Dün, dedi Malko.

— Şşt, şşt! Ayrıntılara ihtiyacım yok, diye sözünü kesti Tong. Bir saniye bekleyin.

Sekreterine Çince emir verdi. Kız makinesini bırakıp yerdeki bir dolabın önüne çömeldi, renksiz sıvıyla dolu koca bir damacana, sonra küçük boş bir şişe ve ince bir huni çıkarttı.

Tong bakışlarıyla damacanayı okşadı ve tıpasını açtı.

— Buna iktidarsız erkeklerin şarabı diyorum, etkisini göstermesi iki saati alır, dedi alçak sesle. Ama etkisi kesinlikle olağanüstüdür.

Sesi iyice alçalmıştı, ama gözleri capcanlıydı.

— Ben bile sık sık kullanırım, diye itiraf etti. Geçen hafta gencecik kızlarla küçük bir toplantım vardı... Tabii ki...

Malko az kalsın iskemlesinden düşecekti. Tong ona aşk iksiri satmak üzereydi. Bilgisayar Max bunu öngörmemişti. Şişeyi Tong'a geri uzattı ve kelimelerinin üzerine basarak konuştu:

— Bay Tong, beni yollayan şahsın ismi Bayan Çeng Çang. Ya da öyle idi. Dün akşam öldürüldü, gazetelerden öğrenmişsinizdir belki.

Çinlinin yüzü güneşte kalmış tereyağı topağı gibi bozuldu. Sanki duvarlardan hayvanlar fırlayacakmış gibi etrafına bakındı.

— Söylediklerinizden emin misiniz? diye hafifçe sordu.

— Dostunuz Çeng Çang'ın China Airlines'ın parçalanmış uçağında bulunduğunu biliyorsunuz, değil mi?

—Evet, evet! dedi hafifçe Tong. Yolcu listesini gördüm. Korkunç bir şey bu!

Daha da bozulmuştu. Malko merakla onu inceledi. Bütün neşesi gitmişti. Artık karşısında yaşlı, yorgun, güçsüz bir adam vardı.

Gözlerini masanın üstüne dikmiş, Malko'ya vermek istediği küçük şişeyi oynuyordu. Kafasında düşünceler zararlı böcekler gibi dört dönüyordu. Her şey yeniden başlıyordu. Çeng Çang'ın ölümüyle yaptığı gafın tehlikeli sonuçları olmayacağını düşünüyordu. Ve şimdi, gizli ajan olduğu yüzünden akan bir beyaz adam ondan hesap soruyordu. Neden onu seçmişti? Adamdan, Çeng Çang ile olan ilişkilerini bilip bilmediğini mutlaka öğrenmesi gerekiyordu. Bayan Yao'yu düşündü ve

hıçkırdı. Ona gerçeği söylemeliydi.

— Rahatsız mısınız? diye sordu Malko Çinlinin kötü halini görünce.

Holy kendisini toparlamaya çalıştı ve donukça sırttı.

— Hayır, hayır, ama çok işim var ve dostumun ölümü korkunç bir şok oldu benim için. Ama siz bile...

— Sadece bir dosttan söz etmeye gelmedim, diye cevap verdi Malko. Bir iş ilişkisi diyelim. Ama bana önemli bir hizmette bulunacaktı... Sahi, onun öldürüldüğünü biliyor muydunuz? Uçağa, büyük bir olasılıkla Bay Çeng Çang'ı öldürmek için bomba konmuştu...

— İmkânsız bu! diye karşı çıktı Holy Tong. Böyle bir şeyi kim yapmış olabilir?

Malko adama baktı. Kuşkusuz Çinli söylediklerinden çok daha fazlasını biliyordu ve onun güvenini kazanmanın en iyi yolu da oyunu açık oynamaktı.

— Bay Tong, dedi, size bazı şeyleri açıklamalıyım. Ben, Amerikan Haberalma Örgütü için çalışıyorum ve bütün bu olanlar bana son derece tuhaf geliyor.

Holy'nin ağzı açık kaldı.

— Ama bunun benimle ne ilgisi var? diye karşı çıktı. Çeng sadece bir dostumdu, yalnızca o kadar...

Malko bir el hareketiyle onu yatıştırdı.

— Kuşum yok. Ama ölüm koşulları o kadar tuhaf ki, onları size anlatmadan edemedim... İşte bildiklerim.

Tam bu sırada, sekreter Holy Tong'a, adamı coşkulandıran Çince bir cümle söyledi. Tong sanki birden eski neşesine kavuşmuştu. Gözleri, piyango topları gibi bir kapiya bir

Malko'ya gidiyordu. Birden ayağa kalktı.

— Hikâyeniz ilgimi çekiyor, dedi. Ama niçin yemeğe gitmiyoruz? Böylece rahat rahat konuşuruz.

Şaşırان Malko da ayağa kalktı. Çinli, onu itelercesine büronun dışına çıkardı. Sahanlığa çıktıklarında, Tong endişeyle başka bir asansörün bulunduğu koridora doğru baktı. Sonra, sanki peşlerinden Başkan Mao geliyor-muşcasına Holland House'ın holünü geçti ve ancak Ice Street'e çıkınca durdu. İki çekçekçi, başları önlerinde yavaş yavaş geliyorlardı. Öndeki çekçekçi bir iskelet zayıflığındaydı. Holy Tong eliyle işaret etti ve çekçekler yavaşça durdu. Malko geriledi. Bu iskeletlere yük olmaktan utanıyordu.

— Çekinmeyin, dedi hafifçe Holy Tong. Bu çekçekçi sizi bir mil taşısı hayatının bir haftası gider, ama bu akşam para kazanamazsa yarın sabah açlıktan ölür...

Malko istemeyerek yırtık kadife koltuğa yerleşti. Çekçekçi hemen hareket etti.

*

**

Lokantanın ismi yoktu. Sokaktaki tek binanın son katında bulunuyordu ve tek müşterisi Çinli bir kadındı. Malko ile Holy Tong kenardaki bir masaya oturdular.

Yemek listesi yoktu. Mini etekli Çinli kızlar, masaların arasında dolaşp cırtlak bir sesle ellerindeki yuvarlak tepsilerdeki yemekleri tanıtıyorlardı. Holy iki kızı durdurup yemek ısmarladıktan sonra kızlardan birisinin kalçalarını okşadı.

— Bu genç kızlar, Hongkong'taki birçok kişi gibi geçimlerini zorlukla sağlar. Hepsisi de

öğleden sonraları ve akşamları randevuevlerinde çalışıyor. İsterseniz bir tane seçin kendinize.

Malko kibarca bu teklifi reddetti. Birkaç dakikadır Holy ile beraber çubuklarına ve çaylarına dalmışlardı. Malko karşısındaki adamı göz ucuyla izliyordu. Holy Tong:

— Nasıl bana kadar ulaşabildiniz? diye sordu.

Malko, Bayan Çeng Çang'a olan ziyaretini ve onun öldürülme şeklini kısaca özetleyerek hikâyeyi yeni baştan ona anlattı.

O anda Bayan Yao'yu tanımamış olmak için hayatının beş yılını verirdi Holy Tong. Şu Amerikan ajanı peşine takıldığından beri, son derece kötü bir durumdaydı. Ürperdi ve sıcak çayından bir yudum alınca ağzı yandı.

Malko, düşüncelerini hiç belli etmeden onu inceliyordu.

— Gerçekten de, şu Çeng Çang ile karısının neden öldürüldüğünü öğrenmeme yardımcı olabilecek birisini tanı mıyorsunuz? Siz onun dostuydunuz. Sırlarını kime verirdi?

Holy küçük sıcak bir havluyla yüzünü sildi. Buna gerçekten de ihtiyacı vardı.

— Bunda mutlaka bir yanlışlık var. Çeng Çang bu tip işlerle uğraşmazdı. Kendi halinde bir adamdı.

— Karısı da öyle gözüküyordu, diye vurguladı Malko. Ama yine de gözlerimin önünde öldürüldü. Nedenini öğrenmek isterdim...

Çinli adam, Hongkong'ta hayatın değeri yok anlamında kaçamak bir harekette bulundu. Ama kalbi göğsünü delegecek gibi çarpıyordu. Ayağa kalkıp koşarak uzaklaşmamak için kendisini zor tuttu. Öte yandan Bayan

Yao'nun neler diyeceğini düşününce dehşet içinde kaldı. Şu Amerikan casusunu mutlaka izletmek isterdi. Holy'nin işi zordu. Birden ürperdi. Yirmi yıl önce neredeyse hayatına mal olacak durumdan farksız bir durumla, Japonlar kadar acımasız insanlarla karşı karşıyaydı.

— Size yardım edemem, dedi birdenbire, ama Hongkong'u iyi bilirim. Dinlenmek istediğiniz zamanlarda size...

Peçetesinin altına birkaç dolar sıkıştırıp ayağa kalktı. Malko da onu taklit etti ve acıyla iki büklüm oldu. Sert, tahta Çin koltuklarına alışmamıştı. Yastıklar bile tahtadandı. Baş ağrıları yeniden başlamıştı.

— Ne oldu? diye sordu Holy.

Malko, Ladder Street'in merdivenlerinden inerken durumunu ona açıkladı. Holy'nin gözleri ışıdı. Sonunda, kendi alanında idi.

— Sizi iyileştireceğim, diye açıkladı. Akupunkturla. Yarın sabah otelinize gelirim, tedaviye başlarız...

Her şeye karşın ilişkiyi korumak için iyi bir yoldu bu. Malko kabul etti. Queen's Road'un köşesinde, mini şöngsamlı nefis bir Çinli kızla karşılaştılar. Kız, kibirli kibirli iki adamı süzdü. Holy Tong keyifle kıkırdadı.

— Lane Crawford'un yerinde çalışıyor, elli dolara ona sahip olabilirsiniz. Hongkong Doları tabii ki!

Victoria'ya dönmek için taksiye bindiler. Çinli durmadan önemsiz şeyler hakkında bir yığın laf söylüyordu. Malko onu Ice Street'in köşesinde bıraktı ve Hilton'a kadar devam etti. Hareket alanının sonu bir çıkmazdı. Geveze ve şehvet düşkünü Tong'dan bir ajan hiçbir şey elde edemezdi. Yine de, ağrılarını

iyileştirse bu da bir kârdı.

Yürüyen merdivene bindi ve anahtarını almak için resepsiyona yöneldi. Birden gözleri iki numaralı dula, en güzeline takıldı.

Bir kanepeye oturmuş, sakın sakın ona bakıyordu.

Malko'nun altın renkli gözleri bir an Çinli kadınınkilere çakıldı kaldı. Sonra, dul kadın yavaşça kalktı ve ona doğru geldi. Yürüyüşü bir kedininki gibi kıvraktı, ama yüzünde kesinlikle hiçbir ifade yoktu. Malko onu inceledi. İyi kesimli ipek elbisesiyle bir Avrupalıdan farksızdı. Çin terzileri istediklerinde dünyanın en iyileriydi.

Malko hafifçe eğilip elini tuttu ve dudaklarına götürdü.

— Sanırım daha önce de karşılaşmıştık, dedi. Sizi görme zevkini neye borçluyum?

Çinli dilber Malko'nun kibarlığı karşısında bir an duraksadıktan sonra, seçkin görünümüne tamamen zıt, kısık bir sesle cevap verdi:

— Sizinle konuşmak istiyorum. Çok önemli.

Malko onu odasına davet edecek kadar kibarlık göstermedi.

— Aşağıda, Den'de konuşsak? Bana en iyi yerlerden birisi olduğunu söylediler.

Dul kadın omuzlarını silkti.

— Nasıl isterseniz.

Kadının kayıtsızlığı apaçıktı. Yürüyen merdivende Malko'nun önüne geçti. Başı yukarda, göğüsleri ilerde yürüyordu. Tam saf kan bir dişi hayvan.

Otelin gece kulübü Den, yanyana dizili yapay bambularla kapatılmış küçük bölmelerden oluşmuştu. Orkestradan uzak bir yere

oturdular. Malko hemen, ateş pahasına sunulan bir Moët et Chandon ısmarladı.

— Size Albay Whitcomb tarafından takdim edilme şerefine erişemedim. Ben, Prens Malko Linge.

Çinli kadın, hiç umursamadan omuzlarını silkti. Düzgün yüzü yakından son derece acımasız gözüküyordu.

— İsmim Mina, diye cevap verdi dalgın gözlerle.

Şampanya getirilinceye kadar konuşmadılar. Kadehleri doldurulduğunda, Malko kendi kadehini kaldırdı.

— Neyin şerefine içelim?

— Konuşmamızın başarısına.

Mina buzlu sıvıyı dudaklarına götürüp bir yudum içti ve açıkladı:

— İyi!

Malko yeniden kadehini doldurdu. Orkestra çalmaya başlamıştı. Filipinli müzisyenler Çin usulü Amerikan parçaları çalıyorlardı.

— Çalıştığım yerde, dedi Çinli dilber, şampanya verilmez.

Malko kadehini doldurdu.

— Nerede çalışıyorsunuz?

— Kim Hall'de. Konsomatrisim.

Mina kadehini hemen hemen onunla aynı anda bitirdi. Donuk gözlerinde sonunda bir ifade belirmiş, yanakları pembeleşmişti.

— Güzel İngilizce konuşuyorsunuz, diye belirtti Malko. Niçin başka bir iş bulmayı denemiyorsunuz?

— Hongkong'a bir yıl önce kaçak girdim. Kâğıtlarım sahteydi. Onların parasını ödemek için on beş gün boyunca bana teklifte bulunan bütün erkeklerle yattım. Bana göz yumdular.

Ama, kurallara uygun bir kızın işini almaya kalksaydım, beni ihbar ederlerdi. Bunun ne demek olduğunu biliyor musunuz?

Malko olumsuzca başını salladı.

— Beni sınıra götürüp komünistlere teslim edebilirlerdi.

Bir an sustu. Malko onun dudaklarının titrediğini gördü.

— Hongkong'tan nasıl ayrılabilirsiniz?

Kadının gözlerinden kıvılcımlar saçıldı.

— Hongkong'tan tek başıma ayrılabilseydim, bu akşam burada olmazdım. Tek dinlenme günüm bugün. Buradan gitmek için insanın bir pasaportu olması lazım. Benimse sahte nüfus cüzdanımdan başka ne pasaportum var, ne de başka bir şeyim. Dosdoğru Makao'ya gidebilirim. Aynı durumda olan binlerce kişiyiz.

— Niçin Çeng Çang'ın cesedini istediniz? Karısı değilsiniz.

Omuzlarını silkti.

— Öyle yapmak zorundaydım.

— Niçin?

— Bunu söylemeyeceğim size.

— Beni nasıl buldunuz?

— Hiç önemi yok. Bana kim olduğunuzu ve Çeng Çang'ın cesedini neden istediğinizi söylemenizi istiyorum.

Sorusunu bir erkek gibi sertçe sormuştu.

— Neden?

— Belki yardım edebilirim size.

— Neden yardım etmek istiyorsunuz bana? diye sordu.

— Bir Amerikan ya da İngiliz pasaportu için.

— Önemli bir şey bildiğinizden emin

misiniz?

Güzel ağzı acımasız bir sırıtışla açıldı.

— Öyle sanıyorum. Yine de sizi daha çok şey bilen birisine götürebilirim.

Malko, kendini sahte bir pasaport hazırlarken düşünemiyordu. Böyle bir şey istediğinde, Dick Ryan şaşkınlıktan havaya sıçardı.

— Beni kim sanıyorsunuz da size bir pasaport sağlayabileceğimi düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

— Vız gelir. Eğer bir şeyler öğrenmek istiyorsanız, bir pasaport temin edeceksiniz. Ama, bir yol daha var.

— Nedir?

— Benimle evlenmeniz.

Sesinde hiçbir tatlılık yoktu. Bunu borsa haberlerini okur gibi söylemişti. Malko gülümsemek için kendisini zorladı.

— Geçen gün morgda bana aşık mı oldunuz?

Mina sinirlice yüzünü buruşturdu.

— Saçmalamayın. Sizinle yalnızca buradan gitmek, bir pasaport almak için evlenmek istiyorum. Birleşik Devletler'e varır varmaz sizden ayrılacağım, söz veriyorum. Ve bir daha benden söz edildiğini duymayacaksınız. Boşanmanız pek zor olmaz.

— Peki ama ne yapacaksınız?

Gece boyunca ilk kez kusursuz dişlerini göstererek bezgince gülümsedi.

— Burada olduğu gibi, fahişelik yapacağım. Başka bir şey yapmasını bilmem. Her yerde geçerli bir meslektir zaten bu. Ama en azından yakalanma ya da Çin'e gönderilme korkusunu duymam bir daha. Artık hiçbir zaman korkmak istemiyorum.

Hiçbir zaman...

Acımasız bir tavırla, elindeki kadehi kırmak istercesine sıkıyordu. Malko şaşırıp kalmıştı. Gerçekten ne biliyordu ki onun hakkında?

— Niçin bana başvuruyorsunuz? diye sordu. Bu bilgiler, birçok insan için çok değerli.

— İstedigimi bana verebilecek tek kişi sizsiniz, diye sertçe cevap verdi Mina. İngilizler hiçbir zaman Çinli bir orospuya pasaport ve para vermezler. Ama ben vücudumla istediğim kadar kazanırım.

— Düşünmem lazım, dedi Malko. Bütün bunlar sadece benim elimde olan şeyler değil. Ama, size söz veriyorum, eğer yapabilirsem sizi Hongkong'tan çıkartacağım.

Mina, ilk kez gözlerinde insanca bir ifadeyle ona baktı.

— Sahi mi?

— Sahi ya!

— Artık gidelim, dedi Mina, yoksa sevişecek zaman bulamayacağız. Oysa yarın erken kalkmak zorundayım.

— Ama sizinle sevişmeyi düşünmüyorum ki! diye hafifçe karşı çıktı Malko.

Mina yarı şaşkın, yarı alaylı ona baktı.

— Fahişeleri sevmez misiniz?

Malko onun elini tutup öptü.

— Hoş bir kadınsınız ve ben o kelimeyi bilmiyorum dedi. Belki daha sonra, birbirimizi daha iyi tanıdığımız zaman. Gelin sizi geçireyim.

Hilton'un holünde kimsecikler yoktu. Taksi şoförüne adresi o verdi. Araç on dakika sonra, kurumaya bırakılmış çamaşırlarla kaplı

bir yapının önünde durdu.

— Beni her akşam Kim Hall'de görebilirsiniz, dedi. Karar vermekte acele edin.

Yeniden o eski kaba haline bürünmüştü.

Malko elini öptü. Mina uzun bir süre onun yanından ayrılamadı.

— Ne yazık ki, bir fahişeyim ben. Şimdiye kadar hiç kimse sizin bu akşam bana davrandığınız gibi davranmadı.

Mina'nın son sözleri bunlar oldu. Binanın karanlık girişinde kayboldu.

Malko takside olayları gözden geçirdi. Kuşkusuz, bilgisayar Max her şeyi öngörmüştü. Bir şey onu şaşırtıyordu. Çeng Çang profesyonel bir casusa benzemiyordu. Ama yine de hayati bir bilgiye sahip olmuştu. Nasıl ve kimin tarafından?

Şimdi Malko iki dolu da tanıyordu. Acaba üçüncüsü onun karşısına neler çıkartacaktı?

VII. BÖLÜM

Holy Tong, Bayan Yao ile ilişkisinin başlangıcından bu yana Astor Sineması'na gidecek kadar kendini tehlikeye atmamıştı. Kapıyı çalarken canı sıkındı ve güçlükle soluyordu. Metresi otoriter bir sesle hemen cevap verdi. Kapıyı iterek girdi ve sevimli bir yüz takınmaya çalıştı. Ama içi tir tir titriyordu.

— Ne işin var burada?

— Seninle, seninle konuşmak istiyordum, diye kekeledi. Telefonla olmazdı. Çok önemli.

Bayan Yao yerine otururken Holy onun zayıf kalçalarının karşısında yutkundu.

— Buraya gelecek kadar çıldırdın mı sen? diye öfkeli bir sesle sordu Çinli kadın.

— Seni tedavi ettiğim biliniyor, diye tepkide bulundu Holy Tong.

Birden bütün düşündükleri aklından uçup gitti. Beceriksizce konuşmaya başladı:

— Kötü birisin sen! O zavallı kadını da öldürttün. Hiçbir şey yapmamıştı. Uykularımı kaçırta bir şey daha...

— İşlerime karışma, sefil! İğrenç herif! Bütün bunlar hep senin yüzünden, senin o çatallı dilin yüzünden oldu. Onu kopartıp yedirtmeliydim sana. Aptal! Bana bütün söyleyeceğin bu muydu?

— Bir adam geldi bana. Sanırım bir Amerikan ajanı. Öğrenmek istiyordu. Yani...

Çinli kadının buz gibi bakışları karşısında, sözcükler Holy Tong'un aklından uçup gidiyordu. Ayrıntısıyla Malko'nun gelişini

anlattı, ona uygulayacağı tedaviden söz etti ve alnı ter içinde sustu.

— Seni nasıl bulmuş? diye tehditle sordu Bayan Yao.

Holy tombul ellerini kenetledi.

— Ölen... Ölen kadın söz etmiş ona benden.

Bayan Yao düşünüyordu. Çeng'in cesedini istemeye geldiğinden beri o Amerikan ajanının varlığından haberdardı. Birden, aklına bir fikir geldi.

— Madem o adamı tekrar göreceksin, dedi, bana bir hizmette bulunacaksın.

— Yoo! Hayır, diye inledi Holy. Korkuyorum.

— Seni öldürtürüm, dedi kadın. Kabul ediyor musun?

— Peki, peki! İsteddiğini yapacağım.

Bayan Yao masanın üstündeki Craven paketinden alıp yaktığı sigarasını uzun bambu bir ağızlığa soktu ve bacak bacak üstüne attı.

— Sana kendini bağışlatabilmen için bir fırsat veriyorum, dedi iyilik taslayarak. İşte söyleyeceklerin...

Holy gözlerini kırptırdı. Bayan Yao onu bir yılan gibi büyülüyordu. On dakika boyunca, sesini çıkartmadan metresinin söylediklerini dinledi. Başı dönüyordu. Kendini dipsiz bir kuyuya batar gibi hissediyor, çok korkuyordu.

— İstedığın gibi yapacağım, dedi belli belirsiz bir sesle.

Tatmin olan Bayan Yao sırtıttı.

— Yarın seni görmeye geleceğim, diye kıkırdadı. Sırtım ağrıyor.

Holy midesinin yandığını hissetti. Bayan Yao sevişirken Kowloon'un en iyi orospuları-

nın bile akıllarına getiremediği şeyler söylerdi ona.

— Şimdi çek arabamı, dedi Bayan Yao yeniden sertleşen sesiyle.

Holy kendini insan kaynayan Hanoi Road'da buldu. Bir otobüs, körfezde demirli duran yük gemisi Matsamaru'nun Japon turistlerini indirdiği anda, Peninsula Hotel'in önüne geldi.

Malko, South China Morning Post okuyarak Holy Tong'u bekliyordu. Gazetede yine bıktırıcı suikast ve ayaklanma haberlerinden başka bir şey yoktu. Bayan Çeng Çang'ın öldürülmesi hiç farkedilmemişe benziyordu. En azından resmi olarak.

Hafifçe kapıya vurulduğunda açmaya gitti.

Holy Tong şişko gövdesiyle aralıkta duruyordu.

Çinli heyecanlı ve sinirli görünüyordu. Biraz havalardan söz ettiler, sonra Malko bir tek slipiyle kalıncaya kadar soyundu ve yatağa uzandı.

— Sanırım acılarınızı dindirmem uzun sürecek, dedi Çinli incelemesinden sonra. Pek basit bir durum değil.

Cebinden iğne torbasını çıkardı. Ama öylesine sinirliydi ki, elindekini yatağın üstüne düşürdü.

— Ne oluyor, Bay Tong? diye sordu Malko. Birisini tedavi ederken hep böyle sinirli misiniz?

Çinli kafasını salladı.

— Hayır, hayır, ama geçen gün dostum Çeng Çang hakkında söylediklerinizi tekrar düşündüm de...

Malko kulak kabarttı. Çinli, iki kaburgası

nın arasına altın bir iğne batırmıştı ve kesinlikle hiçbir acı duymuyordu. Şaşırtıcı bir şeydi bu. Aynı şekilde üç iğne daha etine saplandı.

— Sinir uçlarının etkilenebilmesi için iğneleri on dakika kadar tutmak gerek, diye açıkladı Holy Tong.

— Çeng Çang olayından niçin bu kadar tedirgin oldunuz? diye sordu Malko. Öldü o.

— Biliyorum, biliyorum, diye iç geçirdi Çinli, ama hep kendi kendime diyorum ki...

Malko dirsekleri üzerinde öylesine ani doğruldu ki, neredeyse iğneler düşecekti.

— Ne diyorsunuz?

— Kesin bir şey bildiğim yok. Aklıma bana söylediği bir şey geldi sadece.

Malko meraktan patlayacaktı. Çinli kullanılmamış iğnelerden biriyle oynuyordu. İlk karşılaşmalarındaki sinirliliğinin nedeni demek buydu.

— Bay Tong, dedi Malko hafifçe, eğer bir şey biliyorsanız bana söylemeniz lazım. Çok, çok önemli bu.

Çinli bakışlarını kaçırdı.

— Korkuyorum. Çeng Çang'ın başına gelenlere bakın. Hayır, bunu söylememem daha iyi olacak. Sizinle konuştuğumu bir öğrenirlerse...

— Hiç kimse öğrenemeyecek, diye belirtti Malko.

Bir an sessiz kaldıktan sonra, ağır ağır konuştu:

— Taypey'e hareketinden iki gün önce gördüm Çeng Çang'ı. Çok sinirliydi.

— Niçin?

Holy, oda sanki casus doluymuş gibi

kulağına eğildi.

— Bana, Amerikan filosofunun Hongkong'a gelişinde komünistlerin saldırısına uğrayacağını söyledi!

Malko için için büyük bir sevinç duyuyordu. Elektronik Max yine de olağanüstüydü. Çinlinin itirafıyla, bilgisayar Max'ın öngörüsü tastamam birbiriyle uyuyordu.

— Başka bir şey bilmiyor musunuz? diye sordu Malko.

— Hiçbir şey. Fazla konuşmazdı. O zaman bunu ciddiye almamıştım, ama olanlardan sonra...

— Birçok insan bunun ciddi olmadığını sandı, dedi Malko üzüntüyle.

Birden kendisini çok daha rahat hissetti. Görevi bitmişti. Artık Coral-Sea'yi gözetmek, Dick Ryan'ın ekibinin işiydi. Aslında işler şaşılacak derecede kolay hallolmuştu. En sonunda normal bir turist gibi davranabilecekti. Kendine elbiseler yaptıracak, biraz afyon çekecek ve sırtına bir kurşun yeme korkusu olmadan körfezin nefis manzarasını seyredecekti. Coral-Sea geldiğinde, uzaklarda, Avusturya'daki şatosunda olacaktı.

Ciddi biçimde hayal kırıklığına uğrayacak tek kişi, güzel Mina olacaktı. Artık pasaportunu ona bir başkası verecekti. Sevinç içinde Holy'ye seslendi:

— Dostum, sizi öğle yemeğine davet ediyorum.

Çinli önce karşı çıktı buna, ama Malko o kabul edinceye kadar ısrar etti. Üstlerini değiştirip hole indiler.

*

**

Dick Ryan, Albay Whitcomb'u bağıştıracak bir şekilde giyinmişti: Bir toplama kampı pijamasını andıran geniş çizgili hafif bir elbise. İki kalın çizgi, çıkık alnını buruşturuyordu. Malko'nun olanları anlatmaya başlamasından beri tek bir not almamış, sadece sümenine bir şeyler çizistirmekle yetinmişti.

Dick'in onbirinci kattaki bürosundaydılar. Pencereleden, Wang-Şe ve Kowloon Körfezi'nin doğusu gözüküyordu. Malko hikâyesini bitirdi. Ryan bir yudum çay içti ve pencereye gitti. Bank of China'nın dikenli telleri güneşte bir karaltı halinde farkediliyordu. Malko'ya döndü.

— Coral-Sea bir hafta sonra burada olacak. Söylediklerinize inanıyorum şimdi. Ama şu yoksul Çeng Çang'ın bu kadar önemli ve gerçek bir haberi nasıl elde ettiğini öğrenmek isterdim! Onu öldürdüklerine göre bu işin içinde bir iş var.

— Coral-Sea konusunda ne yapacaksınız?

Ryan zor seçilebilen bir gürültü çıkardı.

— Dua edeceğiz. Washington'a ve İngilizlere haber vereceğiz. En iyisi, gelişini geciktirmesi. Böylece, ortaya daha kesin bir şeyler çıkartacak kadar zaman kazanırız. Ama bu sadece bana bağlı bir karar değil.

— İngilizlere bir şey söylenmeden Coral-Sea'nin gelmesi engellense, olmaz mı? dedi Malko.

— Şaka mı ediyorsunuz? 7. Filo, Wang-Şe kulüpleri ve orospuları için büyük bir nimet. Alışverişleri saymayın. Onlara böyle bir darbe vurulduğunda, hiç durmaz bizi kapı dışarı ederler. Göz göre göre ihanet edemeyiz onlara. Hongkong hâlâ Majestelerine ait... Şu bizim

Albay Whitcomb'u küçük bir toplantıya çağıracağım. Ne kadar erken olursa o kadar iyi olur. Bize yeşil ışık yakması için Buddha'ya dua etmekten başka çare yok. Albay, Coral-Sea'nin Hongkong yolunda olduğunu biliyor... Bu Taypey'e karşı da küçük bir yüreklendirme olacak. Coral-Sea ve diğer iki, üç geminin tam Kızılların Hongkong'a saldırı-maya karar verdikleri anda körfeze girdiğini bir düşünün! Olağanüstü bir caydırma!

*

**

Albay Whitcomb mavi gözlerini Dick Ryan'a dikmişti.

—Kabul etmiyorum, dedi sakın bir sesle. Koloninin güvenliğinden sorumlu olduğum sürece, 7. Filo'nun başına cansıkıcı hiçbir şeyin gelmeyeceğini size kesin olarak söyleyebilirim. Kellem üstüne güvence veririm size bu konuda.

Homurdanıp duran Ryan omuzlarını silkti ve mırıldandı:

—Coral-Sea denizin dibini boyladıktan sonra istifa etmeniz hiç işimize yaramaz!

Albay Whitcomb duymazlıktan geldi. Öfkeyle önündeki bardakla oynuyordu. Üç adam, konsolosluğun üçüncü katındaki konferans salonunda bulunuyordu. Malko toplantıdan bir saat önce, Hilton'a incek kadar vakit bulmuştu.

Albay Whitcomb Malko'yu içerde görünce hiçbir şaşkınlık göstermemişti. Hatta onu görmezlikten bile gelmişti.

—Peki ama Bay Ryan, dedi alayla Whitcomb, niye korkuyorsunuz? Coral-Sea'ye kurşun işlemez sanıyordum.

Ryan suçlayarak parmağını kaldırdı.

—Kızıllar, Bank of China'nın tepesine bir top yerleştirecek olsa, onları oradan atmak için ne kadar zaman gerekecek size? Helikopterleriniz ulaşamaz oraya. Katlarda çarpışmak zorunda kalırsanız, üç hafta sürer bu... Tamam, Coral-Sea gelecek. Ama Bank of China'nın tepesinde İngiliz bayrağı dalgalanırsa...

Whitcomb dudaklarını ısırды. Dick Ryan nazik bir noktaya değinmişti. Kolonideki bu kurtarılmış bölgeler başının belasıydı.

—Eğer Hongkong'un güvenliğiyle yükümlüyseniz, bunu nasıl sağlayacağınızı bilmek isterdim. Size, komünistlerin istedikleri zaman sesimizi kesebileceklerini ve kırk sekiz saatte tek el ateş etmeden devrimi başlatabileceklerini hatırlatmak isterim.

Ryan ile Whitcomb'un birbirlerinden nefret ettikleri ortadaydı. Bu da işleri halledeceğe benzemiyordu.

Albay Whitcomb piposunu yakıp konuşmasını sürdürdü:

—Tehlikenin bir blöf olduğunu varsaysak bile, kaybeden yine biz olacağız. Komünistler, Coral-Sea'nin buraya uğramak zorunda olduğunu biliyorlar. Gemi gelmezse, niçin gelmediğini merak edecekler. Unutmayın ki, psikolojinin silahlardan çok daha önemli olduğu bir savaşa girdik. Sınırın öbür tarafında sekiz Kızıl tümen var. Coral-Sea'nin burada olması gerek... Kısacası, Coral-Sea'nin gelişini engellemek, Çinlilerin karşısında gülünç duruma düşmek demek olacaktır. Buna kesinlikle karşıyım ve Kraliçe ile İngiltere Hükümeti'nin görüşlerini dile getiriyorum.

İngilizler Coral-Sea subaylarına hoş geldin kokteyli hazırlamıştı bile... Ama bunun bir Molotof Kokteyli olma tehlikesi de vardı... Malko göz ucuyla, patlamamak için kendisini zor tutan Dick Ryan'a bakıyordu. Amerikalı küçük dudaklarını kemirip duruyordu.

— Albay, dedi, düşünme biçiminiz mükemmel. Ama, bana hesaplarınız yanlış çıkıp da Coral-Sea Hongkong Körfezi'nin dibini boyladığında olabilecekleri söyleyebilir misiniz? Bir şeyi daha unutuyorsunuz. Buraya uğradığında, 7. Filo'nun güvenlik sorumlusu benim ve bu koşullarda güvenliği kesinlikle sağlayamam. China Airlines'ın Boeing'ine bomba koyanlar dalga geçmiyorlardı. Onları bulabildiniz mi?

Albay Whitcomb bir süre sesini çıkarmadı, sonra:

—Önce size ekiplerimizin Boeing olayını çok yakından izlediğini söyleyeyim, dedi. Buna elimde Çeng Çang denen adamın hayatta olduğunu gösteren kanıtlar bulunduğunu da ekleyebilirim. İzi üstündeyiz. Onu bulunca, bizde olmayan bilgilere sahip olacağız. Bu da benim iyi niyetimi gösterir...

Ryan ile Malko şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. İşte bu, bomba gibi bir haberdi!

—Hayatta olduğunu nereden biliyorsunuz? diye sordu Ryan.

— Kaza bölgesinden Hanoi Road'daki bir eve yaralı bir Çinliyi taşıyan kişiyi bulduk. Bu Çinli Çeng Çang'dan başkası olamaz. Fakat, adamın izini kaybettik.

—Çeng Çang'ın yarası ağır mıymış? diye sordu Malko İngilizle Amerikalının birbirlerinin boğazına sarılmalarını önlemek için.

Albay cevap vermek lütfunda bulundu.

—Tanığımızın ifadesine göre oldukça ağır, ama hayatını tehlikeye sokacak kadar değil.

—Şu Çeng Çang'ın peşinde olan yalnız siz değilsiniz, dedi sinsice Ryan. Onu ilk sizin bulacağınızı da kimse söyleyemez...

Whitcomb mavi gözlerini Malko'ya dikti.

—Çinli bir kadının ölümünü soruşturuyorum şu sıra. Çeng Çang'ın eşi. Boeing'in infilak etmesinden sonra yüksek dozda siyanürle zehirlenerek öldürüldü. Çinli bir tanık, eşkâli kesinlikle Bay Linge'inkine uyan beyaz bir adamı cesedin bulunmasından birkaç dakika önce cinayetin işlendiği daireye girerken görmüş. Sonra, Bay Linge'i cinayet yerine götüren taksi şoförünü de bulduk. Onun için, iş arkadaşınızdan bizim emrimize girmesini isteyeceğim. Bir tutuklama da düşünülmüyor değil...

Malko keyfinin iyice kaçtığını hissetti. Kendisini şimdiden İngiliz-Amerikan anlaşmazlığına kurban edilirken görüyordu... Ryan'a bir göz attı. Amerikalının yüzü patlıcan rengine, gömleğinin rengine dönmüştü.

— Albay Whitcomb, dedi Ryan her sözcüğün üstüne basarak, size Prens Malko Linge'in konsolos yardımcısı sıfatıyla konsolosluğumuzun diplomatik personeli arasında yer aldığını bildirmekten onur duyacağım. Yani, onu takip etmeniz ve hatta sorguya çekmeniz söz konusu olamaz.

Malko altın renkli gözlerini kapadı. Konsolos yardımcılığı pek fena bir iş değildi... Hep böyle bir görevi olsun istemişti. Gerçi küçük Hongkong Konsolosluğu'nda, üç bin

beş yüz Amerikalıya yüz elli konsolos yardımcısı düştüğü de bir gerçektir, ama olsun...

Albay Whitcomb savaştan vazgeçmemiştir.

— Bu atamanın ne zaman yapıldığını sorabilir miyim?

— Şimdi, dedi sertçe Ryan. Ve bana Prens Malko'yu atama yetkim olmadığını söylemeyin. Böyle bir yetkim var çünkü.

İngilizin ağzı açık kaldı. Şu Amerikalılarda gerçekten de görgü kurallarına uymak diye bir şey yoktu. Ama Ryan söyleyeceklerini daha bitirmemiştir.

— Whitcomb, dedi rütbesini kasten unutarak, eğer Formozalılar şu sizin Kwang-Si hikâyesini bir bilseler, tayininizi istemeniz en iyi iş olurdu diye düşünüyorum...

— Kwang-Si hikâyesi mi? diye tekrar etti Albay Whitcomb donuk bir sesle. Neymiş o?..

İzin verin biraz düşüneyim, dedi alayla Ryan. Kızıl Çin'e bir sızma olayı vardı. Formoza geçen yıl oraya on iki ajanını yollamıştı. Kanton'da ajanlara pusu kuruldu ve hepsi parça parça doğrandı.

Amerikalı itham ederek parmağını uzattı.

— Siz bunu başından beri biliyordunuz, Albay Whitcomb. Üç kere taraf değiştiren şu edepsiz ihtiyar Wang Şo söz etmişti size bundan. (Malko'ya döndü). Wang Şo, Hong-kong'un Çinli polis şefidir. Üç yıl komünistlerin yanında kaldı, sonra geri geldi. Ama siz onun başını yakmamak için, bir şey söylemediniz...

Whitcomb sinirli sinirli piposunu ısırdı.

— O insanlar nasıl olsa öleceklerdi. Aptal

adamlardı...

— Eğer bütün enayileri öldürmeye niyetiniz varsa, büyük Colorado Vadisi'ni şimdiden kazmaya başlarsanız iyi edersiniz.

— Ama siz de olsanız aynı şeyi yapardınız, diye sızlandı Whitcomb. Formozalılar için o kadar sevgi beslediğinizi sanmıyorum. Doğru değil mi?

Kısa bir sessizlik oldu. Malko masaya bakıyordu. Bu zırvahlar onu hiç ilgilendirmiyordu. Albay Whitcomb saatine bir göz attıktan sonra:

— Gitmem gerek, Coral-Sea'nin kesin geliş gününü bildirin bana, dedi ve elini Malko'ya uzattı.

— Yeni görevinizi tebrik ederim, beyefendi. Çağrı kâğıdı gönderebilmemiz için adresinizi iletirsiniz bize.

Sesinde en ufak bir alaydan eser yoktu. Ryan'ın elini sıkmayıp başıyla hafifçe selamladı. Kâğıtlarla oynayan Amerikalı da aynı şekilde karşılık verdi. İngiliz kapıyı kapar kapamaz Ryan patladı:

— Ne soytarı, ama ne soytarı! Üstelik iki yüzlü! Bütün o aşağılık heriflerden haberdar, ama kılını kıpırdatmıyor. Kwang-Si için olduğu gibi.

— Niçin şu Kwang -Si meselesinin o kadar üstüne gittiniz?

Ryan öfkeyle önündeki kâğıda bir şeyler çiziyordu.

— Formozalı adamlardan birisi bizdendi, dedi üzüntüyle. O aşağılık Whitcomb da bal gibi biliyordu bunu...

— Buradan gitmeden önce yapacağım son şey, dedi Ryan dalgın dalgın, şu adi

Whitcomb'u bir tramvayın altına itmesi için bir delikanlıya beş yüz dolar vermek olacak. O zaman rahat rahat gidebilirim. (Malko'ya döndü). Şimdi şu Çeng Çang denen herifi, Whitcomb'tan ve özellikle ötekilerden önce bulmamız gerekiyor. Her şey size bağlı...

— Çok iyimlersiniz, diye sızlandı Malko. Hongkong'ta iki milyon Çinli var ve...

— O sizin sorunuz. Uçakgemisinin geleceği size bağlı, unutmayın, diye homurdandı Ryan. Coral-Sea bir hafta sonra burada olacak ve şu olay hakkında daha çok şey bilmek istiyorum. Haydi, her şekilde yardıma hazırım size.

Sıkıca Malko'nun elini sıktı ve yukarı çıktı. Malko ne yapacağını bilmeden konsolosluktan ayrıldı.

Çeng Çang'ı nasıl bulacaktı?

VIII. BÖLÜM

Malko resepsiyondan anahtarını almak üzereyken keskin bir çığlıkla arkasına dönmek zorunda kaldı. İki bodur Gurka arasında kalmış genç bir Çinli kız fare gibi ciyaklayarak bütün gücüyle çırpınıyordu. Hindulardan birisi onu yere yapıştırıp çılgınca tekmelemeye başladı. Malko bir an bile duraksamadı. İki şişko Filipinliyi iterek holü geçti.

— Bu kızcağızı bırakın! diye emir verdi Gurkalara.

İki Hindu bir şey anlamadan bakıp omuzlarını silktiler ve genç kıza vurmaya devam ettiler. Malko iri olanının önüne dikildi ve işaretparmağını adamın göbeğine batırdı.

— Bırakın onu!

Otel müdürü koşup gelmişti bile. Meraklılar yavaş yavaş toplanmaya başlıyordu. Malko genç kıza gülümsedi ve onun boşta kalan elini tuttu.

— Korkmayın!

İtalyan müdür son derece canı sıkkın bir halde araya girdi.

— Beyefendi, bu kızın bomba taşımasından şüpheleniyoruz. Uzun zamandan beri holde gizleniyor. Çok ciddi bu, polisin hareketine engel olunmamalı.

Malko omuz silktive altın renkli gözlerinden kıvılcımlar saçarak ona baktı.

— Gülünç! Bu kızın bomba filan koyduğu yok otele. Benimle randevusu vardı.

— Sizinle mi?

İtalyanın çenesi kapanır gibi oldu. Zarif kostümlü Malko'ya ve beyaz çoraplı genç Çinli kıza baktı. Sonra iki Hinduya başıyla işaret etti. Gurkalar uslu uslu avlarını bıraktılar. Genç kız hemen Malko'nun yanına sığındı. Müdür hafifçe öksürdü.

— Öbür dileriz, beyefendi, ama mevcut koşullar... biliyorsunuz ya...

Genç kız yerden çantasını aldı ve Dragon Boat Bar'a doğru ilerleyen Malko'yu takip etti. Malko ona odasına çıkma teklifinde bulunmaya cesaret edemedi. Albay Whitcomb onu küçük kızları ayartmakla suçlamaktan çok mutlu olurdu...

— Adınız ne sizin?

Çinli kız ince bir sesle cevap verdi:

— Po Yik. Burada bir arkadaşım buluşacaktım.

— Niçin?

Po Yik yüzünü astı.

— Onunla Şantung Caddesi'nde bir filme gidecektik. Bir macera filmi, ama Kızıl Çin yöneticileri bizlere emperyalizme karşı savaşmak gerektiğini söyler. Filmin oyuncusu Steve MacQueen eğer emperyalistse filmi görmeye gidemem. Zaten arkadaşım da gelmedi.

— Bana sorarsanız Steve sadece bir Amerikalı.

Po Yik belli etmeden Malko'ya baktı.

— Amerikalıların hepsi emperyalist. Siz Amerikalı değil misiniz?

— Adım Malko Linge. Avusturyalıyım, ama Çin'e hayranız biz.

Po Yik gözleriyle Malko'yu yiyip bitiriyordu.

— O sakallı Gurkalardan korkuyorum. Ice Street'in köşesindeki otobüs durağına kadar benimle gelir misiniz?

Kendisiyle olmak için bir gerekçe daha. Öğle yemeğine kadar Malko'nun yapacak hiçbir işi yoktu. Hemen hemen imkânsız bir görev olan Çeng Çang'ı aramanın dışında tabii!

Hole çıktıklarında Gurka onlara pis pis baktı. Küçük kızın boynunu Malko gelmeden önce kıramadığı için çok üzgündü. Bütün Hindular gibi Çinlilerden ölesiye nefret ediyordu.

Köşeyi dönüp Ice Street kavşağına gelmeden önce genç kız durdu ve Malko'yu elinden tutup bir arabanın yanına çekti. Malko şaşkınlık içinde kendini genç kıza yapışık buldu. Onun bu garip davranışına karşı soru sormaya fırsat bulamadı.

— Şunu tutuverin, dedi genç kız.

Çantasını Malko'ya uzattı ve içinden üstünde kırmızı harflerle Çince yazılar yazılı, kâğıttan Japon fenerine benzeyen bir şey aldı.

Heyecanla, cismin üzerindeki deliğe üfledi. Cisim hemen hemen bir küp şekli alarak şişti. Po Yik deliği tıkadı ve özenle futbol topu büyüklüğündeki cismi yere bıraktı.

— Nedir bu? diye sordu Malko.

Po Yik kahkahayı bastı.

— Bir bomba!

— Bomba mı?

Malko cisme baktı. Po Yik onu elinden tutup sürüklemeye başlamıştı bile. Hızla otobüs durağına yürüyüp kuyruğa girdikten sonra şeytanca Malko'ya baktı.

— Nedir bu hikâye? diye sordu Malko.

— Bu demokratik bir bomba. Yani sahte

bir bomba. Üstünde, patlayacağını ve halk düşmanlarını öldüreceğini belirten Çince yazılar var. Polis onu bulunca bir araba ve bir sürü memur yollayacak. Böylece yorulacaklar ve hakikilerinin peşine düşmeye fırsat bulamayacaklar.

Malko şaşırıp kalmıştı. “Bomba”nın bulunduğu yere doğru baktı.

— Çok fena bu. Ya sizi yakalarlarsa?

— O zaman bir devrim şehiti olurum, dedi Po Yik soğukkanlılıkla. Polisler tecavüz edip dövrer beni, ama kimseyi ele vermem.

Yeşil renkli otobüs geliyordu. Po Yik, balerinler gibi ayak uçlarında yükseldi ve Malko’yu yanağından öptü.

— Çok nazıksınız. Bir emperyalist olmadığınızınza göre kızmadınız, değil mi? Bombalar sadece emperyalistlere karşı.

— Bunu sık sık yapar mısınız?

— Ne zaman benden istenirse, dedi Po Yik gururlu gururlu. Wang-Şe Kelebekleri adlı örgüte bağlıyım. Sık sık eylemde bulunuruz ve...

Sözlerinin gerisi otobüsün homurtusunda kayboldu. Malko yavaş yavaş hareket eden ağır araca baktı. İngilizlerin neden sinir krizleri geçirdiklerini anlamaya başlıyordu...

*

**

Holy Tong iştahsız iştahsız yemeğini yiyordu. Canı müthiş sıkılıyor ve korkuyordu. Sabahın köründe Bayan Yao villasına gelmiş, oldukça iyi sevişmişlerdi. Holy, Malko ile konuştuklarının tamamını ona anlatmıştı. Bayan Yao tatmin olmuş görünmüştü, ama Holy onun bir şeyler sakladığını hissetmişti.

Bayan Yao:

— O adamı sevmiyorum, dedi. Yumurta Kafa kadar aptal gözüküyor. Tehlikeli olabilir.

Yumurta Kafa, komünistlerin Dick Ryan’a taktıkları isimdi.

— Amerikalılar seni kaçırıp o koca göbeğine iğne batırarak işkence etseler, her şeyi söylerdin, değil mi?

— Asla! diye karşı çıkmıştı Holy, ama söylediğine kendisi de inanmıyordu.

Bayan Yao, erkekliğini öylesine sıkıştı ki, Holy’nin gözlerinden yaşlar fışkırmıştı. Bayan Yao yataktan kalkarken, onu yatıştırmak istemesine dostça bir şaplak indirmişti sırtına.

— Konuşurdun, eminim bundan.

Holy önündeki dolu tabağı itti. Bayan Yao’nun lafları kafasına takılıp duruyordu.

Lokantanın kapısı açıldı ve içeri Malko girdi. Hiç acele etmeden masaya yaklaştı ve oturdu. Holy lokmasını çiğnemedi yuttu ve belli etmeden geçirdi.

— Dostunuz Çeng Çang hayatta! diye açıkladı Malko. İşte sizi sevindirecek bir haber!

Holy birdenbire:

— İmkânsız bu! dedi.

— Ama, öyle işte! Boeing’in infilakından sonra yüzerek kurtulabilmiş.

Çinliye bitmek bilmeyecekmiş gibi gelen bir sessizlik oldu.

— Nerede peki şimdi? diye fısıltıyla sordu Tong.

Hayatta kalıp kalmayacağı alacağı cevaba bağlıydı.

— Bunu ben de bilmek isterdim, diye sız-

landı Malko. Onu bulmama yardımcı olabilir-
siniz belki.

Çinli bir ter banyosu içinde yüzüyordu. İlk
aklına gelen, Bayan Yao'ya haber vermek için
telefona sarılmak olmuştu. Neyseki, öyle
yapmadı. Çinli kadının öfkesi korkunç olurdu.
Çeng Çang bulunmadığı sürece, az da olsa bir
şansı vardı Holy'nin. Hatta belki de öldürebil-
lirdi onu... Holy böyle düşünmekten utandı,
ama bulunduğu durumda tek umut ışığı
buydu. Birden yeni bir emre kadar susmaya
karar verdi.

Malko salonu inceliyordu. Pişmiş aşı su
katarak, tehlikeli bir oyun oynamaya karar
vermişti. Bu Tanrının belası işteki birçok şey
gözünden kaçıyor. Çeng Çang'ın hayaleti-
nin etrafında dolanan kişilerin tuhaf ilişkileri
vardı. Güzel Mina, şehvet düşkünü Holy,
Albay Whitcomb, ayaküstü gördüğü üçüncü
dul... Neyin peşindeydiler? Bilgisayar Max bile
buna cevap verebilmek için akla kararı
seçerdi...

*

**

Malko kendisini Taiwang Road'daki Kim
Hall'e götürmeyi kabul etmesi için taksi
şoförüne beş dolar rüşvet vermek zorunda
kaldı. Taksi Wang-Şe'nin anacaddesi olan
Henessy Road'u geride bıraktı. Kaldırımlarda
bir yığın "Susie Wong" özentisi genç kız
dolaşıyordu. Yol, Wang-Şe tepelerinden biri-
sine tırmanıyordu ve evler seyrekleşmesine
rağmen, çevre daha lüks bir hal alıyordu.
Baume-du-Tigre Tapınağı'nın önünden geçti-
ler ve bir çiçek duvarının arkasında kaybolan
alçak bir yapının önünde durdular. Manzara

olağanüstüydü. Bütün Wang-Şe ve körfez
ayaklar altındaydı. Malko önündeki kapıyı
çaldı.

Kapıyı yaşı belirsiz Çinli bir kadın açtı.
Malko ona hiçbir şey sormadı. Çinli kadın
kapıyı kapattıktan sonra, hafifçe aydınlatılmış
koyu kırmızı boyalı bir koridora saparak
Malko'ya yol gösterdi. Duvarlar çok kalın
olmalıydı, çünkü dışardan hiçbir gürültü
gelmiyordu. Malko birden siyah kadife bir
perdeyle kapatılmış bir bölmeye geldiklerini
farketti. Çinli kadın yanından ayrıldıktan sonra,
birkaç basamak indi ve kendini bambaşka bir
alemden buldu.

Burası alçak tavanından rengârenk kuş-
larla dolu, kafeslerin sarktığı büyük bir
salondu. Sağda, solda inanılmaz renkli nefis
tropikal balıkların yüzdüğü mozaik kaplı
havuzlar vardı. Etrafta ne masa ne de koltuk
gözüküyordu. Bütün salon, bir labirent gibi,
renkli buzlu camlarla kaplı bölmelere bölün-
müştü.

Malko'nun bu yapay cennetteki tuhaf
gürültüyü farkedebilmesi zaman aldı. Gerçek
Çin müziğiyle yüzlerce kuş cıvıltısının
karışımıydı bu ses. Ortada küçük bir dans pisti
vardı. Salon ilk bakışta, cam bölmeler
yüzünden boş gözükmesine rağmen, içerde
insan olduğu ancak gülüşmeler ve sesler
duyulduğu zaman anlaşılıyordu.

Birden beliriveren Mama-San* Malko'nun
önünde saygıyla eğildi.

— Bayan Mina'yı görmek istiyordum, dedi
Malko.

(*) Kiralık kızlarla meşgul olan işletmecî kadın.

Kadın başını salladı ve kendisini renkli labirente izlemesi için Malko'ya işaret etti. Malko ilerledikçe, her camlı bölmenin arkasında birbirinden güzel uzun boylu nefis kızların bulunduğunu farkettiler. Her bölmede, içkilerin konulduğu alçak bir sehpa ile oturmak ya da uzanmak için bir yığın ipek minder vardı.

Malko'nun farkettileri bölmelerde Çinli erkekler ve fısıldayarak konuşan kızlar bulunuyordu. Kılavuzu birden bir bölmenin önünde durdu.

Mina içerdeydi ve üçgen yüzlü diğeri iki Çinli kızla tartışıyordu. Malko'yu görünce kızlar hemen kalktılar ve Mina'nın bir bakışı üzerine labirente kayboldular.

Çinli kız mor renkli pantolonunun üstüne yine aynı renkte bir tünik giymiş, yüzüne hafif makyaj yapmıştı. Malko kendini divana, onun yanına bıraktı.

— Çay mı, içki mi? diye sordu Mina.

— Çay.

Malko bir garson göreceğini sanıyordu. Birden, döşemedeki bir mozaik karesi minik bir asansör gibi, karanlık bir boşluk bırakarak aşağıya indi. Bir dakika bile geçmeden, üstünde bir çay tepsisiyle eski yerine geldi.

Malko'nun şaşkınlığı karşısında Mina gülümsemek lütfunda bulundu.

— Gizliliği severiz, dedi.

— Afyon içmek ister misiniz? Tadına doyum olmaz. Birmania'nın yüksek vadilerinden geliyor.

Malko kibarca reddetti. Onun gözünde Mina vardı sadece. İnanılmayacak kadar güzeldi. Masaların altındaki havuzda yüzen

tropikal balıklar gibi.

— Hoş bir yer burası, diye belirtti Malko. Olağanüstü hatta.

Çinli kızın ağzı büzüldü.

— Gerçekten öyle mi?

— Burasının Hongkong dansingleri gibi sıradan bir randevuevi olmadığını söylemek istiyorum.

Mina göz kamaştırıcı dişlerini meydana çıkardı.

— Dinleyin.

Malko kulak kabarttı. Onları diğeri bölmeden ayıran perdenin arkasından ritmik inlemeler ve iç çekişlerle karışık bir gürültü geliyordu.

— Burada odalar yok, diye belirtti Mina. Ama bu divanlar sevişmek için oldukça rahat. Eğer denemek isterseniz...

Malko onu arzuluyor, Mina da bunu farkediyordu. Ama Malko konuya dönme gereğini hissetti.

— Mina, dedi, belki pasaport alabileceksiniz. Cesedini istediğiniz adam, Çeng Çang yaşıyor. Hongkong'ta bir yerde saklanıyor. Onu bulmak için beş günüm var. Bana yardım edebilir misiniz?

— Yaşıyor demek! diye alçak sesle tekrar etti Mina. Emin misiniz bundan?

— Kesinlikle, dedi Malko biraz ileri giderek. Onu bulmam gerekiyor.

Mina'nın aklı başka yerlerde gibiydi.

— Yarın çalışmıyorum. Sizi görebilirim. Belki bu arada bir şeyler öğrenebilirim.

— Anlaştık, dedi Malko. Beni Hilton'dan alın. Daire 2220. Saat sekize doğru.

Malko çayından bir yudum aldı ve kalktı. Dick Ryan ile randevusu vardı. Mina onu

kapıya kadar geçirdi. Mama-San hesabı takdim etti: Yüz Hongkong Doları. Tatlı Mina ile bile olsa, bir fincan çay için çok pahalıydı bu.

*

**

Malko odasına girmek üzereyken telefon çaldı. Ahizeyi kaldırdı. Çinli olduğu su götürmez, hırıltılı ve kesik kesik İngilizce konuşan bir kadın sesi:

— Bay Linge? dedi.

— Evet.

— Eğer Bay Çeng Çang hakkında bir şeyler öğrenmek istiyorsanız, bir saat sonra Fenwick Street Pier'e gelin. Kimseye bir şey söylemeyin.

Kadın telefonu kapadı. Malko, ahize elinde, olduğu yerde kaldı. Eşsiz belleğinin yanılmasına imkân yoktu. Bu, morgdan beri hiç görmediği, Çeng Çang'ın üçüncü dul karısının değişime uğramış sesiydi. Kimin için çalışıyordu şu kadın acaba?

Hongkong haritasının üstünde, Fenwick Street Pier'in yerini kolaylıkla buldu. Burası, Wang-Şe'nin girişinde, polis kışasıyla helikopter alanının yanında küçük bir dalgakırandı. Otelden oraya yürüyerek gidebilirdi. Albay Whitcomb'tan sakınarak, bir telefon kabininden Dick Ryan'a telefon edebilmek için hole indi. Amerikalı neşeyle konuştu:

— Göreceksiniz, kendinizi iki ya da üç Çeng Çang ve bir o kadar da sahte haberin arasında bulacaksınız.

Her zaman iyimserdi. Ama yine de bir ipucu çıkmıştı ortaya... Şimdi yapılacak tek şey, çabuk kısıtılmamak umuduyla kapana

bir göz atmak olacaktı.

*

**

Fenwick Street Pier, ıssız olduğu kadar kasvetliydi de. Burası Hartcourt Road'dan boş bir araziyle ayrılarak denizde uzanan ince bir beton şeritti. Malko, bir uçtan öbürüne volta atarak bekliyordu. Randevu saati geçeli yarım saat olmuştu. Gözlerini faltaşı gibi açmasına rağmen, demir atmış ışıksız küçük balıkçı teknelerinde hiçbir kıvıltı yoktu.

Harcourt Road'un öbür tarafında, Susie Wong Bar'ın hüznünlü neonları yanıp sönüyordu. Yaya olarak gelen Malko, barın yanındaki inik kepenkli binanın önünde bir afyon kokusu duymuştu.

Gizli bir afyon tekkesi.

Esrarengiz dul hâlâ görünürde yoktu. Malko bir an önce çıkıp gitmeyi istiyordu.

Rıhtımın karanlığında bir yığın şüpheli gölgeler belirmeye başlamıştı bile. Burada adam boğazlasalar, kimsenin ruhu duymazdı. Malko dönmek için boş araziye girdiğinde, saçları topuzlu, siyah pantolon ve aynı renk bluz giymiş olan dul kadın nefes nefese gözüksü. Gecikmesine neden olan bir polis barikatı hakkında birtakım anlaşılabilir açıklamalar geveledikten sonra Malko'nun elini tutup onu sürüklemeye başladı.

Dalgakırana çıktı ve ucuna kadar yürüdü. Son yelkenlinin yanında ayakta duran bir Çinli, dul kadını selamladı. Bayan Çeng Çang Malko'nun binmesine yardım etti.

Tekne, bir yatak odası şeklinde düzenlenmişti. Uzanmak için oldukça uzun bir kanepe vardı içerde. Yatağın üzerinde rengi

atmış eski bir peçete duruyordu. Burası yüzen bir randevueviydi. Kâğıt bir fenerden sarı bir ışık yayılıyordu. Çinli kadın da bindikten sonra, Malko teknenin sessizce ileriye doğru kaydığını hissetti. Çinli adam tek kürekle dümen tutuyordu.

—Nereye gidiyoruz? diye sordu Malko biraz kuşkuyla.

—Bunu daha sonra açıklayacağım size, diye cevap verdi Çinli kadın. Hiç konuşmamanız lazım.

Dakikalar boyu tek bir kelime konuşmadılar. Dul kadın, Malko'nun yanına oturmuştu. Birden, Bayan Çeng Çang Malko'ya yanaştı. Oldukça güzeldi. Malko önce onun kalçalarının ve giderek bütün vücudunun sıcaklığını hissetti. Önce bunun teknenin hafif sallantısından olduğunu sandı, ama biraz kımıldayınca Çinli kadın da aynı harekette bulundu ve elini Malko'nun dizine koydu. Yine tek bir söz edilmemişti.

El, yavaş yavaş kalçasına doğru çıktı. Çeng Çang'ın dullarının çılgın mizaçlı olduklarından hiç kuşku yoktu. Neyseki, Malko'nun aklı başındaydı. Bu aşk krizinin kendisi için hiçbir anlamı yoktu. Belli etmeden yanındaki perdeyi araladı.

Kowloon Körfezi'nin tam ortasındaydılar. Hemen yanlarında, bir Japon yük gemisinin karanlık kütlesi farkediliyordu. Birden Bayan Çeng Çang ayağa kalkıp feneri üfledi. Yeniden yattığında elini büyük bir arzuyla Malko'nun vücudunda dolaştırdı. Malko hemen, bu kasıtlı muayenenin amacını anladı: Ateşli dul silah taşıyıp taşımadığını kontrol ediyordu. Çinli dilber onu kendisine doğru çektiğinde,

Malko bir keman teli gibi gergin bir halde kendini bıraktı. Sonra kadının güçlü kolları ve bacakları Malko'yu hapsetti ve aynı anda tiz bir çığlık duyuldu.

Kadının bağırmasıyla öndeki örtü sertçe kaldırıldı. Üstlerinde sadece birer şort olan iki Çinli Malko'nun üstüne atıldı. Vücutları yağ lekeli içindeydi ve adaleleri kaya gibi sertti. Her birinin elinde kaygan bir düğüm vardı. Birisi Malko'nun ayak bileklerine diğeriye kollarına dolandı.

Bayan Çeng Çang tek söz söylemeden ayağa kalktı, topuzunu düzeltti ve feneri yaktı. Malko haykırmak için ağzını açtığı anda, Çinlilerden birisi ağzına kirli bir bez parçası tıktı. Diğeri ayağa kalkıp güvertede kayboldu. Malko'nun hemen belirleyemediği uzun bir cisimle geri döndü. Bunun koca bir kayatuzu kalıbı olduğunu çok geç farkedebildi. Pürtüklü yüzey yanağını törpülüyordu. Gerisi çok hızlı olup bitti. Malko yüzükoyun yere yatırıldığında, sırtına kalıbın konduğunu ve iki Çinlinin onu kalın cisimlerle vücuduna sıkı sıkıya bağladıklarını hissetti. Bu kusursuz bir yöntemdi: Sırtındaki tuz kalıbıyla suyun içinde diklemesine batacağı. Boğulmadan önce bağları çözebilmesi imkânsızdı. Daha sonra tuz çabucak eriyecek ve ipler kendi kendilerine çözüleceklerdi. Cinayetle geriye hiçbir iz kalmayacaktı: Kaza sonucu boğulma.

Çinli kadın, olan biteni ilgisizce seyrediyordu. Bakışları Malko'nunkilerle karşılaşınca en ufak bir tepki bile göstermedi. Sanki kedi boğuyorlardı. Çinliler Malko'yu omuzlarından ve ayaklarından yakalayıp, el ve ayak bileklerindeki bağları çözdüler. Çeng Çang'ın

dul karısı örtüyü araladı. İki adam kesin bir hareketle bedeni suya fırlattılar. Hafif bir “pluf” sesi duyuldu. Hepsi o kadar.

Malko soğuk suyu hissettiğinde ne olup bittiğini görecektir zamanı bile olmamıştı. Gözleri açık, karanlık suda batmaya başlamıştı bile. Umutsuzca kurtulmayı denedi, ama sırtındaki ağırlık onu acımasızca dibe sürüklüyordu. Ciğerleri sıkışmaya başlamıştı bile. Olsa olsa bir dakika dayanabilirdi, daha fazla değil. Dayanılmaz basıncı hafifletebilmek için ağzından hava saldı. Kan şakaklarına hücum etmişti. Bir an şatosunu düşündü, sonra bütünüyle ağzını açtı ve mide bulandırıcı sular ciğerlerine girmeye başladı.

IX. BÖLÜM

Albay Whitcomb’un bıyıkları bir boğanın boynuzları gibi sivrilmişti. Malko inledi.

— Ayılıyor, dedi bir ses.

Gözlerini açtı, ama çevresindeki her şey bulanıktı.

Malko, bir hastane odasında karmaşık cihazlarla çevrili dar bir yatakta bulunuyordu. Yüzünde oksijen maskesi vardı.

Bir kadın eli maskeyi kaldırdığında, birkaç sözcük mırıldanabildi. Cihazlar biraz daha üzerine çevrildi. Yatağın yanında Albay Whitcomb ile sivil giyimli bir Çinli duruyordu. Çinli bir hastabakıcı Malko’nun etrafında dört dönüyordu. Tansiyonuna baktı ve bir kâğıda bazı rakamlar not etti.

— Sizinle ilgilendiğim için şanslısınız, dedi Whitcomb. Yoksa şu anda Kowloon Körfezi’nin dibinde olacaktınız.

Malko, kendinde gülümseyecek kadar güç bulabildi. İngiliz, birden ona sempatik gelmeye başlamıştı. Yatağında oturabilmeyi başardı. Etrafındaki her şey dönüyordu. Oraya nasıl geldiğini anlayamıyordu.

— Ne olup ne bitti? diye sordu.

— Müfettiş Hin’e teşekkür edin, diye cevap verdi Whitcomb Çinli adamı göstererek. Ona sizi izlemesi için emir vermiştim. Harfi harfine buna uydu.

Malko giderek düzeliyordu. Hemşire kızın sevimli yüzü dikkatini çekti.

— Ama ben körfezin dibindeydim,

dedi Malko.

Müfettiş Hin gülümsedi ve eğildi.

— Özel bir eğitim görmüştüm, dedi. Oldukça derine dalabilirim.

Albay Whitcomb ağzında piposuyla konuştu:

— Kılıpayı kurtardılar. Sanırım sizi on metreden çıkardı Hin. Olağanüstü bir yüzücüdür. Sizin tekneye bindiğinizi görünce, olayın böyle biteceğini düşünmüş. Ve her şey kısa bir zamanda olup bitti. Biliyorsunuz, balık değilsiniz... Sonra buraya getirildiniz.

Hemşire kız belli etmeden odadan çıktı.

— Çinli kadını yakaladınız mı? diye sordu Malko.

Whitcomb kafasını iki yana salladı.

— Hayır. O da sizin yüzünüzden. Ya sizi kurtarmamız, ya da onları takip etmemiz gerekiyordu. Hin, sizin bize daha iyi bilgi verebileceğinizi düşünerek kötü olan kararı aldı, zaten bu yüzden onu azarladım.

Ne soylu laflar!.. Yine de Dick Ryan İngiliz hakkındaki görüşlerinde haklıydı belki de.

Malko, Müfettiş Hin'in disiplinsiz oluşuna içinden şükretti.

— Size fazla yardım edemem, diye cevap verdi Malko. Beni suya atan iki Çinliyi hiç görmemiştim, ama fedai oldukları kesin. Çinli kadına gelince, Çeng Çang'ın ikinci duluydu.

Çabucak, görüşmenin ayrıntılarını anlattı. Whitcomb ile Hin Çince bir şeyler konuştuktan sonra, İngiliz kafasını salladı.

— Korktuğum başıma geldi. Onun hakkın-da hiçbir şey bilmiyoruz. Bir süre önce onu takip ettirdim, ama avucumuzun içinden kaçtı.

— Üzgünüm, dedi Malko.

Albay Whitcomb ısrarla ona bakmaya devam ediyordu.

— Üzülmeyin, Bay Linge, dedi yumuşak bir sesle. En azından bana söyleyebileceğiniz bir şeyler vardır yine de. Sizi öldürmek istediler. Hongkong'taki bütün komünist şebekeleri bilirim. Mecbur kalmadıkça beyazları öldürmezler. Öyle talimat aldılar. Niçin sizi Kowloon Körfezi'ne attılar?

Malko hemen cevap vermedi. Ayıldığından beri, o da kendi kendine aynı soruyu soruyor ve tatmin edici hiçbir yanıt bulamıyordu. Tek bildiği, kendisinin tehlikeli bulunduğu idi. Bunun da Çeng Çang'ın hayatta olmasıyla kesin bir ilgisi vardı. Bundan iki kişiye söz etmişti: Mina ile Holy Tong'a...

— En ufak bir fikrim yok, dedi Malko sakın bir sesle. Üzgünüm, çünkü özellikle bu hizmetten sonra size yardım edebilmeyi çok isterdim...

Albay Whitcomb piposunu cebine koydu.

— Bu durumda, sizi yaşama zevkiyle başbaşa bırakmaktan başka yapacağımız bir şey yok. Giysileriniz emrinizdedir. Umarım bir daha hayatınıza kastetmeye kalkışmazlar, zira Müfettiş Hin'i artık yanınızda bulamayacaksınız. Kesin bir tanıklık yapamadığınıza göre, size bir koruyucu vermemizin anlamı yok, değil mi?

— Kesinlikle yok, dedi Malko. Bu saldırıda bir yanlışlık olmalı.

Yalancılık Olimpiyatı'nda altın madalya alacak bir laftı bu!

Albay selam verip çıktı. Hemen ardından, hemşire Malko'nun elbiseleriyle içeri girdi.

Malko çabucak giyindi, birkaç kâğıt imzaldıktan sonra kendisini Peninsula Hotel'in karşısında buldu. Baş ağrıyordu ve ağzında çamur tadı vardı.

Otelin önünde bekleyen taksilerden birisine bindi. Bir an önce Hilton'un konforuna kavuşmak istiyordu.

Feribot yolculuğu sırasında taksiden inmedi bile. Zoraki deniz banyosunun etkileri kendisini gösteriyordu: Bacakları pelte gibiydi ve göğsünde sancılar vardı. Migreni hâlâ çözümlenemediği esrar yüzünden daha da artmıştı. Çeng Çang neredeydi? Hongkong gibi bir mahşerde onu nasıl bulabilirdi? Beyazlar, hayatlarını tehlikeye sokmamak için birçok yere adım bile atmıyorlardı...

Birden aklına bir şey geldi. Çinliyi polisin ve peşindeki katillerin aramayı akıl edemeyecekleri bir yer vardı. Bu, deneyebileceği son şansıydı. Malko şoföre doğru eğildi.

— Hilton'a gitmiyoruz, beni North Point'e götürün.

*

**

Çeng Çang'ın dul karısının oturduğu bina yine kalabalıkla dolup taşıyordu. Karanlığın sayesinde, Malko hemen hemen farkedilmeden geçti. Taksiyi çok ötede durdurmuş ve Victoria Peak boyunca yarım mil yürümüştü. Whitcomb'un adamlarının dışında kimse onu izlemiş olamazdı.

Asansörü bir yana bırakarak basamakları tırmandı. Daire 8 b'nin kapısı polis tarafından iki mühürle mühürlenmişti. Bu beklenmedik durum bütün varsayımını çürütüyordu.

Birden, merdivende bir gürültü duydu ve içgüdüsel olarak kapıya yaslandı. Kapı kanadı, tahta kasayla balmumu mühür arasında birkaç milimetrelilik bir boşluk bırakarak aralandı: Mühür sökülüştü. Demekki, kimseye farketirmeden daireye girebilirdi...

Ceplerini karıştırdı ve bir çakı buldu. Kilit oldukça basitti. Her şeye karşın çakıyı dille pervaz arasına soktu ve bütün gücüyle dayandı.

Kapı sert bir "klik" sesiyle açılıp karanlık hol gözükünce, Malko oldukça şaşırdı. Kapı kilitlenmemişti. Düşünmeden kanadı biraz daha itip içeri giriverdi. Karanlığın içindeydi şimdi. Birden hayatını tehlikeye attığını düşündü.

Umutsuz bir durumda olan Çeng Çang, eğer silahlıysa fazla uyarıda bulunmazdı. Bir süre, sırtını kapıya vererek karanlıkta durdu. İçerden hiçbir ses gelmiyordu. Sonra hafifçe seslendi:

— Çeng Çang! Korkmayın, bir dostum ben. Bir Amerikalı.

Hiçbir yanıt alamadı.

Çağrısını birçok kez yineledikten sonra karanlıkta ilerlemeye karar verdi. Oturma odasını holden ayıran perdeyi geçti ve aynı anda tanıdık bir koku suratına çarptı: Afyon.

Altıncı hissi ona odanın boş olduğunu söylüyordu. Bütün kuşkuları ortadan kaldırmak için kasıtlı olarak gürültü yaptı. El yordamıyla ahşap panjurların kapalı olduğunu anladıktan sonra ışığı yaktı.

İlk bakışta, son gelişinden bu yana hiçbir şey değişmemişti. "Doktorun kızı" küçük sehpanın üstündeydi. Mobilyalar yerli yerin-

deydi. Yerde hâlâ, Bayan Çeng Çang'ın cesedinin yerini belirleyen tebeşir izleri görülüyordu. Yatak odasına girdi. Yatakta bir beden izi vardı. Ayak ucunda bir pipoyla bir tepsi ve bir afyon müptelasının komple gereçleri bulunuyordu. Koltuğun altında bir yığın boş konserve kutusuyla dertop edilmiş bir havlu gördü. Alıp inceledi: Üstünde kurumuş kan lekeleri vardı.

Bu dairede Çeng Çang'dan başka kim saklanabilirdi? Düşmanlarının onu arayacağı en son yerdi burası. Lekeli havlu onun yaralı olduğunu gösteriyordu. Belki de yarası ağırıdı.

Malko oturma odasına dönüp bir koltuğa oturdu. Yapılacak tek şey vardı: Adamın geri dönmesini beklemek. Geceyi geçirmeye karar verdi. Çeng Çang eğer yemek yemek ya da başka bir nedenle çıkmışsa dönmesi fazla sürmezdi.

Malko uzun bir bekleyişten sonra divana uzandı ve biraz gevşemek için bir şey düşünmemeye çalıştı. Sonra da lambayı söndürdü.

Zaman yavaş yavaş geçiyordu.

Karanlıktaki bu bekleyişe sinirlerin dayanması çok zordu. Birden, telefon çaldı.

Bu, Malko'nun öylesine beklemediği bir şeydi ki, tam anlamıyla divandan sıçradı.

Zil ısrarla çalmaya devam ediyordu. Malko, antrede duran cihaza yaklaştı. Bir karara varabilmesi için sadece birkaç saniyesi vardı: Cevap vermeli mi, vermemeli mi?

Önce, varlığını belli etmesinin aptalca olacağını düşündü. Bununla birlikte, yedinci zilde bir önseziyle telefonu açtı. Önce, hattın ucunda yalnızca bir sessizlik oldu. Sonra

endişeli ve titrek bir ses İngilizce konuştu:

— Gidin, hemen gidin rica ederim...

Konuşan kişi nefes almakta zorluk çekiyormuş gibi hırıltılı bir ses çıkarıyordu. Malko hemen cevap vermedi. Bunun aradığı adam, gizlenen Çinli olduğundan emindi. Ama nasıl böyle konuşma tehlikesini göze alabiliyordu? Birden merdivende duyduğu gürültüyü hatırladı. Çinli, sessizce peşinden gelmiş olmalıydı. Sahanlığın ölgün ışığı bir beyazı, yani bir dostu tanımak için yeterliydi.

— Çeng Çang, dedi yavaşça Malko, kim olduğunuzu biliyorum. Amerikalıyım ve size yardım etmek istiyorum. Neredesiniz?

Boğuk bir hıçkırık duyuldu.

— Gidin, gidin, diye tekrar etti adam.

Sesi öylesine umutsuzluk ve korkuyla doluydu ki, Malko'nun yüreği sızladı.

— Dinleyin beni, diye üsteledi, sonsuza dek saklanamazsınız. Yakalarlar sizi. Ben size yardım edebilir, kurtarabilirim.

Adam hemen cevap vermedi. Malko konuşmasını sürdürdü:

— Sizi Hongkong'tan uzaklaştırabiliriz. Nerede olduğunuzu söyleyin bana... Sizi koruyacağız.

— Hayır, hayır! dedi Çeng Çang çarçabuk. Bu çok tehlikeli. Korkuyorum.

— Konsolosluğa gelin.

— Bu daha da tehlikeli, diye tekrarladı Çinli.

Malko, Çeng Çang'ın sesinde derin bir kuşku hissetti, ama aynı zamanda bir şeyler söylemek de istiyordu.

— Hongkong'tan ayrılmanız için pasaport ve para verebilirim size, diye söz verdi Malko.

Ama nerede olduğunuzu söyleyin bana.

— Doğru mu söylüyorsunuz?

Ses tonu, cümlelerin sonunda garip bir şekilde yükselmışti. Malko, Çinlide korku ve umutsuzluğun son kertesine vardığını hissediyordu.

— Evet, dedi Malko isteyerek çıkarttığı donuk bir sesle.

Yeniden bir sessizlik oldu. Konuşma boyunca duyulan hafif parazit cazırtısı şimdi daha şiddetlenmişti.

Çeng Çang:

— Kimsiniz siz? diye sordu.

Malko hemen sorusunu cevapladı ve Hilton'daki odasının numarasını verdi. Söylenmemesi gereken bir sözcük kullandığında, Çeng Çang'ın telefonu kapayacağını ve her şeyin biteceğini hissediyordu.

— Size telefon edeceğim, dedi birdenbire Çinli.

Aniden, telefon kapandı. Kulakları uğuldayan Malko ahizeyi yerine koydu. Dairenin rahatsız edici sessizliği onu boğuyordu. Çeng Çang nerede olursa olsun, gelmeyecekti. Şimdi dua edip beklemekten başka çare yoktu. Gerçi Çinli de güven uyandıracak bazı şeyler söylediğinin farkındaydı, ama bunun kıştırılmış hayvan gibi korkan adamı yeterince etkileyip etkileyemeyeceğini bilmiyordu.

Kapıyı dikkatle kapatıp dışarı çıktı. Merdivende kimsecikler yoktu ve kazasız belasız caddeye çıktı. Belki Çeng Çang onu karanlıkta bekliyordu.

Coral-Sea beş gün sonra geliyordu. Çinlinin o zamana kadar telefon etmeye karar vermesi gerekiyordu.

X. BÖLÜM

Taksi, Malko ile Mina'yı yüzer lokanta Sea-Palace'ın iskelesi önünde bıraktı. Çöp kokusu bir kokarcayı bile kaçırabilirdi. Önlerinde bir Çinli çocuk pipisini çıkartıp hiç istifini bozmadan çöp yığınının üzerine işemeye başladı.

Sea-Palace görkemli bir biçimde döşenmiş üç kattan oluşmuştu. Bir düğünün yapıldığı üçüncü kattan korkunç bir gürültü geliyordu. Onları alt salona aldılar. Sadece dekorasyon bir milyon ederdi. Kirli camların gerisindeki sandallarda genç dilenci çocuklar, yemek artıklarının kendilerine atılması için yalvarıyorlardı.

Malko, yemeklerin kalitesi üstüne hayale kapılmadan klasik bir menü seçti. Sea-Palace kesinlikle iyi bir yer değildi.

Önlerine yağlı ve soğuk bir kırlangıç çorbası kondu. Sonra da bayatlığını örtbas etmek için üstüne acı sos dökülmüş karidesler geldi. Bir tek çay iyiydi. Mina çabuk yiyor ve kötü yemekleri beğenmiş gözüküyordu. Malko göz ucuyla onu izliyordu. Ne olduğunu saklamayan bu fahişenin varlığı hoşuna gidiyordu. Kusursuz hatlarına rağmen, buz gibi bir soğukluk yayıyor ve bir kedi gibi de anlaşılmaz duruyordu. Malko bütün gün boyunca Hilton'daki odasında Çeng Çang'ın telefonunu beklemişti. Boşunaydı. Çinli yeniden korkusuna yenilmiş, bir yerde gizleniyordu. Büyük bir olasılıkla da bir daha

aramayacaktı. Onunla birlikte Coral-Sea'ye kimin saldıracığını öğrenebilme şansı da yitip gidiyordu. Dick Ryan sinirliydi. Malko'yu öldürme girişimi onu endişelendiriyordu. Çinlilerin 7. Filo'nun denizcilerine karaya ayak bastıklarında saldıracaklarından korkuyordu. Malko biraz da bunun için Mina ile görüşmeye karar vermişti. Bu işte onun da parmağı vardı ve belki işe yarar bir şeyler öğrenmişti. Neyse ki, Hilton'un santralı durumdan haberdardı. Malko'ya gelen bütün telefonlar, başında bizzat Dick Ryan ile servisinin en güvenilir adamlarından iki Çinlinin bulunduğu başka bir numaraya aktarılıyordu.

Mina ile Hilton'un holünde buluştuklarından beri on kelime ya konuşmuşlar ya konuşmamışlardı. Çinli kız şimdi boşluğa bakan gözleriyle elindeki çubuklarla oynuyordu. Ya öğrendiği yeni bir şey yoktu, ya da söyleyeceklerine daha da önem kazandırmak için Malko'nun soru sormasını bekliyordu. Şu Asyalılara hiç akıl sır ermiyordu.

— Ne düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

— Bu lokantayı döşemek için harcanan milyonları, dedi Mina. Bazen halkımdan nefret ediyorum. Bir süre önce haydutların Hongkonglu bir milyarderin karısını kaçırdıklarını biliyor muydunuz? Bir milyon dolar fidye istiyorlardı. Adam karısına tapıyordu ve ödeyeceği para ona hiç dokunmazdı. Ama olaya basın el attı. Adam fidyeyi ödese rezil olacaktı, onun için ödemeyi reddetti. Haydutlar karısını ona, parmaklarından, göğüs ve kulaklarından başlayarak küçük parçalar halinde yollanmaya başladılar. Bir ay sürdü bu. Sonra da adam kendisinden istenilen

paranın üç katını haydutları inanılmaz işkencelerle cezalandırmak için harcadı.

— Bu olayı nasıl öğrendiniz?

— Ne zaman karısının bir parçasını alsa, adam beni görmeye geliyordu, diye cevap verdi Mina sakince. Sonra güzel oluşumu cezalandırmak için feci şekilde dövüyordu beni. Karısına tapıyordu. Sevişmeden önce giymem için onun bütün elbiselerini getiriyordu. Sonra yaktı onları.

— Neden onunla evlenmediniz?

Mina omuzlarını silkti.

— Bu ülkede orospularla evlenilmez.

Birden içini çekti.

— Öf! Buradan gitmeyi öyle isterdim ki!

Malko fırsatı kaçırmadı.

— Hiçbir şey öğrenemediniz mi?

Mina başını iki yana salladı.

— Henüz hiçbir şey.

— Fazla zamanım yok. Öğrenmek istediğim şey bugün için çok değerli. Ama bir hafta sonra hiçbir önemi kalmayabilir.

Malko az kalsın ona Kowloon Körfezi'nde yaptığı banyodan söz edecekti, ama bundan caydı. Neye yarardı ki? Son bir girişimde daha bulundu.

— Çeng Çang'ın cesedini istemeye gitmenizi kim söyledi size?

— Bunu söyleyemem.

Yeniden bir istiridye gibi kapanmıştı. Bazı şeyleri bildiği kesindi, ama neyi? Ve bununla birlikte gerçekten Hongkong'tan ayrılmak istiyordu. Kesin olan tek şeydi bu. Mina'nın suskunluğundan sıkılan Malko çevresine bakındı. Boşa zaman kaybetmek onu bunaltmıştı. Lokanta boşalıyordu. Sea-Palace'm çevre-

sinde, kaygı verici bir insan topluluğu kaynaşıyordu. Kayıklardaki orospular, fantan oynanan küçük yüzer kumarhaneler ve daha da kaygı verici bir yığın şey... Çin'de ya çok fakir ya da çok zengin olunurdu ve sefaletle bu kadar iç içe olmak şimdiye kadar hiç kimsenin canını sıkımadı. Sea-Palace'dan otuz metre ötede, bir kadınlar çetesinin dilenci yapmak için çocukları doğradığı bir yelkenli demirliydi. Çocukların organlarından bir kısmını kırıp bir kısmını da yaktıktan sonra dikkat çekici bir şekilde mikrop kapmaları için yaraları limanın lağımdan farksız suyuna daldırıyorlardı.

Bu işi öğrenmek isteyenler, Sea-Palace'daki yemekten sonra on dolara canavarlar fabrikasını ziyaret edebilirdi.

Malko hesabı istedi. Cesaret bulan küçük dilenciler salonu istila etmeye başlıyorlardı. İçlerinden birisi masaya kadar geldi ve Malko'yu elinden çekti. Beriki nazikçe kendini kurtardı. Ama küçük Çinli çocuk inatla masanın yanında duruyordu. Çince bir şeyler mırıldanınca Mina tercüme etti:

— Müessesenin altın kitabını imzalamanızı istiyor. Bütün yabancılar yapar bunu. İlerde, girişin yanında. Bir bahşış bekliyor.

Malko gülümseyerek ayağa kalktı. Çocuk onu, Çince ve İngilizce imzalarla dolu bir defterin durduğu masanın önüne götürdü. Malko tam kalemini çıkartıp imza atmaya hazırlanıyordu ki, hayretten donakaldı.

Defterin son satırındaki dört İngilizce sözcük sanki harfleri ışıklmışçasına Malko'nun gözü önünde dans ediyordu.

— 34 Temple Street. Çeng.

Çinli çocuk Malko'nun elini bıraktı ve koşarak uzaklaştı. Malko her şeye karşın mesajın altına bir şeyler karaladı. Birden arkasında Mina'nın alaycı sesini duydu:

— Ne yazdınız?

Malko irkildi ve sayfayı saklayacak bir biçimde yerini değiştirdi. Gözlerini genç kadınınkilere çevirdi. Hiçbir ifade yoktu. Okuyup okumadığını anlamak imkânsızdı. En iyisi hiçbir şey olmamış gibi davranmaktı. Malko ondan bir an önce ayrılmak için yanıp tutuşuyordu. Etrafına bakındı. Gözetleniyordu. Niçin bu adres verilmişti? Kızın koluna girince, Mina her zamanki gibi uysalca kendini bıraktı. Geri dönmek için lokantadan çıktılar. Kuyruktaki ilk taksiye bindiler.

Sahil boyunca uzanan virajlı yolun her dönemecinde Mina'nın vücudu Malko'nunki-ne değişiyordu. Karanlıkta, ifadesini seçebilmek imkânsızdı. Malko ona beraberce Hilton'a dönmeyi teklif etse, kabul ederdi.

— Sanırım pirinç rakısı başımı ağrıttı, dedi Malko olabildiğince doğal bir sesle... Gidip yatmak en iyisi.

— Tabii, dedi Mina sakın bir sesle. Ama daha önce size gece pazarını göstermek isterdim. Bundan söz edildiğini duydunuz mu?

— Hayır, ama biraz yorgunum ben...

— Yolumuzun üstünde, diye açıkladı Mina. Fazla zamanımızı almaz, hem çok güzeldir.

Malko'nun yanıtını beklemeden şoföre bir şeyler söyledi. Bir sonraki dönemde, bütün görkemiyle ıslıl parlayan Hongkong Körfezi gözüktü. Taksi, Victoria City'nin batısında uzanan tanınmış bir banliyöye, West Point'e saptı. Kaçakçılığın büyük bir kısmı burada

olup bitiyordu.

Connaugh Road'u geride bırakan taksi, rıhtımda sola döndü ve biraz ilerde Makao'ya kalkan feribotların önünde durdu. Mina baldırlarını cömertçe sergileyerek arabadan indi.

— Gelin, dedi, burası.

Şaşırtıcı bir görüntüyle karşılaşan Malko, onu izledi. Deniz kenarı bir yığın küçük dükkânla doluydu. Hemen hemen hepsi de balık, istiridye, salyangoz satan lokantalardı. Yemek küçük taburelere oturularak yeniyordu. Gürültücü ve yoğun bir kalabalık dükkânların arasında koşuşturup duruyordu.

Mina, saygılı bir dinleyici grubunun karşısında bağdaş kurmuş bir şekilde nutuk çeken bir Çinlinin önünde durdu.

— Bu bir falcı, diye açıkladı Mina. Yelkenlilerin bütün tayfaları burada yemeklerini yer. Ucuz ve iyidir. Kız bile bulurlar burada. Bakın...

Yaşı belirsiz bir kadın iki tayfayla pazarlık ediyordu. Kadın, şişko gövdesi, sarkık yanakları, iri ve basık burnu, dökülmüş saçlarıyla insana ürküntü veriyordu.

— Yalnızca iki Hongkong Doları, dedi Mina. Odaları bile yok bunların, işlerini şuradaki Des Voeux Road'un kemerleri altında görüyorlar.

Malko gösterilen yere baktığında ürperdi. Bir turist için hiç de hoş bir izlenim değildi bu. Tam cevap verecekti ki, birden Mina'nın arkasında olmadığını farketti.

Etrafına bakındı, ama karpit lambasının ışığı daha ilersini görmesine engel oluyordu. Malko deli gibi kalabalığın arasına daldı. Tek

beyaz oydu. Mina kalabalığın içinde kaybolmuştu. Özür bile dilemeden insanları itiyordu. Mina'yı yakalaması lazımdı. Bütün dükkânlar birbirine benziyordu. Bir salyangoz tepsisini devirdi. Çıkartıp bir yirmi dolar vermesi ve özür dileyişi değerli saniyeler kaybetmesine neden olduktan sonra kin dolu bakışların altında yoluna devam etti.

Birden, feribot iskelesinin yanındaki taksi durağını hatırladı.

Koşma yönünü değiştirdi. Mina biraz ilerdeydi. Malko hızlandı ve sonunda onu kolundan yakaladığı an, genç kız hızlı hızlı iki Çinliyle konuşmaya başladı. Adamların davranışları birden değişti. Biri pis bir ifadeyle Malko'yu Çince azarladı. Diğeri, oradan birkaç metre ilerde salyangoz yiyen bir gruba bir şeyler söyledi.

Bir sürü kişi yavaş yavaş yerinden kalktı. Mina bağırarak kalabalığı kışkırtmaya devam ediyordu. Birden, kasketli bir Çinli Malko'yu ceketinin arkasından tuttu.

Şimdi küçük grubun etrafında, yirmi kadar hiç konuşmayan adam toplanmıştı. Bir tek karpit lambalarının uğultusu duyuluyordu. Malko boğazının düğümlendiğini hissetti. Kalabalıktan daha tehlikeli hiçbir şey yoktu. Polis gelinceye kadar onu bin kere linç ederlerdi.

Soğukkanlılığını kaybederse ölürdü. Sert sert yakasına yapışan Çinliye baktı ve ani bir hareketle kendini kurtardı. Ama çember giderek daralıyordu. Etrafını saranların pis kokularını duyuyordu. Mina vahşice sıırttı ve İngilizce olarak konuştu:

— Onlara sizin bir Amerikalı olduğunuzu

ve takside bana tecavüz etmek istediğinizi, benimse sadece evime gitmek istediğimi söyledim. Beni bırakmanız iyi olur. Sizi öldürmeyi öyle istiyorlar ki!..

— Deli misiniz siz? dedi Malko kendinde olmadan. Neden bunu yaptınız?

İriyarı Çinlilerden birisi sessiz sedasız yaklaşp Malko'nun suratının ortasına bir yumruk indirdi. Malko kanın pis kokusunu duydu. Karşı koymak istediğinde, karşısında karanlıkta parlayan bıçağı farketti.

— Size bir pasaport vaat etmiştim, dedi Malko sakın olmaya çalışarak.

— İnanmıyorum size, güvenmiyorum da, dedi Mina. Çok daha iyisini bulurum ben.

Malko'yu azarlayan ilk Çinliye kışkırtıcı bir bakışla uzun uzun bir şeyler söyledi. Çinli pis pis Malko'ya bakarak kafasını salladı.

— Onlara gideceğimi, beni polise ihbar etmemeniz için sizi uzunca bir süre alıkoymalarını söyledim.

Mina alaycı bir gülüşle kırılarak uzaklaştı. Malko çemberi yarmak istediğinde midesine bir yumruk yedi ve acıdan iki büklüm oldu. Çekik gözler kinle ona bakıyordu. Kendisini bırakmaları için onlara yalvarması gerekmeyecekti. İki herif ustaca tuttukları bıçaklarını ona doğrultmuşlardı.

İngilizce konuşmak istedi, ama kimse onu anlayamaz ya da anlamak istemezdi. Mina bir taksiye bindi ve araba hareket etti. Bir Çinli yüzüne tükürünce diğerleri kahkahalarla güldüler. Malko tek söz etmeden mendiliyle kurulandı ve sırtıttı. Biraz şaşırın adamlar geri çekildiler. Ama Malko kurtulmaya çalışınca, yeniden bir çember oluştu. Geçmek bilmez gibi

gelen bir süre sonra Çinliler tek tek uzaklaşmaya başladılar. Yemeklerini yarıda kesenler yeniden salyangozlarına döndü.

Malko kendini tek başına bulduğu anda, sortlu ve beyaz yün çoraplı iki polisin uzun coplarını sallaya sallaya ağır ağır yaklaştıklarını farketti. Bellerinde birer Smith Wesson vardı. Şaşkınlıkla Malko'ya baktılar. Gece pazarı bu saatte beyazlara göre bir yer değildi. Malko taksi durağına kadar koştu. Polisler her zamanki gibi geç gelmişlerdi. Durakta sadece iki Toyota kalmıştı.

Öndeki şoför biraz İngilizce konuşuyordu. Temple Street'in nerede olduğunu biliyor gibiydi.

— Kowloon, dedi.

Ve bir kahkaha patlattı.

Ancak on dakikalık bir konuşmadan sonra Malko onun neden o kadar neşelendiğini anladı: Temple Street, Kowloon'da ucuz genelevlerin bulunduğu bir sokaktı. Şoför Malko'ya uygun fiyatlı daha seçkin yerler öneriyordu. İskeleye geldiklerinde Malko'nun canı sıkıldı. Feribot rıhtımdan henüz hareket etmişti ve yirmi dakika beklemeleri gerekiyordu.

Malko'nun içi içini yiyordu. Mina ondan ilerdeydi. Çeng Çang eğer Malko'nun kendisine ihanet edebileceğini düşünüyorsa bu defa kesinlikle ortadan kaybolacaktı. Tabii takip edilip edilmediğinden haberi olmayacaktı. Bu durumda Mina'nın dolapları fena halde dikkat çekecekti. Dick Ryan'ı yardıma çağırarak kadar bile zamanı yoktu.

XI. BÖLÜM

Vaktin geç olmasına rağmen Temple Street'te, yoğun ve gürültücü bir kalabalık vardı. Jordon Street'ten yalnızca birkaç metre uzakta olmasına karşın, burası işlek ve gizemli apayrı bir alem di.

Temple Street'in iki özelliği vardı: Ucuz genelevler ve seyyar yılan lokantaları. Yılanlar, iki tekerlekli bir el arabasının üstündeki ocağın yanındaki cam kavanozlarda çöreklenmişti. Müşterinin istediği yılan, kavanozdan çıkarılıp hemen ocakta kızartılıyordu. Müşteriler yemeklerini ayakta ya da yolun ortasına çömelerek yiyorlardı. Yolu işgal eden bu lokantalar yüzünden, uzun zamandan beri arabalar Temple Street'ten geçmekten vazgeçmişlerdi.

Malko 34 numarayı zorlukla buldu. Rakamlar bir toz tabakasının altında kaybolmuştu. Burası, her penceresine çamaşır asılı üç katlı eski bir binaydı. Koridor öylesine pisti ki, hamamböceği girmeye korkardı.

Yağmur başlıyordu. Malko etrafındakilere sürtünerek kemerlerin altına sığındı. 34 numaranın eşiğinde yaşlı bir Çinli kadın oturuyordu. Malko'yu görünce dökülmüş dişlerini meydana çıkartarak sırıttı ve sevimli görünmeye çalışan bir ifadeyle mırıldandı:

— Beautiful girls, cheap*

Malko siyahımsı koridora yürüdü. Şu an

(*) Güzel kızlar var, ucuz

ataları onu böyle görse, mezarlarından fırlarlardı. Pis afyon kokusuyla pislik kokusu birbirine karışmıştı. Malko önündeki dar ve sallanan merdivenden çıktı.

Sahanlıkta gördüğü ilk kadın belki pahalı değildi, ama savaş sonundan beri çalışıyor olmalıydı. Kötü bir İngilizceyle:

— Darling. Good night. You come with me? dedi.

Malko ürperdi. Bu kadın deney için üniversitede bir kavanozda saklanmalıydı. Kadın onun susuşundan kendisini istediğini sanarak Malko'ya sarılınca Malko bir adım geriledi.

— Çeng Çang, diye sordu. Bay Çeng Çang.

Kadın anlamamış göründü. Yeniden yaklaştı. Malko, önündeki kapıyı rasgele açtı. Beş kız bir masanın üstünde fan-tan oynuyordu. Onu görünce oyunu kestiler. İkisi ayağa kalktı ve Malko'ya yaklaştı. Sıkıntılı açıklamalar tekrarlandı. Kimsenin Çeng Çang'dan haberi yok gibiydi. Malko üsteledikçe kızlar kafalarını sallıyordu. Birden içlerinden birisi kıkırdadı ve diğerlerine bir şeyler söyledi.

Sonra Malko'nun koluna girdi ve anlamlı bir yüz hareketiyle kendisini izlemesini işaret etti. Pis pis esans ve ter kokuyordu. Her basamakta Malko'ya sürtünerek eğleniyordu. İki kat çıktıktan sonra bir kapıya iki kere vurdu ve bekle di. İçerde bir gürültü patırtı oldu ve kapı açıldı. Kız sevinçle kıkırdadı ve Malko'yu ileri itti.

Malko iğrenç şeylere karşı bilenmişti, ama tiksintiyle irkilmekten yine de kendini alamadı. Sarımsı ışığın aydınlattığı odada cehenne me özgü bir görüntü vardı. Yüzü bir deri bir

kemik kalmış, gözleri oyulmuş kimonolu bir Japon kadın duruyordu karşısında. Japonca hoş geldiniz dedi ve eğildi. Malko neredeyse kusacaktı.

— Çeng Çang, diye bağırdı Malko.

Birden, merdivende ayak sesleri duyuldu ve sahanlıkta iriyarı bir Çinli belirdi. Saçları yağ içindeydi ve iri pazuları vardı. Güven vermekten oldukça uzaktı. Çok iyi bir İngilizceyle:

— Bir sorunuz mu vardı, beyefendi? diye sordu.

— Çeng Çang, diye birisini arıyorum, dedi Malko. Burada randevu vermişti bana.

Çinli çekik gözlerini Malko'ya dikti.

— Çeng Çang diye birini tanımıyorum. Bir yanlışlık olmalı. Beğendiğiniz bir kız yok mu?

Malko dudaklarını ısırdı.

— Size Çeng Çang'ı aradığımı söylüyorum. Burada olmalı.

Çinli omuzlarını silkti ve Malko'yu kolundan tuttu. Parmakları çelik mengene gibi sert ve kavrayıcıydı.

— Beyefendi, eğer kız istemiyorsanız gidin buradan. Bir skandal çıksın istemiyoruz.

İki adam bir saniye bakıştılar. Japon kadın, ölgün bir yüzle bekliyordu. Malko zaman kazanmak için sordu:

— Bu iğrenç şey nedir böyle?

Çinli adam altın dişlerini meydana çıkartarak heyecanlandı.

— Bu kadın bir Japon, efendim. Onlardan üç tane var elimizde. Bunlar savaş sırasında yakalandılar, biz de onların gözlerini oyduk. Çünkü Japonlar bize karşı çok acımasızdı. Şimdi onları Japon müşterilere saklıyoruz.

Ama eğer isterseniz yirmi Hongkong Doları'na...

İğrençti bu herif. Malko'nun aklından cinayet fikri geçti, ama şimdi sırası değildi. Çinliye elli dolarlık bir banknot vermeyi tercih etti.

— Çeng Çang'ı tanımadığınızdan emin misiniz?

Çinli parayı almadı bile. Şaşırtıcıydı bu. Sanki soruyu anlamamış gibi cevap vermeden kafasını salladı. Cesareti kırılan Malko parayı cebine koydu ve aşağıya indi.

Temple Street'in gürültü ve kokusu her zamanki gibi korkunçtu. Malko, Albay Whitcomb'a haber verip vermemeyi düşünmek için bir süre 34 numaranın önünde kaldı. Adamın bir genelevde randevu vermesi iyi bir fikirdi; burası en son aranabilecek ve kuşku uyandırmadan gidebileceği tek yerdi. Birden, yanında bir kımıltı oldu. Malko döndüğünde iriyarı Çinliyi gördü. Adam yaklaşması için Malko'ya işaret etti.

— Para! diye mırıldandı.

Malko katlanmış bir yüz dolar uzattığında, Çinli hemen parayı kaptı.

— Bay Çeng Çang gitti, dedi. Çok korktu.

— Ne zaman?

Çinli etrafına bakındı.

— Fazla olmadı.

— Nerede?

Çinli kafasını salladı.

— Bilmiyorum, efendim. Bir sürü insan arıyor onu... Bir kız. Sonra başka bir kız daha geldi.

— Güzel bir kız mıydı ilk gelen?

— Evet, evet.

Çinlinin tek bir arzusu vardı: tüymek. Belirsiz bir hareketle selam verip karanlıkta kayboldu. Çeng Çang neredeydi? Ve özellikle Mina? Çinlinin tüymesine onun gelişi neden olmuştu. Çeng Çang'ın peşindeki ikinci kadın kimdi? Feribot yüzünden, Mina yarım saat öndeydi kendisinden.

Nathan Road'a yönelecekken zayıf bir elin eline yapıştığını hissetti.

On beş yaşlarında bir çocuktuk bu. Oldukça zayıftı. Bir kot pantolonla fanila vardı üstünde. Gözleri karanlıkta parlıyordu. Malko onu önce genç bir eşcinsel sanıp kendini çekti. Ama Çinli çocuk mırıldanarak tekrar yapıştı:

— Bay Çeng Çang'ı arıyorsanız, gelin!

Malko irkildi. Aberdeen'de de aynı şey olmamış mıydı? İnsan kendini Kafka'nın dünyasında sanırdı. O yaklaştıkça Çeng Çang kaçıyor. Önce çocuğu defetmeyi düşündü. Sonra ona soru sormaya başladı. Ama çocuk kafasını sallıyordu. İngilizcesi tükenmişti. Uğraşmaktan yorulan Malko onu izlemeye hazır olduğunu işaret etti.

Nathan Road'a çıktıklarında çocuk bir taksi çevirdi ve şoförün yanına oturdu. Bir tartışma oldu. Şoför, çocuğun söylediği yere gitmek istemiyordu. Genç Çinli iner gibi yaptı ve el kol hareketiyle Malko'dan para istedi. Şoför on dolar aldıktan sonra gitmeye razı oldu. Trafik su gibi akıyordu. Çabucak Nathan Road'dan çıkıp kuzeye gitmeye başladılar. Yol boyunca, pencerelerinde tonlarca çamaşır asılı, sefalet içindeki sosyal konutlar görülüyordu.

Yarım saat boyunca uykudaki köylerin arasından geçerek yol aldılar. Kowloon çok

gerilerde kalmıştı. Yol boyunca çeltik tarlaları vardı. Küçük bir İngiliz askeri konvoyuyla karşılaştıktan sonra hâlâ ışıkları yanan bir tersanenin önünden geçip deniz kıyısına çıktılar. Sonra, farların ışığında, beyaz üstüne siyahla yazılmış büyük bir tabela görüldü.

“Şa-to-kok”.

Bu koloninin sınır köylerinden biriydi. Malko burasının harita üzerindeki konumunu çok iyi hatırlıyordu. Evlerin yarısı komünist topraklarında bulunuyordu. Kılavuzun tarifi üzerine taksi yol kenarında durdu. Malko indi.

Kuru bir ırmağın üstündeki köprünün önünde bulunuyorlardı. İlk ev dizisi buradan başlıyordu. Bir kilometre ötede Çin askerleri vardı. İlerde, yolu koruyan İngiliz karakolunun dikenli telleri farkedilebiliyordu. Geçiş izni olmadan barikatı aşmak imkânsızdı. Şoför Datsun'u geri döndürmüş, parasının tamamını almak için kılavuzu azarlıyordu. Malko kendini daha şimdiden Kowloon'a yaya dönerken görüyordu... Bir bu eksikti! İşi sağlama almak için yüz dolarlık bir banknot çıkarıp onu ikiye ayırdı ve işaretle paranın kalan kısmını dönüşte vereceğini belirterek yarısını Çinli şoföre uzattı.

Adam homurdanarak ikiye ayrılmış parayı cebine soktu ve motoru durdurdu.

Hangi şeytanın aklına uyup da gelmişlerdi buraya? Aşağı yukarı Hongkong'un on mil ötesinde bulunuyorlardı.

Kılavuzu onu görünüşte ıssız gibi duran köye sokmak için acele ediyor gibiydi. Küçük dükkânların önündeki tezgâhlar yüzünden iki kişinin yanyana zor yürüebileceği dar bir sokağa girdiler. Kılavuz duraksıyordu. Birçok

kez yolu sordu. Birden, samanlığa benzeyen bir yerin önünde durdu. Çevresini kontrol ettikten sonra çabucak Malko'yu içeri itti. İçerde göz gözü görmüyordu, ama yoğun afyonun pis kokusu hemen farkediliyordu. Genç Çinli kapıyı hemen kapamıştı. Malko onun elini tuttuğunu ve kendisini dik bir merdivene sürüklediğini hissetti.

İki küçük gaz lambasının hafifçe aydınlatığı tavanarasına çıktılar. Bir ranzanın üzerine bir yığın adam uzanmıştı. Malko, gözleri karanlığa alışınca bir köşede çömelmiş duran yırtık pırtık giysiler içindeki yaşlı bir kadınla afyon içen başka bir grubu farkettiler. Gizli bir esrar tekkesiydi burası.

Bazı esrarkeşler Malko'nun sarı saçlarını görünce kuşkuyla dirseklerinin üstünde doğruldu. Yaşlı kadınla, genç Çinli arasında heyecanlı bir tartışma oldu. Sonunda, genç Çinli Malko'nun kolundan tutup onu yerdeki esrarkeşlerin ortasına oturtmaya zorladı. Çinliler kibarca ona yer açtılar ve Malko kendini temizce bir gazetenin üstünde buldu! Öfkeyle Çinli çocuğu çağırdı ve ayağa kalktı.

— Çeng Çang nerede?

Çinliler karışık ve anlaşılmasız açıklamalarda bulundular. Çat pat birkaç İngilizce sözcük bilen yaşlı kadın Malko'yu kolundan çekerek duruma müdahale etti. En sonunda Malko, Çeng Çang'ın Şa-to-kok'ta, rehberin onu bulabileceği bir yerde bulunduğunu anlayabildi. Malko'nun, güvenlik içinde bekleyebileceği tek yer esrar tekkesiydi. Buna razı oldu. Tartışmak daha da zaman kaybetmek demekti.

Genç Çinli merdivende kayboldu ve Malko

elindeki ortak afyon piposuyla kalıverdi. Yanındaki Çinli piposuna bir tutam afyon koydu. Malko derin bir nefes çekti. Altıncı nefesten sonra kendini daha az sinirli hissetmeye başlamıştı. Birden kılavuzu nefes nefese ve saçları başı dağılmış bir halde göründü. Malko bir hamlede kalktı. Genç Çinli anlaşılmasız şeyler mırıldanıyordu. Malko'ya yaşlı kadına para vermek gerektiğini belirtip ondan üç on dolarlık aldı ve kadına verdi. Malko'nun önsezisi bir felaketi haber veriyordu.

— Quick, quick*, diye tekrar ediyordu Çinli genç onu merdivende iterken.

İssiz sokağa çıktıklarında, genç çocuk koşmaya başladı. Köy karanlık yollarıyla bir labirent gibiydi. Malko tek başına hiçbir zaman işin içinden çıkamazdı.

Kılavuz sonunda, sertçe açtığı tahta bir kapının önünde durdu.

— Here*, dedi kaçmadan önce.

Bu işe bulaşmış olmaktan son derece ürkmüş gibiydi.

Malko içeri girdi. Burası toprak zeminli bir odaydı. Bir direğe asılı gaz lambasından son derece zayıf bir ışık yayılıyordu. Birden odanın ortasında boğuk bir çığlık yükseldi.

Yerde, dövüşen iki kadın vardı. Ne tek kelime konuşuyorlardı ne de Malko'nun farkındaydılar. Bir ara iki kavgacı kadın alt alta üstüste yuvarlandılar. Bu arada Malko Mina'nın kasılmış yüzünü görebildi. Yanağındaki derin bıçak yarasından kanlar akıyordu. Soluk soluğaydı ve kin dolu çılgın sırtışıyla

(*) Çabuk, çabuk

(*) Burası

neredeyse tanınmaz bir haldeydi.

— Mina! diye seslendi Malko.

Kadın cevap vermedi. Bir vücut hareketiyle üzerindeki hasmını yere çiviledi. Malko, kendisini öldürmek isteyen Çeng Çang'ın diğer dulunu tanıdı. Mina'ya göre daha kötü durumdaydı. Gözleri kapalıydı ve zorlukla nefes alıyordu. Birden Mina onun bluzunu parçaladı, kadının göğüsleri meydana çıkmıştı. Korkunç bir çığlık duyuldu. Parçalanmış göğüsten oluk gibi kan akıyordu. Mina hâlâ diz çökmüş bir halde hasmının üstündeydi. Yüksek ökçeli pabuçlarından birisini çıkardı ve bütün gücüyle kadının suratına indirdi. Sivri topuk, bir kazık gibi sağ göze saplandı ve öyle çakılı kaldı. Kadının korkunç acı karşısında irkilmesiyle Mina, bir hamlede ayağa kalktı. Malko'nun farkında bile değildi. Karanlık bir köşeden çıkarttığı üç dişli bir direne iki eliyle yapıştı.

Malko'nun müdahale etmesine fırsat bile bırakmadan onu bütün gücüyle hareketsiz yatan Çinli kadının karnına indirdi.

Yaralı kadın, bir örümcek gibi kıvrılıp kaldı. Can çekişirken çıkardığı feryat odanın kalın duvarlarından geri döndü. Direnin üç dişi yirmi santim kadar gömülerek onu toprağa çivilemişti. Mina için bu yeterli değildi. Sanki havanda darı dövüyormuşçasına direni çıkardı ve daha aşağıya, cinsel organa doğru götürerek bıkip usanmadan sokup çıkarmaya başladı. İnsan onun zararlı bir böceği ezdiğini sanırdı. Ölesiye yaralı olan Çinli kadın, boğuk bir hırıltı çıkartarak parçalanmış bir solucan gibi kıvranıyordu. Kadının çığlığı Malko'nun hayatı boyunca

kulaklarından gitmeyecekti.

Mina, çırpınarak titreyen bedene direni son bir kez daha sapladı. Sonra, uçlarından hâlâ kan damlayan direni kaldırarak Malko'nun üstüne yürüdü.

— Bırakın geçeyim, diye bağırdı Mina, yoksa bu orospu gibi sizi de duvara çivilerim.

En küçük bir duraksama göstermeden bunu yapardı. Malko ölmek üzere olan o kadına baktıktan sonra hafifçe kenara çekildi.

— Çeng Çang nerede? diye sordu.

Mina çabucak kapıyla onun arasına geçti ve kapıyı açtı.

— Orada, dedi odanın bir köşesini göstererek.

Çinli kadın hemen kendini dışarı attı. Malko onun gösterdiği yere yaklaştı.

Eski çuvalların üzerinde bir adam yatıyordu. Korkunç bir şekilde işkence edilmişti. Sol gözü yanağının üstüne akmıştı. Büyük bir ihtimalle göze bir başparmak sokulmuştu. Cinsel organlar, darbeler sonucu aşırı derecede şişmişti. Malko'nun midesi bulandı. Kan ve kir kokusu birbirine karışmıştı. Ölünün yüzüne dokundu. Teni daha sıcaktı. Demekki ona, Malko esrar tekkesindeyken işkence edilmişti. Ya Mina yapmıştı bunu, ya da öteki dişi kaplan.

Bulantısını bastırarak cesedi çevirdi. Kan lekeli bez parçalarından başka üzerinde hiçbir şey yoktu. Çeng Çang sırrını kesin olarak mezara götürmüştü. Ama bu yine de işkencele-ri açıklamaya yetmiyordu. Konuşmasını önlemek için onu öldürmek yeterliydi. Malko bir genç kızın böylesine vahşi olabileceğini hiç düşünemezdi. Bununla birlikte onu işbaşın-

dayken görmüştü...

Çabucak odayı aradıktan sonra çıktı. Bütün olanlar gözünde canlanıyordu. Diğer dul kadın onu gözetlemiş olmalıydı. Gece pazarındaki kavgada hazır bulunduktan sonra, onu Temple Street'e ulaştıran Mina'yı takip etmişti. Daha sonra da iki kadın Çeng Çang'ın cesedinin önünde birbirlerine girmişlerdi.

Şa-to-kok'un küçük sokakları şimdi sessiz ve sakindi. Malko anayola çıkabilmek için on dakika kadar dolanıp durdu.

Taksi hâlâ oradaydı ve şoför uyukluyordu. Malko onu uyandırdı ve kendini arka koltuğa attı. Şimdi Mina'yı bulması gerekiyordu.

XII. BÖLÜM

Holy Tong sesli bir şekilde yutkundu. Mina kendini iki saatten beri onun doymak bilmez cinsel arzularına teslim etmişti, ama yine de düşlediği kadar tatmin olamamıştı adam. Mina'nın gözleri hafif aralıktı ve bir bebek gibi düzenli soluyordu. Kadife gibi yumuşak teninde en küçük bir titreme yoktu ve yüzü bir heykel gibi sakindi. Holy onun kulağına eğilerek şehvetli sözlerle arzusunu belli etti. Genç kadın aynı soğuklukla uysalca görevini yerine getirdi. Holy ustaca onu yönlendiriyor, o da buna harfi harfine uyuyordu.

Çinli kadın sonunda başlangıçtaki pozisyonuna döndü. Oysa Holy'nin heyecanı doruk noktasındaydı. En büyük düşü, şu andaki gibi birleşmenin doruğunda ölmektir. Şimdi ölümden bile korkmuyordu. Buna rağmen, sakinleşir sakinleşmez yeniden bir tatminsizlik duygusuna kapıldı. Olağanüstü de olsa, bir robotla sevişmenin doyumsuzluğunu duyuyordu. Çinli kadına binbir dereden su getirerek, az da olsa öfkesini ya da isteğini belli etmesinin mümkün olup olmadığını sordu.

Bu, Mina'nın ta baştan beri beklediği soruydu.

—Bu yeri sevmiyorum, diye kestirip attı Mina küçümseyici bir tavırla.

Sonra bir yudum çay içti. Onlar gibi hoşça vakit geçiren çiftlerle dolu Kim Hall'ün bir bölümünde bulunuyorlardı.

Mina, Şa-to-kok'tan doğruca Kim Hall'e

geldiğinde vakit çok geç olmuştu. Onu kovmakla tehdit eden Mama-San'a bir masal anlatmak zorunda kalmıştı. Yol boyunca takside, Çeng Çang'ı ve Çinli kadını öldürdükten sonra yapacaklarını düşünmüştü. Çinli kadının Kızılar için çalıştığını biliyordu. Mina'nın önünde çok az bir zaman kalmıştı. Av başladığında ele geçecek olursa, ibret olsun diye, çıldırıcaya kadar parça parça derisini yüzeceklerdi. Emin bir sığınak bulması gerekiyordu. Hem de hemen. Şafak sökmeden peşine düşeceklerdi. Bu yüzden, geceyarısı Holy Tong'un evine gitmeden önce, onu bulabilmek umuduyla Kim Hall'e gitmişti. Çinli adam ödleğin biri olduğundan kapıyı hiç açmayabilirdi. Kim Hall'de Holy ile karşılaştığında ona kendisinden yararlanmak isterse kendisini fazlasıyla memnun edeceğini söylemişti.

Holy inanmıştı buna. Mina o zamandan beri, onun az önce söylediği şu cümleyi bekliyordu:

— Niçin evime gitmiyoruz?

O gece, Hongkong'ta Mina'nın güvenlikte olacağı tek yer orasıydı. Aynı zamanda Tong ile de konuşabilecekti.

Mina önce tereddüt eder gibi göründü. Kızların müşterilerle çıkması kesinlikle yasaktı. Kim Hall batardı o zaman.

—Hasta olduğumu, gitmem gerektiğini söyleyeceğim, dedi sonunda genç kadın. İlk önce sen git.

Eğer planı gerçekleşirse, bir daha hayatta Kim Hall'e adımını atmazdı. Şimdi başdöndürücü bir coşkunluk duyuyordu. Doğduğundan beri ilk defa, gücünü yuvarlak kalçaların-

dan ayrı bir şeyden alıyordu. Çinli kadını öldürmekle bütün tehlikelere karşı bağışıklı olduğunu hissediyordu.

Uygun bir süre bekledikten sonra kalkıp Mama-San'ı bulmaya gitti.

*

**

Holy Tong dışarda bir taksinin içinde bekliyordu. Villaya giden ıssız yol boyunca tek kelime konuşmadılar. Holy elini genç kadının kalçasına attı. Mina da bağışlayıcı, hatta eğlenen bir tavırla kendini bıraktı.

Kitaplığa girer girmez Holy Mina'ya sarıldı. Yol boyunca kurduğu hayallerle hemen harekete geçmişti. Genç kadın sertçe kendini kurtardı ve ona tüm gücüyle iki tokat patlattı. Çinli adamın gözlükleri odada uçtu. Bu Çinli için öylesine beklenmedik bir şeydi ki, ağzı açık kaldı. O geceye kadar, Mina birkaç dolar karşılığında bütün cinsel fantezilerini uysalca yerine getirmişti. Bir an kendisini daha çok tahrik etmek istediğini sandı, ama iri kahverengi gözlerin ifadesi karşısında hemen yanıldığını anladı. Kin ve tikslenme dolu bir bakıştı bu.

—Beni rahat bırak, diye hırıldadı Mina. Bir daha elini süremeyeceksin bana.

Holy elini yüzünde gezdirdi. Bir kâbustu bu. Çinli kadına yeniden yaklaşmayı deneyince Mina bir kedi gibi püskürdü:

—Sersem! Bana inanmıyor musun? Şişman ve çirkinsin. İyi seviştiğini sanıyorsun, ama şimdiye kadar hiçbir kadınla birleşemedin.

—Peki ama niye buraya geldin? diye geveledi Holy. Sanıyordum ki...

Mina anlatılmaz bir iğrenmeyle ona baktı.

— Çünkü işime öyle geliyordu.

— Defol! dedi Holy. Orospunun birisin sen.

Mina, siyah kanepeye oturdu ve sırıttı.

— Gitmiyorum. Senin odanda yatacağım ve sen de burada uyuyacaksın.

Çinlinin kafası allak bullak olmuştu. Öfkesi, cinsel isteğinden baskın çıkmıştı. Mina'ya yaklaştı ve sıkıca kolunu tuttu. Aynı anda genç kadın Holy'nin hayalarına bir diz attı ve Çinli iki büklüm oldu. Gözlerinden yaşlar boşanırken Mina'nın sesini duydu:

— Yarın sabah gideceğim. Dört gün sonra da döneceğim. Bundan böyle elinde ne var ne yoksa satıp bana para bulman gerekecek. Ondan sonra bir daha adımdan söz edildiğini duymazsın.

Mina şimdiden düşlere dalmıştı. Hakiki bir pasaport üç bin dolardan fazla etmezdi. Holy'nin parasıyla Filipinler'de küçük bir genelev satın alabilir ve artık o da başkalarını çalıştırabilirdi. Heyecanla yutkundu.

Şaşkınlıkla ayağa kalkan Holy, kendi kendine Çinli kadının aklını kaybedip kaybetmediğini soruyordu.

— Az önce arkadaşın Çeng Çang'ı öldürdüm, dedi Mina sakın sakın. Benden onun cesedini istediğinde, sırrından hiç söz etmemiştin.

Çinli, damarlarındaki kanın çekildiğini hissetti.

— Ne demek istiyorsun? diye kekeledi. Anlamıyorum...

— Saçmalama, diye karşılık verdi sertçe Mina. Çeng Çang ölmeden önce konuştu. Ona

verdiğin sırrı biliyorum, bunu sana kimin söylediğini de. Ve bunu ne fiyata olursa olsun almaya hazır adamı, Amerikalı dostunu da tanıyorum. İnandın mı şimdi bana? diye bitirdi Mina bir zafer edasıyla.

Holy inanmıştı. Düşünmeye çalışıyor, ama beyni her şeyi reddediyordu.

— Çok basit, diye devam etti Mina. Ya bana istediğimi verirsin ve ben hiçbir şey söylemeden toz olurum, ya da dört gün sonra Amerikalıya her şeyi anlatırım. Her şey senin yüzünden berbat olduğunda Bayan Yao ne yapar biliyor musun? Öldürür seni.

— Seni de, diye ekledi Holy.

Mina omuzlarını silkti.

— Belki. Ama seni özellikle.

Çinli yıkılmış bir halde başını eğdi. Mina gerçeği söylüyordu. Bayan Yao öldürürdü onu. Mina'nın planı şeytancaydı. Bu kâbusta, küçük de olsa bir umut ışığı vardı.

— Neden şimdi görüşmüyorsun Amerikalılarla? diye sordu Holy.

— Güvenmiyorum onlara, dedi Mina. Aldatırlar beni. Oysa, sen mantıklı davranırsan ikimiz de hayatta kalırız. İyi düşün taşın. Ben yatıyorum.

Mina kendisini çok güçlü hissediyordu. Holy Tong'un zayıf yanını çok iyi biliyordu. Hiçbir zaman kendisine karşı bir harekete girişemezdi.

Bu dört gün boyunca Makao'da, güvenilir bir kız arkadaşının evinde gizlenecekti.

Ayağa kalktı ve alaylı alaylı kırıtarak odadan çıktı.

Ama bu Holy Tong'da yalnızca kaygılı bir hüznü uyandırdı. Yıkılmış bir halde kendini

kanepeye attı. Sabaha kadar bir çözüm bulabilmesi için sadece birkaç saat vardı önünde. Yoksa, Mina'nın pazarlığını kabul etmek zorunda kalacaktı.

*

**

Holy Tong, uzun zamandan beri ilk kez güne çay içerek başlamadı. Tuan ona tepsisini getirdiğinde boğazı öylesine düğümlenmişti ki, bir sıvının bile geçmesi imkânsızdı. Mina bir dakika önce, cüzdanını ve çekmecelerini boşalttıktan sonra gitmişti. Bütün aldığı bir Hongkong Doları idi ve bu yalnızca bir başlangıçtı.

— Pazartesiye, demişti Çinli kadın. Salı sabahı güneşin doğuşunu görmek istiyorsan hazırlıklı olmayı unutma. Bir çeyrek saatten fazlasını tanımam sana.

Holy, hafif bir öksürük sesi duyunca irkildi. Tuan üzüntülü bir ifadeyle el değmemiş çay tepsisine bakıyordu. Bu, Holy'nin bulanık beyninde bir fikrin canlanmasına neden oldu.

— Onu takip et, diye emir verdi uşağına. Nereye gittiğini bana söyleyeceksin. Sonra da gazeteleri getir.

Uşak hemen odadan çıktı. Şansına, araba olmadığı için Mina tramvaya binmek zorunda kalmıştı. Durakta onu yakalayacaktı.

Yarım saat sonra, Tuan gazetelerle döndü. Belli etmeden, Makao feribot iskelesine kadar Mina'yı izlemişti. Genç kadın, hiç kimseyle konuşmaksızın Makao'ya kalkan ilk feribota binmişti. Holy gazeteleri aldı ve hemen Hongkong Standard'ı açtı. Birinci sayfada, beş sütun üzerine Çeng Çang'ın cesedinin fotoğrafı verilmişti. Elleri titreyerek

haberi okumaya başladığında, Bayan Yao'nun da aynı şeyi okumakta olabileceğini düşünüyordu.

Tuan, olağanüstü sarı gözlü bir beyazın onu sorduğunu söyleyince, Holy Tong gerçekten camdan atlamayı düşündü.

Saçını başını düzelttikten sonra, toparlak suratına yumuşak bir ifade vermeye çalıştı, ama yüreği daralmaya başlamıştı bile.

— Onu içeri al, dedi uşağına.

Malko onu evinde rahatsız ettiği için özür diledi. Ama gazetelerde Çeng Çang'ın ölüm haberini görmüştü ve onu haberdar etmek istemişti. Çinli allak bullak olmuş gibi görünemedi. Sarkık yanakları titriyordu. Masanın üstündeki dağınık gazeteleri gösterdi.

— Biliyordum zaten, son derece korkunç bir olay bu. Anlamıyorum. Neden beni aramadı? Ona yardım ederdim...

— Evet, neden? dedi Malko dalgın dalgın.

Kısa bir sessizlik oldu. Kuşkusuz, Holy hiç de güvenilir bir Aziz değildi.

Malko devam etti:

— Aslında durum düşünemeyeceğiniz kadar korkunç, aziz dostum Tong. Çünkü dostunuz belki de tanıdığınız birisince, bir kadın tarafından öldürüldü...

Malko, Mina'nın rolünü anlatmaya başladı. Holy Tong bu kez kanepenin altına girmemek için kendisini zor tuttu. Çinli kadın ona Malko'nun da cinayette hazır bulunduğunu söylememişti. Öylesine allak bullak olmuştu ki, Malko hikâyesini yarıda kesti.

— Neyiniz var? Bu kadını tanıyor musunuz?

— Geceyi burada geçirdi, diye itiraf etti

Holy Tong. Sabah Makao'ya gitti. Kim Hall'de çalışan bir fahişe bu. Dün akşam oradaydım ve onu alıp buraya getirdim. Şimdi onun neden sinirli olduğunu anlıyorum. Bu sabah erkenden, uşağımdan kendisini Makao feribotuna götürmesini istedi.

Bütün bunlar olanlara tıpatıp uyuyordu. Malko Çinli adamı inceliyordu. Adamın tedirgin bir hali vardı. Ne yazık ki, Malko'nun bunu derinleştirecek kadar zamanı yoktu. Her şeyden önce Mina'yı bulmalıydı.

— Bu sabah tedavi istemiyorum, dedi Malko, ama size çok çok teşekkür ederim. Bu kızın geceyi sizinle geçirmiş olması büyük bir şans.

— Evet, büyük bir şans! diye tekrarladı Holy Tong.

Ama bu şansın kime güleceği meçhuldü.

Malko çabucak Holy'den ayrıldı. Issız caddede etrafına bakındı. Kimseler yoktu. Ama buna rağmen sürekli olarak gözetlendiğini hissediyordu.

Yoksa Çeng Çang ikinci kez öldürülmezdi.

Holy Tong camdan Malko'nun arabasının hareket edişine baktı. Elleri titriyordu.

*

**

Dick Ryan, Hilton'un kafeteryasında Coca Cola'sını yudumluyordu.

Yüzü Malko'nun anlattıklarıyla önce aydınlandı, sonra asıldı.

— Makao ha! diye homurdandı. Bir kızı iki günde orada nasıl bulacaksınız?

— Ama Portekizliler var ya!

Amerikalı böylesi bir saflık karşısında ıslık çaldı.

— Portekizliler Çinlilerin karşısında korkudan geberiyorlar. Herifler sizi doğrasalar, Portekizliler parmaklarını bile kıpırdatmazlar.

Batılı dayanışma çok güzeldi doğrusu!

— Tek başıma deneyebilirim, diye önerdi Malko.

— Bu, bir yılınızı alabâir. Coral-Sea ise yarından sonra geliyor. Bir çare var, ama beni son derece rahatsız ediyor. Makao'da bir ajanımız var. Plan Dairesi'ne bağlı olmayan şaşırtıcı bir herif. Yıllar önce oraya yerleştirildi ve Washington'ın emri üzerine şimdiye kadar onu kullanmadım. Hatta, onunla temasa geçmem bile yasaklanmıştı. Onu ciddi bir durum için saklıyorlardı. Hepimizi buradan kovdurmak istiyorsanız...

— İsmi ne?

Amerikalı sırttı.

— Belki inanmayacaksınız bana, ama hakiki ismini bilmiyorum. Amerikalı olduğundan bile emin değilim. Bir pulcu dükkânı işletiyor, Avenida de Almeida-Ribeiro'da. Bulunması kolaydır.

— Beni nasıl tanıyacak? diye sordu Malko.

— Size bir tanıma işareti vereceğim, diye karşılık verdi Amerikalı. Gümüş bir dolarlık. 1902 tarihli. Gerçekte o yılın değil. Usta-ca yapılmış değil mi?

— Kızı bulursam küçük bir sorun olacak, diye belirtti Malko. Pasaport!

— Benim bu şekilde pasaport verebileceğimi nasıl düşünürsünüz? Eğer Dışişleri Bakanlığı bunu öğrenirse, beni Sing Sing'e yollar. Bana, ülkenin hayati çıkarlarının söz konusu olduğunu doğrulayan bir kâğıt imzalayacaksınız. Sanıyorum, kabul edilir.

— Bütün istediklerinizi imzalayacağım, diye güvence verdi Malko.

Amerikalı ayağa kalktı.

— Pekâlâ, büroma gidelim, gerekenleri vereceğim size. İki saatte bir Makao'ya giden bir denizotobüsü var.

XIII. BÖLÜM

Vitrinde yalnızca sararmış birkaç poşetle, 1956 yılının bir kataloğu vardı.

Malko çingiraklı kapıyı iterek içeri girdi. İçersi havasızdı ve küf kokuyordu. Gömleğinin rengi atmış bir beyaz, uyuşuk uyuşuk dükkânın arkasından çıktı. Malko'dan daha uzun boylu, geniş omuzluydu. Yassı ve geniş bir yüzü vardı. Gözleri yuvalarına iyice gömülmüştü. Tıraş olmamıştı ve gözleri ya yeterince uyumadığından ya da çok içtiğinden kan çanağına dönmüştü. Mırıldanarak Malko'ya belli belirsiz bir merhaba dedi ve şaşkın ifadeyle beklemeye başladı. Malko'nun zarif kostümü minik dükkânda aykırı duruyordu.

Malko cebinden gümüş doları çıkardı ve sanki onunla oynuyormuşcasına tezgâhın üstüne bıraktı.

— Bir poşet 1900 Çin çeşitlerinden istiyordum.

Bu şifrenin ilk kısmıydı.

Malko önce satıcının kendisini duymadığını sandı. Yüzünde tek bir kas bile oynamamıştı. O zaman Malko, tarihi görünecek bir biçimde parayı tezgâhın üstünde itti. Birden adam farklı bir sesle sordu:

— Niçin gönderdiler sizi buraya?

Hafifçe gülümseyerek Malko'yu süzüyordu.

— Size ihtiyacımız var, dedi Malko. Ciddi bir iş. Bize yardım edebilecek tek insan sizsiniz.

Adam kafasını salladı.

— Aptallar! dedi kendini de katarak. On yıllık çalışmayı berbat ediyorlar.

Malko şaşkın şaşkın ona baktı.

— Bunu neden söylüyorsunuz?

Pulcu omuzlarını silkti.

— Makao'da her şey bilinir. Her şey. Bu akşam, beni görmeye geldiğinizi öğrenecekler. Üç gün sonra da kim olduğunuzu öğrenecekler ve o zaman...

— O zaman?

— Beni öldürürler ya da kapı dışarı ederler. Daha çok beni öldüreceklerini sanıyorum. Kendileriyle alay edilmesinden hoşlanmazlar. Neyse, benden ne istiyorsunuz?

Sesinde, inanılmayacak derecede bir boyun eğme vardı. Malko, ajanın sevimsiz yüzüne baktı.

Yıllardan beri pis bir dükkânda pul satan bu adam, önemini bile bilmediği bir iş için yalnızca bir kez işe yarayabilmek amacıyla ülkesinin yaşamını unutmuştu. Malko ona durumu açıklamak üzereyken caddede korkunç bir gürültü koptu. Cırtlak ve genizden gelen bir sesle hoparlörlerden Çince sloganlar atılıyor, duvarlar sallanıyordu.

— Nedir bu?

Malko kulaklarını tıkadı. Pulcu acı acı sırıttı.

— Günlük beyin yıkama. Komünistler bütün şehre hoparlör yerleştirdi. İki den beşe kadar fikirlerini halkın ve turistlerin kafasına sokuyorlar.

Çarpıcı bir şeydi bu. Mina neden buraya sığınmış, kendini aslanın ağzına atmıştı?

— İşte aradığım kişi, dedi Malko.

Mina'yı tarif edip ismini verdi. Pulcu dikkatle onu dinliyordu. Sonunda:

— Eğer öbür tarafa geçmemişse bunun pek zor olacağını sanmıyorum, dedi.

— Zannetmem, dedi Malko. Oradan geliyordu zaten.

— Kimbilir? dedi Amerikalı dalgın dalgın. Onlar bizim gibi düşünmüyorlar. Ama eğer Makao'daysa bulurum onu. Burada bulunacağım ilk ve son hizmet bu olacak. Karımı Çinlidir, Parti üyesidir yani. Güzel bir başarı değil mi? Benim gerçekte kim olduğumu bilmiyor.

Kaderine razı bir hareket yaptı.

— Akşama buraya dönün. Beklerken de gezin dolaşın, turist gibi davranın, özellikle de dikkatleri üstünüze çekmeyin... Alın!

Malko rengârenk bir pul poşetini cebine koydu. Amerikalı onu kapıya kadar geçirdi ve kuru bir sesle uğurladı.

*

**

On metre genişliğindeki nehrin öbür yakasında, beton bir tabyanın önünde bir nöbetçi volta atıyordu. Omzundaki tamburalı makineli tüfek ve kızıl yıldızlı kalpağı çok net bir biçimde farkediliyordu.

Böylesine farklı iki dünyayı ayıran bu dar nehir oldukça büyüleyiciydi. Portekiz yakasında sac damlı bir, iki kulübe vardı, öbür taraftaysa hiçbir şey.

— Gelin, dedi taksinin şoförü Malko'ya, uzun süre kendilerine bakılmasından hoşlanmazlar.

Malko üzgün üzgün arabaya döndü. İki adım uzaklıktaki bu Çin sınırında, Makao'da-

kilerden çok daha fazla görülecek şey vardı. Dalgın dalgın, küçük kentin uyuklayan sokaklarında dolaşmıştı. Değersiz bir, iki hediyelek eşyanın dışında satılan hiçbir şey yoktu.

Yakında bütün Makao, şehrin tepesindeki 1644'ten kalma eski kilisenin harebelerine benzeyecek, arkasında hiçbir şey bulunmayan bir duvara dönecekti.

— Hongkong'a gitmek isterdim, dedi şoför utangaç bir tavırla. Bana iş verebilecek bir tanıdığınız yok mu? İyi bir makine uzmanıyım.

*

**

Hep aynı nakarat: Gitmek, kaçmak. Malko ona Hongkong'un da bir çıkmaz olduğunu söylemek isterdi. Oradan hiçbir zaman kaçamazdı. Ama bunu söylemeye cesaret edemedi. Melez şoför iri gözleriyle ondan bir yüreklendirme diliyordu. Malko'nun cevap vermediğini görünce arabasını çalıştırdı.

Biraz ilerde durdu. Eski ve buruşuk giysili bir grup müzisyen, ellerinde kâğıttan ejderhalarla bir çayhanenin terasına oturmuştu.

— Birisini gömecekler, diye açıkladı şoför. Görmek ister miydiniz?

Makao'nun son gösterisi.

Mina, bu fosilleşmiş kentin herhangi bir yerinde saklanıyordu. Hongkong'un kalabalığı çok uzaklarda kalmıştı. Burası şimdiden ağır hastaların ölümü beklediği yer olmuştu... Hiçbir umut yoktu.

— Merkeze dönelim, dedi Malko, biraz alışveriş yapmak istiyorum.

Taksiye bindiğinden beri izlenmediğinden emindi. Makao'da son derece az taşıt vardı.

Kılavuzuna cömertçe yüz Hongkong Doları verdikten sonra Avenida de Almeida-Ribeiro'ya yürüdü. Hediyelek eşya almak için bir sürü dükkâna girip çıktı.

Pulcu dükkânı yine boştu. Malko bir kere önünden geçtikten sonra geri döndü ve içeri girdi. Amerikalı onu bekliyor olmalıydı ki, hemencecik dükkânın arkasındaki perdeyi kaldırdı ve tezgâha eğildi.

— Az önce size verdiğim poşeti geri verin bana, dedi alçak sesle.

Malko poşeti uzattı. Pulcu onu yerine koydu ve benzerlerinden bir yığını Malko'nun önüne serdi.

— Seçiyormuş gibi görünün, diye fısıldadı satıcı. Temkinli olmak lazım.

Malko boğazı düğümlenmiş bir halde pulların üstüne eğildi.

— Kızı buldunuz mu?

— Evet.

— Yani?

— Bu sabahdan beri, yanında bir kızla Bela-Vista'nın yanındaki Hotel Barra'da kalıyor. Kız, iç limanda demirli bir yüzer gazinoda krupiyeye. Bütün bildiğim bu.

— Teşekkür ederim.

Malko'nun altın renkli gözleri daha bir sıcak bakmaya başladı. Bu adamın cesaretine saygı duyuyordu. Rahat bir hayat yerine, burada, Makao'da ölüm korkusuyla yaşamak çok zor bir şeydi.

— Kalacak mısınız burada?

— Evet. Gitmem çok aptalca olurdu. Sanırım kılpayı sıyracağım. Şimdi gidin siz. İyi şanslar! Makao'da da fazla kalmayın.

Malko bir pul poşetini cebine soktu ve

kapıya yöneldi. Amerikalı son anda arkasından seslendi.

— Bir gün tekrar California'ya gelmek isterdim, ama pek sanmıyorum.

Avenida de Almeida-Ribeiro'daki turistler dağılmıştı. Son denizotobüsü on beş dakika sonra hareket ediyordu. Malko, Bela-Vista'ya doğru yürüdü. Küçük bir sokak arasındaki Hotel Barra'yı bulmakta hiç zorluk çekmedi. Oldukça harap bir durumdaydı. Malko ne yapacağını düşünmeye fırsat bulamadı. Kolkola girmiş iki kız otelden çıkıyordu. Biri Mina idi. Malko bir kapı aralığına saklandı. Önünden geçip bir bisikletli çekçeke bindiler.

*

**

Bindiği çekçek durduğunda, Malko gözlerini ovuşturmak istedi. Makao'nun Çin sahili karşısındaki bir mahallede bulunuyordu. Önünde, rıhtımda demirli iki katlı bir mavna duruyordu. Mina ile diğer Çinli kız buraya gelmiş olmalıydılar.

Gazinonun önünde yarım düzine kadar çekçekçi pinekliyordu.

Malko şaşkın şaşkın çekçekten indi. Las Vegas'ta böyle bir yere para makinesi bile koymaya cesaret edemezlerdi. Çin'e karşı demir atmış bu yüzer gazino küçük ve harap bir yerdi. Asya'nın Monte-Carlo'su büyük Makao'dan bütün kalan, buydu işte!

İnsan, burayı terkedilmiş bir tekne sanırdı. Gerçi, içi yaldız ve kırmızı boyalıydı, ama bir kapıcı bile yoktu!

Hava kararıyordu. Gazinodan hızlı bir müzik sesi geliyordu. Malko, Mina'nın çıkacağını umarak yirmi dakika dolanıp

durdu. Onunla tek başına konuşmayı tercih ederdi. Sonunda içeri girmeye karar verdi. Giriş katı gösteri salonuna dönüştürülmüştü. Maskeli ve görkemli giysili aktörler, yaseminli çaylarını yudumlayan otuz kadar seyirci karşısında anlaşılmaz bir Çin piyesi oynuyorlardı.

Mavnanın her iki yanındaki merdivenlerden kumar oynanan üst katlara çıkılıyordu. Malko soldaki merdivenden çıktı.

Birinci kat oldukça kasvetliydi. Yalnızca fan-tan masalarıyla "21" vardı. Kısacık giysili güzel krupiye kızlar büyük bir beceriyle kartları karıştırıyor ve rengârenk fişleri topluyorlardı. O sırada, omzunda çantasıyla uzun kirpikli bir kasiyer kız ona yaklaştı.

— Para mı bozduracaksınız, bayım?

Malko dikkat çekmemek için yüz dolarlık mor fiş aldı. Her zaman olduğu gibi Asya'da görünümün hiç önemi yoktu. Masada yaşlı bir Çinli durmaksızın kumar oynuyordu. Yakasız buruşuk bir gömleği vardı, sakalı üç günlüktü, elleri kirliydi ve pantolonunun paçalarını yukarı kıvrırmıştı. Ama, kirli parmaklarını hafifçe her oynatışında, kasiyer kızlardan biri gelip önüne dağ gibi fiş yığıyordu. Ne bir imza atıyordu, ne de fişleri sayıyordu.

Duvarlardaki aynalar sayesinde Malko masaların etrafında dolanan insanları gözlüyordu. Hongkong'tan beri takip edilmiş olmaktan korkuyordu. Ama kimin tarafından? Pulcunun endişesi ve uyarıları korkusunu daha da artırıyordu. Sinekke örümcek gibiydi bu iş. Burada, Makao'da, kimse ne olduğunu öğrenmeden ebediyen kaybolabilirdi. Çinliler istediklerini yapıyorlardı.

Gazino yavaş yavaş doluyordu. Giriş serbest olduğundan gelenlerin çoğu meraklılardı ve beş "21" masası da bomboştu. Krupiye kızların seksi pozlar vermesi, ateşli göz kırplışları boşunaydı.

Mina ise meydanda yoktu.

Malko aynalı merdivene yöneldi. Geçerken, bir an aynaya bir erkek yüzü yansıdı. Orta yaşlarda, saçları geriye taralı, şiş yüzlü, iyi giyimli sıradan bir Çinliydi bu. Ama Malko'nun beyninde bir elektriklenme oldu. Belleği her zaman iyi işlerdi. Bu adam denizotobüsünde, birkaç koltuk ötesinde oturuyordu.

Tabii bu hiçbir şey ifade etmezdi. Malko'ya dönüp bakmamıştı bile. Zaten çoktan kaybolmuştu.

*

**

Son kat diğer ikisinden oldukça farklıydı. Burası, kuralları Avrupalılar için tamamen anlaşılmasız olan geleneksel Çin oyunu "mah-jong"un oynandığı görkemli bir kattı. Malko'nun karşısında, bir yanında oyuncuların diğerinde krupiye kızların bulunduğu uzun bir masa vardı. Krupiye kızlar Çince olarak ince bir sesle sürülen paralarla numaraları açıklıyorlardı. Oyuncular, domino taşlarına benzeyen mah-jong fişlerini masanın üzerinde saklatarak korkunç bir gürültü çıkartıyorlardı.

Tavan oval bir biçimde oyulmuştu. Diğer krupiye kızlar bir kenarda alçak iskemlelerde oturuyordu. Herbiri, bir sicimle asılı sepetleri idare ediyordu. Ortaya sürülen para sepete konuyor, kazanma durumundaysa sepet fişlerle dolu olarak tekrar aşağıya iniyordu.

Sepetler gidip geliyordu. Malko birden Mina'yı farkettiler. Gözlerinin altında torbalar oluşmuş ve hatları gerilmişti. Fıldır fıldır gözleriyle fişlerin hareketini izliyordu. Arkadaşı olan krupiye kız başı eğik çalışıyordu.

Malko'nun yüreği daha hızlı çarpmaya başladı. Pulcu sayesinde görevinin ilk bölümünü başarmıştı, ama en zoru bundan sonrasıydı.

Yüzü çiçek bozuğu zayıf bir Çinlinin arkasına geçip tam Mina'nın karşısında, ayakta durdu.

Görünürde, gazinoda bulunmasının hiçbir tehlikesi yoktu. Mina'ya bir saldırı olduğunda rahatlıkla müdahale edebilirdi. Ama çıkışta işler kötü gidebilirdi. En küçük bir silah dahi yoktu üstünde.

Mina birden gözlerini kaldırdı ve onu gördü. İrkilmesini bir tek Malko farkettiler. Bununla beraber Çinli dilber hemen kendisini toparladı. Ama elmacık kemikleri renk vermişti ve Malko onun sol şakağında büyük bir damarın attığını gördü. Mina sırtını Malko'ya dönerek masadan uzaklaştı.

Malko hemen peşine düştü. Genç Çinli arkasına bakmadan merdivende gözden kayboldu. Malko adımlarını hızlandırdığında onu kadınlar tuvaletine girerken gördü.

Bir an kibarlığı bırakıp hemen içeri girdi. Mina aynı anda karşısına dikildi.

— Gidin, diye tısladı. Buraya gelecek kadar deli misiniz siz? Beni nasıl bulabildiniz?

Malko buna cevap vermedi. Altın renkli gözleri mümkün olan en yumuşak halini aldı.

— Sizi buldum, önemli olan da bu. Beni dinlemeniz gerek. Size istediğinizi vermeye

hazırım. Alın.

İç cebinden Dick Ryan'ın kendisine verdiği pasaportu çıkardı.

— Bu belgede yalnızca imzanızla fotoğrafınız eksik, dedi Malko. İstedığınız zaman Hongkong'tan ayrılabilirsiniz. Yani haberinizin doğru olduğundan emin olduğumuz zaman. Tamam mı?

Genç Çinli kadının yüzünde binbir çeşit ifade okunuyordu. Malko onun bocaladığını hissetti. Pasaportu özellikle elinde tutmuştu. Mina:

— Delisiniz siz, diye fısıldadı. Bağlanacak bir deli. Söz konusu olan benim hayatım. Eğer bildiklerimi size söylersem nerede olursam olayım bulurlar beni. Çinliyim ben, bunu unutmayın.

— Ama sonuçta bu bilgileri satacaksınız, diye üsteledi Malko, bana söylemişsiniz.

Çinli son derece kurnaz bir ifade takındı.

— Tabii. Ama tehlikeye düşmeden. Sizin gibi yapmadan. Şimdi bırakın gideyim.

Sertçe Malko'yu iterek dışarı çıktı. Bakışlarından yıldırımlar saçan şişman bir kadından özür dileyerek salona döndü.

Mah-jong partisi devam ediyordu. Mina yeniden arkadaşının yanındaki yerini almıştı.

Malko tekrar onun karşısına geçti. Çinli kadının pes etmesi gerekiyordu. Kasiyer kızlardan birisini çağırdı ve bin dolarlık fiş aldı. Mah-jong hakkında kesinlikle bir şey bildiği yoktu, ama CIA masrafları ödeyecekti. Saygıyla ona yer açıldılar ve Malko fişleri küçük sepetlere atmaya başladı. Her fiş sürüşünde Mina bakışlarıyla onu kurşuna diziyordu. Malko bir fırsatını bulup onun yanına

yaklaşabildi ve:

— Gazino kapanıncaya kadar bekleyeceğim sizi. Vaktim çok. Pasaportunuzu düşünmelisiniz, diye fısıldadı.

Çinli dilberin bakışlarında çok hafif de olsa bir değişme farkedilen Malko onu canevinden vurduğunu anladı. Genç kadın kaygılı kaygılı çevresine bakındı.

Hemen hemen bir saat boyunca hiçbir şey olmadı. Malko ile Mina birbirlerine bakıp duruyorlardı. Malko önüne neden fiş dolu bir sepetin geldiğini anlayamadı.

O sırada Çinli dilber ona yaklaştı ve alçak sesle:

— Fikrimi değiştirdim, ama burada beklemeyin. Otele gidin, ben oraya gelirim, dedi.

Malko'nun yerinden kıpırdamaya niyeti yoktu. Mina hâlâ fikir değiştirebilirdi. Aslında gazino, Makao'nun karanlık sokaklarından daha emin bir yerdi.

Dalgın dalgın gidip gelen küçük sepetleri izliyordu. İlk anormalliği içgüdüleriyle sezdi. Az önce, yeşil çuhanın üstüne bir sepet inmiş ve sanki kum torbasıymış gibi gürültü çıkartarak sertçe masaya çarpmıştı. Oraya baktı ve kalbi duracak gibi oldu.

Fişlerin ortasında fünyesi çıkartılmış bir el bombası duruyordu. Malko bir an ölüm saçan cisme bakakaldı. Sonra haykırdı:

— Mina, dikkat!

Çinli kadın gözlerini masadan kaldırdı ve yüzü allak bullak oldu. Bağıramadı bile. Parmakları sanki bir kurtuluşmuş gibi, yeşil çuhanın üstüne yapıştı.

Malko masanın altına daldıktan bir saniye

sonra bomba patladı. O an Malko, vücudunun bin parçaya ayrıldığını sandı.

*

**

Beyaz gömlekli soğukkanlı bir Çinli, parke döşemenin üstündeki kan birikintisini temizliyordu. Oyun masasının parçaları dört bir yana dağılmıştı.

Oyun durmuş ve polisçe alıkonan bütün oyuncular, yere serilmiş cesetlerin birkaç metre ötesinde kümelenmişlerdi.

Mina'nın yeşil örtünün üstündeki bacakları alelacele parçalanmış bedeninin üzerine atıldı. Bombanın iri parçaları bedenini karın hizasından parçalayarak ikiye ayırmıştı. Genç kadın anında ölmüştü. Başka bir parça şahdamarını parçalamış ve kanı üç metre öteye fışkırtmıştı.

Mina'nın yanına uzatılan diğer üç cesedin üstüne de yeşil bir örtü örtülmüştü. Ölenlerin ikisi oyuncu, biri de krupiyeydi. Hemen hemen sağsalim kurtulan tek kişi Malko idi. Çünkü masanın altına ilk o dalmıştı ve parçalar üstünden geçmişti. Yalnızca, patlamanın basıncı onu birkaç metre öteye fırlatmış ve sersemleştirmişti.

İki garsonun desteğinde yavaş yavaş kendine geliyordu. Bir kadehte kırmızı bir sıvı getirdiler ona: Ilık ve mide bulandırıcı Çin şarabı. Kusmamak için kendini zor tuttu, sonra toparlandı. Bangkok'ta aldığı bıçak yarasının kalıntısı göğsünü ağrıtıyordu. Bomba masaya indiği zaman başını başka yere çevirmiş olsaydı, şimdi o da yeşil örtünün altında olacaktı.

XIV. BÖLÜM

Amiral John Riley elli yaşlarında, dazlak, hoşsohbet bir adamdı. Dick Ryan'dan aldığı haberler sanki yalanmış gibi hoşuna gitmiş gözüküyordu.

Malko bir köşede büzülmüş oturuyordu. Her şeyden önce bu Ryan ile Riley arasında bir meseleydi. O yapabileceğini yapmıştı. Güneş sel gibi geniş pencerelerden içeri giriyor ve hiç konuşmayan bir uşak düzenli olarak çayları tazeliyordu. Görüşme bir saattir sürüyordu. Hiçbir pratik çözüme de varıldığı yoktu.

— Eğer yanlış anlamadıysam, diye sözünü bitirdi amiral, komünistler gerek adamlarıma, gerekse gemime bilmediğimiz bir şekilde ve belirsiz bir anda saldıracaklar...

Amiral çıkar çıkmaz Ryan Malko'ya döndü.

— Dostum, alışveriş yapmaktan başka bir iş kalmıyor size. Nöbeti, Navy Intelligence devralıyor. Bizden daha iyi yapıp yapmayacaklarını göreceğiz.

Malko bunu ona ikinci kez tekrarlatmadı. İki günden beri biraz dinlenmeyi hak edecek derecede heyecan çekmişti. Konsolosluktan ayrıldıktan sonra arabasını park etti ve yaya olarak Queen's Road'a yollandı.

Kızıl Çin'de üretilmiş malların gülünç bir ucuzlukla satıldığı bir mağazanın önünde durdu. Kibar ve somurtkan satıcılar dolarlara Mao'nun portrelerine tapar gibi bakıyorlardı. Malko işlemeli masa örtüleri yüklendi; şatosu-

nun bütün dolaplarını yeterince dolduracak kadar çamaşır almıştı.

Elindeki paketlerle Hilton'un döner kapısını itmek üzereyken birinin ona seslendiğini duydu. Po Yik her zamanki mavi eteği, beyaz çorapları ve çantasıyla arkasından koşuyordu.

— Merhaba, dedi tatlı ve ince sesiyle, uzaktan sizi gördüm ve bir merhaba diyebilmek için arkanızdan koştum.

Bir yalan daha. En az bir saatten beri pusuda bekliyor olmalıydı. Malko paketlerinden birisini ona uzattı.

— Tut şunu, bana yardım edeceksin.

Genç Çinli kız paketi aldı ve Malko'yu izlemeye başladı. Malko asansörün kapısı önünde durdu. Po Yik korkuyla ona bakınca, Malko güvence verdi:

— Bütün bunları odama bırakmamız lazım. Buradan gidersek kimse seni görmez. Benimle gelmekten korkmuyorsun, değil mi?

Genç Çinli kız cevap vermeden kafasını salladı, ama yine de asansöre bindi. Asansörcü kızla birbirlerine öyle baktılar ki, anlatmak imkânsızdı. Eğer gözler insanı öldürebilse ikisi de anında ölmüş olurlardı.

Malko'nun görkemli dairesine girince, Çinli kız gözlerini faltaşı gibi açtı ve son derece gözü korkmuş, ne yapacağını bilemez bir halde buz kovaşında duran şampanyanın etrafında dolandı. Malko nazikçe kolunu tuttu.

— Gel biraz burada otur, dedi onunla senli benli konuşmaya karar vererek. Burada daha rahat konuşabiliriz.

Genç kız bakışlarını ondan kaçırıyordu. Ürkümüş bir hayvan gibi tir tir titriyordu. Onu L şeklindeki divana oturttu ve televizyonu açtı.

Biraz rahatlaması için aldıklarını gösterdi. Po Yik masa örtülerine hayran kaldı, ama hâlâ bakışlarını kaçırmayı sürdürüyordu.

— Bugün yapılacak ödevlerin yok mu? diye sordu Malko.

— Hayır. Ama benim...

— Ya da bombaların?

Genç kız bu kez gülümsedi.

— Oh, hayır! Her gün olmaz onlar. Size teşekkür ederim. Gerçek bir halk dostusunuz. Sizin bir emperyalist olmadığınızdan emindim.

Malko için için güldü. Po Yik ortama alışmaya başlıyor, etrafına göz gezdiriyordu.

— Niçin iki odanız var? diye sordu genç kız. Yapayalnızsınız.

— Biri seni ağırlamak için, dedi Malko, birisi de uyumak için.

Po Yik boynunu yatak odasına uzattı ve sanki yatağın görünümü onu korkutmuşçasına hemencecik geri çekti. Kaşları çatılmıştı.

— Peki ama, bu kadar paranız olduğuna göre siz de bir kapitalistsiniz. İyi bir şey değil bu.

Po Yik doktrini hiç de hafife almıyordu. Malko içinden güldü ve Moët et Chandon şişesini işaret etti. Konsolos yardımcılığına atandığından beri her sabah odasında bir şişe buluyordu. İnce bir dikkat.

— Hiç şampanya içtin mi?

— Şampanya mı, nedir o?

İnanılmaz bir şeydi, ama gerçikti.

— Bir çeşit şarap, diye açıkladı Malko, ama ondan çok daha iyi. Bir şeyi kutlamak için ya da mutlu olunduğu zamanlar ülkemde bunu içerler...

Po Yik şişeye bir bombaya bakarcasına

kuşkuyla baktı.

— Bu bir kapitalist içkisi, diye ileri sürdü utana utana. İçip içemeyeceğimi bilmiyorum.

Malko soğukkanlılığını kaybetmeden onu düzeltti:

— Seni temin ederim ki, herkes içiyor bundan. Sizinkiler oldukça çok tüketiyorlar bunu...

Po Yik ikna olmamıştı, ama hafif bir sesle:

— Pekâlâ bir deneyeceğim, ama bir zararı dokunmayacağına söz verir misiniz? dedi.

— Yeminle.

Malko şişeyi açmak için ayağa kalktı. Po Yik hayran hayran onun özenle tıpayı çıkartışına baktı. Hafif bir “pluf” sesi duyuldu ve Po Yik bir çığlık attı.

— Görüyorsun bak, bu da bir çeşit bomba işte! dedi Malko onun yabancılık çekmemesi için. (Sonra kadehlerden birini ona uzattı ve kendi kadehini kaldırdı.) Dostluğumuza!

Po Yik de onun hareketini taklit etti, ama hiçbir şey söylemedi. Gözlerini Malko’dan ayırmadan dudaklarını kehribar renkli sıvıya değdirdi ve hafifçe öksürdü.

— Yaktı!

Malko kadehini boşalttı.

— İyi olduğundan bu. Sevdin mi?

Po Yik kafasını salladı.

— Güzel.

Çinli kız ancak üçüncü şampanya kadehin-den sonra çekingenliğinden vazgeçti. Narin elleriyle Malko’nun göğsünü okşuyordu. Malko kızın kafasının karıştığını ve duraksadığını hissediyordu. Po Yik artık onu çekinmeden öpüyordu. Henüz dilini kullanmıyordu, ama ağzını açmış vücudunu daha da

salıvermişti. Sağ eliyle, Malko’nun gömleğinin bir düğmesini çözdü ve öpüşmesini uzatırken beş pençesini onun sırtına yapıştırdı. Malko onda erginliğin eşliğindeki bir kızın pembe düşlerini fark ediyordu.

— Geceleri sizin altın gözlerinizi düşlüyorum, diye mırıldandı Po Yik. Şimdiye kadar böylesini görmemiştim hiç.

Malko hafifçe ondan sıyrıldı. İsteğin sınırları vardı. Başlangıçtaki fiziksel duyarsızlığın oldukça uzağındaydı ve genç kızın durumunu farketmesinden neredeyse utanç duyuyordu.

— Yarın akşamüstü gömlek almam için bana yardım eder misin? diye sordu Malko bombayı etkisizleştirmek için.

Po Yik’in kendine gelebilmesi birkaç saniye sürdü.

— Yarın gelemem, dedi.

Sonra tatlı tatlı gülmeye başladı.

— Neden gülüyorsun?

Cevap vermeden önce bir kahkaha daha attı.

— Yarın emperyalistlere karşı dövüşeceğim. Saat altıda randevum var.

Malko irkildi.

— Bomba mı koyacaksın?

— Hayır, hayır. Amerikalılara saldıracağız.

Malko Hilton’un sallandığını sandı. Yanlış anladığını sanarak Po Yik’e baktı.

— Ne dedin?

Genç kız bilmiş bilmiş tekrarladı:

— Amerikalılara saldıracağız!

Gözlerini ovuşturması gerekti. Eğer bilgisayar Max bunu duysaydı arızalanırdı.

— Başka bir şey söyleyemem, bu bir sır!

dedi Po Yik.

Yeniden kollarını Malko'nun boynuna doladı. Ama Malko'nun oynamaya hiç niyeti yoktu. Onca tehlikeye atılarak o kadar uzaklarda aradığı, burada yanbaşındaki bu kızın kafasının içindeydi. Bir türlü inanamıyordu. Ama Po Yik istiridye gibi içine kapanmıştı. Malko'nun elini eline almış hafif hafif okşuyordu. Malko, onu fazla kuşkulandırmamak için doğrudan doğruya soru sormaya çekiniyordu.

— Tehlikeli şeyler yapmamalısın, diye homurdandı.

Genç kız kafasını salladı.

— Tehlikeli bir şey değil bu. Emperyalistler gibi vahşi değiliz biz, napalm atmıyoruz... Biraz daha şampanya verin bana.

Şimdi Po Yik'in çenesi açılmıştı, ama gizli projeler hakkında tek bir söz bile söylemiyordu. Malko kendini yiyip bitirmesine rağmen, on dört yaşında bir kızın Coral-Sea'yi mahvedecek son derece gizli bir plandan nasıl haberdar olduğuna bir türlü akıl erdiremiyordu. Ama yine de Çinli kız bir şeyler biliyordu.

Malko bir an ona gerçeği söylemeyi düşündü. Onun saf sevgisi, onu ihanet etmeye dek götürür müydü acaba? Malko bundan kuşkuluydu, genç kız fikirlerine sıkı sıkıya bağlıydı.

Po Yik birden saatine baktı ve küçük bir çığlık attı.

— Benim gitmem lazım.

Malko gülümsemek için kendini zorladı.

— Gizli projelerinden önce beni görecektir. Kadar zamanın vardır belki? Saat üçte alışverişe gideriz.

Po Yik önce tereddüt etti.

— Pekâlâ, saat üçte. Ama bana hiçbir şey söylemeyeceğinize dair yemin edin. Bundan size söz etmemem gerekirdi.

— Yemin, dedi Malko.

Bu, Fransız şampanyasının bir zaferiydi, CIA'nın değil.

Genç kız odadan çıkmadan önce kollarını Malko'nun boynuna dolayıp narin vücudunu bastırarak ona Marilyn Monroe'yu aratmıyacak bir öpücük verdi... Çinliler çabuk öğreniyorlardı.

— Yarın görüşmek üzere.

Mavi eteğini havalandırarak odadan çıktı. Malko, yalnız kalır kalmaz Moët et Chandon şişesine yapıştı. Ama şişenin ağzı elinden kayarak kovanın üstünden sekti ve şişe yere düştü. Tam bir küfür savuruyordu ki, olduğu yerde kalakaldı.

Kovanın dibine, normal bir durumda görülmesi imkânsız küçük siyah bir kutu yapıştırılmıştı. Malko bir kibrit kutusu büyüklüğündeki cismi kolaylıkla yerinden çıkardı. Bunun, minyatür bir verici olduğunu anlayabilmesi için on saniye geçti.

Demek otel idaresi bunun için kendisine bu kadar cömert davranıyordu. Onu izleyebilmek için oldukça elverişli bir yöntemdi bu. Kim şampanya kovanından kuşkulanırdı ki?

Birden yüreği daralarak Po Yik'i düşündü. Genç kız ölüm tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Her ne pahasına olursa olsun onu bulup koruması gerekiyordu. Ve onun yalnızca ismini biliyordu!

Kendisine yardım edebilecek tek kişi vardı: Albay Whitcomb.

Üç dakika sonra İngilizî karşıısında buldu.

— Neler olup bitiyor, Bay Linge? diye sordu albay. Dostlarınızdan bir başkasının da mı başına bir iş geldi?

— Şakayı keselim albay, diye onun sözünü kesti Malko. Siz de biliyorsunuz ki, ikimiz de aynı mesleği yürütüyoruz ve hemen hemen ikimiz de aynı cephede savaşıyoruz. Size ihtiyacım var.

— Ah!

İngilizin sesi kuşku doluydu.

— Po Yik isminde on dört yaşındaki bir kızı bulmanız gerek. Ölüm tehlikesiyle karşı karşıya. Coral-Sea'ye karşı hazırlanan saldırıdan haberi var. Bunun sizi ilgilendireceğini sanıyorum.

Albay Whitcomb'a Po Yik ile ilgili bütün ayrıntıları anlattı.

Albay ona durumu açıklayabilmek için can atıyordu.

— Bu iki saat de sürebilir, iki ay da...

— Yarım saat önce bu odadan ayrıldı, dedi Malko. Bu sizin için ilk ipucu olabilir.

— Bu durumda işimiz daha kolaylaşır, dedi albay başka bir yorumda bulunmaksızın.

Hiç sigara içmeyen Malko, telefonu kapattıktan sonra Moët et Chandon şişesiyle birlikte kendisine getirilen sigaralardan bir tane yaktı. Televizyonu açtı, ama saçma sapan program onu hiç sarmadı.

Po Yik neredeydi?

Bu arada yapacak önemli bir iş vardı: Kendisini dinleyenleri bulmak.

XV. BÖLÜM

Malko mikrofonu tekrar yerine yerleştirdi. Kovayı suyla doldurup içine şişeyi koyduktan sonra zile bastı.

Çinli garson birkaç dakika sonra kapıyı vurdu.

— Şampanyayı kaldırabilirsiniz, dedi Malko.

Anahtarını hazır bir biçimde elinde tutuyordu. Garsondan önce odadan çıkıp asansörlerin önünde durdu. Garson odadan çıkar çıkmaz odasına koştu, kapıyı açtı ve büyük elbise dolabının içine girip saklandı.

On dakika sonra kapı vuruldu. Sonra, hemen hemen aynı anda, Malko kapının açılıp kapandığını duydu. Biri içeri girmişti. Soluğunu tuttu. Dolabın aralık kapısının arasından hafif hisşirtılar, takırtılar duydu. Kalın kadife döşeme sayesinde sessizce dolaptan dışarı çıktı.

Kat garsonu sırtı Malko'ya dönük olarak divanın önüne eğilmişti. Malko yaklaştı ve adamın boğruüne tekmeyi indirdi.

Adam acıyla haykırarak yere serildiğinde, Malko ceketinin yakasına yapışarak ayağa kaldırmıştı bile. Nefes almasına bile fırsat vermeden iki bileğini sertçe adamın şakaklarına indirdi. Çinli hıçkırarak koltuğa yığıldı. İşî garantiye almak için midesine bir yumruk gömdü. Yakın dövüşü Texas'da, San Antonio'nun son derece özel kurslarında öğrenmişti, ama şiddetten nefret ettiği için buna çok seyrek

başvuruyordu.

Bir, iki dakika sonra Çinli gözlerini araladı ve ayağa kalkmak istedi. Malko mikrofonu burnuna dayadı.

— Bunu mu arıyordunuz?

Çinli kekeledi:

— Anlamıyorum, efendim. Niçin bana vurdunuz? Yönetime şikâyet edeceğim...

Ses tonu pek güven verici değildi. Malko iki tokat attı. Çinli kurtulmak istedi, ama Malko öfkeyle adamın boğazına yapıştı.

— Bu mikrofonu koymanızı kim söyledi size?

Çinli kıvrandı, ama cevap vermedi.

Başını öne düşmüş, gözleri yarı kapalıydı ve son anlarını yaşar gibiydi. Malko boynunu bıraktı ve iki tokat daha attı.

— Kim verdi bu mikrofonu size?

Çinli kafasını salladı.

— Ne demek istediğinizi anlamıyorum, bayım. Şikâyet edeceğim. Bırakın gideyim.

— Yalan söylemeye devam ederseniz neler olacağını göreceğiz.

Çinlinin sağ kolunu kıvrarak onu odanın içinde iteledi. Ensesine bir darbe daha vurarak onu iyice sersemlettikten sonra pencereyi açtı. Odanın içine serin bir hava doldu. Karşıda Bank of China'nın dikenli tellerle çevrili koca gri binası yükseliyordu.

Yirmi iki kat aşağıda, Connaugh Road'daki arabalar minicik gözüküyor, yükseklik insanın başını döndürüyordu.

Malko Çinliyi saçlarından yakalayarak doğrulttu ve onu pencereye sürükleyip kemereinden tutarak yarı beline kadar boşluğa sarkıttı. Çinli anında kendine geldi ve boşlukta

bağırmaya başladı. Umutsuzca binanın düz duvarına tutunmaya çalışıyordu.

— Emirleri kim veriyor size? diye bağırdı Malko.

Cevap yoktu.

Elini adamın ensesinden çekti ve garson birkaç santimetre daha boşluğa kaydı. Hayatı pantolon kemerine bağlıydı.

Garsonun bu seferki haykırışı seksen metre aşağıdaki kriket sahasında çınladı ve oyuncuların birkaçı kafalarını çevirip yukarı baktılar... Ama bir kriket maçını yarıda kesmek için bu kadarı yeterli değildi.

— Konuşacağım, konuşacağım, diye bağırdı Çinli.

Malko, pencere kenarına dayanabilmesi için onu biraz yukarı çekti. Çinli pancar gibi olmuş yüzüyle derin bir soluk aldı ve ağzında geveledi:

— Hiçbir şey bilmiyorum ben, polis, polisi çağırın.

— Polis benim, dedi Malko. Polis gelirse çoktan aşağıda ölmüş olursun.

Yavaş yavaş onu aşağı doğru salmaya başladı. Çinli dayanılmaz derecede keskin çığlıklar atıyor, ama pantolonunun onu koyvereceğini hissederek hemen hemen hiç debelenmiyordu.

Bir eliyle pencereye tutunan Malko artık gücünün son sınırındaydı. Yüzünden ter süzülüyordu. Onu uzun süre tutamazdı. Aynı anda da pantolon söküldü.

Çinli dayanılmaz bir çığlık attı. Artık durum, bir milimetre sorunuydu.

— Konuşacağım, konuşacağım, diye haykırdı garson.

Ses tonu oldukça farklıydı. Ama Malko yine de güvenemiyordu.

— Önce, konuşun.

— Çıkarın beni, diye yalvardı garson.

Malko onu bir milimetre daha saldı ve yeni bir sökülme sesi daha duyuldu. Çinli haykırdı:

— Wong-lu, resepsiyondaki adam emir verdi.

— Ne dedi?

— Her gün şampanyayla beraber o siyah kutuyu da bırakmamı söyledi.

Birden Malko'nun aklına bir şey geldi.

— Ya az önce gelen kız?

—

— Kız, diye tekrar etti Malko.

— Zorladılar beni, diye haykırdı Çinli. Çıkarın beni, rica ederim yukarı çıkarın.

Malko sol kolunda bir kramp hissettiğinde, Çinliyi yukarı çıkartıp çıkartamayacağını bile bilmiyordu. Garson bunu hissetmiş olmalı ki, ciyak ciyak bağırdı:

— Çabuk, çabuk, düşeceğim. Çabuk...

Malko onu artık duymuyordu. Birden, kendini son derece boş ve duyarsız hissetti. Böylece Po Yik... Önsezisi doğrulanmıştı.

Çinli artık hayatını hiçe sayarak elektrik verilmiş kedi gibi debeleniyor, yüzünü vurarak duvarı tırmalıyordu. Aşağıda bir grup insan toplanmış parmaklarıyla pencereyi gösteriyordu. Boşlukta asılı kalan adam, korkudan çıldırmaşcasına uluyordu.

Malko santim santim bedeni yukarı çekmeye başladı. Bir saniye duraklaşa, adam düşecekti. Sonunda Çinli içeri devrildi ve yere düştü. Sırtüstü yere yayılmış hafif hafif soluyordu. Sağ elinin üç parmağı duvarın betonuna

yapışmanın şiddetiyle kopmuş, el artık kanlı bir kalıntıya dönüşmüştü. Burnunun ucu kemiğe dek sıyrılmıştı ve durmadan kanıyordu. Bedeni de sürekli titriyordu.

Dairenin kapısına hızlı hızlı vuruldu. Malko sendeleyle sendeleyle açtı.

Gelen, etrafı bir yığın beyaz ve Çinliyle çevrilmiş olan Albay Whitcomb idi. Malko onun bu kadar çabuk hareket edeceğini hiç düşünmemişti.

İngilizin asık yüzünden Malko durumu hemen anladı.

— Po Yik'i buldunuz mu? diye sordu.

İngiliz başını eğdi.

— Evet.

— Öldü, değil mi?

İngilizin şaşkınlığı karşısında Malko, onun içeri girebilmesi için kenara çekildi ve ekledi:

— Katili burada, tutuklayabilirsiniz.

Çinli hiç kıpırdamamıştı. Direnmeden ellerini kelepçeletti. Whitcomb öksürdü.

— Size cesedi göstermek isterdim. Bu adamdan nasıl kuşkulandınız?

Odadan çıkarlarken Malko olanları anlattı.

Asansörle dördüncü kata indiler. Teras girişinin biraz gerisinde kapısı açık bir toplantı salonu vardı. İçerde üniformalı bir yığın polis toplanmış alçak sesle gevezelik ediyordu. Albay Whitcomb, Malko'ya üzeri örtülü bir şekli gösterdi.

— İşte, genç kız!

Eğilip örtüyü kaldırdı. Genç kızın morarmış yüzü meydana çıktı. Kan çanağına dönmüş gözleri hemen hemen yuvalarından çıkmıştı. Dili son derece büyümüş bir şekilde ağızdan dışarı fırlamıştı. Boyun da tamamen

morarmıştı. Boynundaki kemerin altından et parçaları gözüküyordu.

Albay Whitcomb örtüyü örttü ve bütün bakışların üstünde toplandığı Malko'ya döndü.

— Boğulup tecavüz edilmiş, diye açıkladı. Tırnaklarının altında hâlâ deri parçaları var. Siz aradıktan sonra, onun henüz otelden çıkmamış olduğunu öğrendim. Hemen etrafı aramaya başladık. Cesedi bu toplantı masasının altında, halıyla gizlenmiş bir halde bulduk.

Malko cevap vermedi. Dehşet ve tarif edilmez bir öfke duyuyordu içinde. Bu iş artık profesyonellerin arasındaki bir hesaplaşma olmaktan çıkmıştı. Po Yik'in ona "Seni seviyorum" diyen tatlı sesi kulaklarından eksilmiyordu. Evet, kâğıttan bombalar koyuyordu, ama yine de o küçük masum bir kızdı. Şu an, Çinliyi aşağıya bırakmamış olmaktan derin bir pişmanlık duyuyordu.

— Umarım, bu kez bizimle işbirliği yaparsınız, dedi Whitcomb.

Malko'nun sarı gözleri yeşile dönmüştü.

— İnanın, şu an sizden fazla bir şey bilmiyorum.

İngiliz gözünü kırpmadı.

— Yine de ifadenizi almak için az sonra büromda buluşalım.

Malko örtünün altındaki cesede son bir kez daha baktıktan sonra odadan çıktı.

*

**

Bir bambu koltukta oturan Albay Whitcomb piposundan derin bir nefes çekti. Eski zamanlarda olduğu gibi, bir vantilatör tavan-da gıcırdayarak dönüp duruyordu.

— Normal yöntemlerle bu adamdan elde edilecek hiçbir şey yok. Kızı bir çılgınlık krizinde, tecavüz etmek için öldürdüğünü iddia ediyor. Artık söylediklerinden caymaz. Söz konusu ettiği Çinliyi sorguya çektik. Şiddetle inkâr ediyor. O andan beri de söylediklerini geri aldı. Mikrofonun ne olduğunu bilmediğini söylüyor. Çok korktu.

Whitcomb ağzında piposuyla sırıttı.

— Son bir deneye daha başvuracağız, diye açıkladı.

Asansör yerin altında durdu. Kirli ve az aydınlatılmış bir koridoru izledikten sonra formol kokan bir odaya girdiler.

— İşte morgumuz, diye açıkladı albay. Ama henüz iyi yerleşemedik.

İçerde bir Sibirya soğuğu vardı, Malko ürperdi. Çinli umursamaz bir yüzle beton duvara bakıyordu. Muhafızlardan birisi böğ-rüne bir tekme indirdi ve adamın yara bere içindeki yüzü betona yapıştı. Albay müdahale etmedi.

Yerde, odanın ortasında, kapağı kaldırılmış büyük tahta bir tabut duruyordu. Malko ilginç bir ayrıntı farkettiler. Kapağa parmak büyüklüğünde dört delik delinmişti. Delgi makinesi hâlâ kenarda duruyordu.

Whitcomb'un emri üzerine beyaz gömlekli iki Çinli raflardan birisini açıp şeffaf plastiğe sarılı bir kalıp çıkardılar. Ustaca kefeni sıyırdılar ve Po Yik'in cesedi gözüktü. Ölü katılığı kendini göstermiş, kolları boylu boyunca uzatılmıştı. Ama Malko'nun asıl dikkatini çeken surat oldu. İnsan çekiçe vurulmuş sanırdı: Her yanı şişmişti ve simsiyahtı. Kafa normal büyüklüğünün iki

misli bir hal almıştı. Sarı ve morumsu boyun derisi geniş bir bıçakla kazınmıştı.

— Otopsi, diye açıkladı Whitcomb.

Tek heyecan belirtisi olarak piposundan daha hızlı nefes çekiyordu. Malko artan bulantısını bastırmak için ona yaklaştı ve Virginia tütününü kokladı.

Birden irkildi. Po Yik'in uzun saçları kafatası hizasından kesilmişti. İğrenç bir görüntüydü.

— Bu da mı otopsi? diye sordu Malko.

Whitcomb kafasını salladı.

— Hayır. Bunlar, pek fazla para veremediğimiz belediye memurlarımızın küçük kazançları. Peruk satıcıları uzun saçlara yirmi, kısıllara on dolar veriyor.

Bu arada iki ölü taşıyıcı Po Yik'i yanlamasına tabuta uzatmıştı. Tabut onun için çok çok büyüktü. Whitcomb sakın sakın Çinliye yaklaştı ve yumuşak, neredeyse şakacı bir ses tonuyla onunla konuşmaya başladı. Malko bu ilginç konuşmayı çok tuhaf bulmaya başlıyordu. Birdenbire, Çinli korkunç bir çığlık attı ve debelenmeye başladı.

Aynı anda iki muhafız var güçleriyle onun üzerine atıldı ve cop darbeleriyle onu tabuta doğru iteleyip içine tıktılar. Bir an kelepçeli eller tabutun kenarına yapışık kaldı, sonra bir cop darbesi işaretparmağını kırdı. Yuen Long korkunç sıçramalarla bağıyordu. Çılgınlaşmış gözleriyle kasılmış suratını tabuttan dışarı çıkardı. Ölü taşıyıcılardan biri, Çinlinin yüzünü bastırarak onu tekrar tabutun içine tıktı.

Daha fazlasını görmeye dayanamayan Malko, başını çevirdi. Tüyleri diken diken

olmuştu.

Albay Whitcomb'un emriyle iki memur adamın haykırıışlarına aldırmadan tabutu çivilemeye başlamışlardı bile.

— Onu canlı canlı mı gömeceksiniz? diye sordu Malko buz gibi sesle.

Whitcomb sırttı.

— Kesinlikle hayır. Yalnızca onu buna inandırdım. Bilirsiniz, bu adamlar çok ilkel ve ölümle ilgili batıl inançları vardır. Bu adam böyle kalırsa ruhunun hiçbir zaman huzur bulamayacağına inanır. Bu onu konuşturmak için son şansımız...

Mavi gözlerinde kendini beğenmiş bir parıltı okundu.

— Siz Amerikalılar bu işi bilmiyorsunuz. Burada mahkûmlara fazla vurmamız, zaten sarı ırktakiler fiziksel acılara çok iyi dayanıyorlar. Bazen bulduğumuz insanların durumunu bir bilseniz. Kanton'da adamları ortadan ikiye ayırıyorlar da yine de tek kelime alamıyorlar ağızlarından.

Albay Whitcomb mesai saatlerinin dışında Sade'ı okuyor olmalıydı... Malko bir yorumda bulunmadan morgdan çıkana kadar onu izledi. Odanın ortasında çakılı duran tabuttan hâlâ boğuk gürültüler geliyordu.

— Onu ne kadar zaman öyle tutmayı düşünüyorsunuz? diye sordu Malko asansöre binmeden önce.

— Bir on saat kadar... dedi albay.

*

**

Malko'nun odasındaki telefon ısrarla çaldı. Malko saatine baktı: Sabahın üçüydü. Hattaki Albay Whitcomb idi.

— Çinli konuştu, diye açıkladı albay yorumda bulunmaksızın. Sizi gözetleme emrini Bank of China'da çalışan Çinlilerin verdiğini iddia ediyor. Mikrofonu koymadan önce birçok kere odanızı aramış, talan etmiş.

— Ama yayınları kim dinliyordu?

Albay Whitcomb bir iç çekti.

— Banka binasında bir yerlerinde son derece modern bir dinleme salonları var. Hiç kuşkusuz oradan dinliyorlardı.

— Küçük kızı neden öldürdüğünü öğrendiniz mi?

— Hayır. Odasında saklı bulduğumuz beş bin doları aldığı gibi emri yerine getirmiş. Sadistçe bir cinayet tezgâhlamasını da onlar emretmiş.

Malko telefonu kapadı. Uykusu tamamen kaçmıştı. Yatağından kalkıp pencerenin kenarına dirseğini dayadı: Bank of China'nın heybetli ve karanlık görüntüsü onunla alay eder gibiydi. Kendisini başarısızlığa uğratan bu koca yapının bir yerlerine saklanmış beyin, sanki Pekin'de bulunuyormuşcasına erişilmezdi.

Planlarına engel olabilecek herkesi serinkanlılıkla saf dışı bırakmışlardı. Neden kendisine karşı yeni bir öldürme girişimine başvurmadıklarını anlayamıyordu bir türlü. Çok kolay olurdu. İşin sırrı da buradaydı.

Tekrar yattı. Yarın başka bir gün olacaktı. Holy Tong dönmüşse, ona gidecek ve ağzından laf almaya çalışacaktı. Bu belaya bulaşıp da hayatta kalan son kişiydi o.

XVI. BÖLÜM

Holy Tong kapıyı açıp da Bayan Yao'yu karşısında görünce, şoke oldu. Onu hiç bu kadar güzel görmemişti. Kemikli çıkıntılarını örten yırtmaçlı, mor ipekten bir elbise giymişti.

Kendisine Malko'yu görmemesini bildirdiği telefon konuşmasından beri ondan haber alamıyordu. Ziyareti, hele böyle bir "kapitalist" giysisiyle, hiç hesapta yoktu. Parfüm bile sürmüştü.

Çabucak kapıyı kapatıp döndüğünde, Çinli kadın bacak bacak üstüne atarak siyah divana oturmuştu bile.

Tek kelime konuşmadılar. Bu ziyaretten tahrik olan Holy, metresinin yanına oturdu ve onu okşamaya cesaret etti. Aslında, akupunktur töreni bitmediği sürece, Çinli kadın buz gibi bir ifadeyle sertçe bacaklarını kapardı.

Bu defa, anlaşılmaz bir biçimde dizlerini araladı, kollarını Tong'un boynuna dolayarak kuru ve sıcak diliyle Çinli adamın ağzına yapıştı. Böylesini çok ender yapardı.

*

**

Holy'nin elleri titriyordu. Bayan Yao'yu soymakla hemen divana yatırmak arasında tereddüt ediyordu. Sonunda Çinli kadının duygularının değişeceğinden korkarak ikinci sıkta karar kıldı.

Bayan Yao kendiliğinden divanın önündeki kadife döşemenin üstüne diz çöktü. Holy'nin

belki yüz kez isteyip de elde edemediği bir şeydi bu. Bir an her şeyi unuttu. Güzel mor elbise sıyrıldı ve Holy inleyerek Bayan Yao'nun üzerine gömüldü.

*

**

Holy Tong onun güzelliğiyle düşlerden sıyrıldı. Kafasını henüz pek şekillenmemiş bir korku kemiriyordu ve bu yüzden biraz keyfi kaçmıştı. Bayan Yao hiçbir şeyi nedensiz yapmazdı. Şimdiye kadar hep o onu kullanmıştı, bu defaysa kendisinin kullanılmasına razı olmuştu.

Bu tadına doyumaz, ama kuşkulandırıcı bir şeydi.

Holy çekine çekine elini metresinin vücuduna götürdü. Çinli kadın karşı koymadı, tersine okşaması için karnını yükseltti. Holy bir Satürn füzesi gibi hareket etti.

Çinli kadın onu kendisine doğru çektiği an tatlı bir sesle sordu:

— Hep bu şekilde sevişmemizi ister misin, benim sevgili yaramazım?

Holy şehvetten dili tutulmuş bir halde homurdandı.

— Bu yalnızca sana bağlı şekerim, diye üsteledi Bayan Yao.

Holy hareketini kesti.

— Ne yapmam gerekiyor? diye sordu.

— Amerikalıyı öldüreceksin, dedi sakın sakın Bayan Yao.

— Şaka ediyorsun!

Bayan Yao gözlerinden ateşler saçarak divanda doğruldu.

— Pis köpek, bir daha elini süremezsın bana. Adamlarıma öldürteceğim seni.

Holy solgun bir yüzle inledi.

— Ama hayatım, bu adamı öldürmemi nasıl isteyebilirsin benden? Tehlikeli bir Amerikan ajanı o. Benden kuşkulandı zaten. Ve şimdiye kadar da kimseyi öldürmedim ben.

— Silahı yok, dedi sertçe Bayan Yao. Birçok kere odasını aradık. Şimdi de böyle bir şeyi senin gibi bir solucandan istemek zorunda kaldım, çünkü başka seçeneğim yoktu. Eylemimiz bugün olup bitmeli. Eğer yeterince düşünürse, işler karışabilir. Ortadan kalkması lazım.

Holy Tong ellerini büzüştürdü.

— Ama bir tanem, bir tavuğunki kadar bile kuvvetim kalmadı benim. Bu kadar korkunç bir adamı nasıl öldürebilirim?

— Bir tabanca verebilirim sana, dedi Bayan Yao.

Çıplak olarak ayağa kalktı ve çantasından nikelajlı küçük bir tabanca çıkardı. Holy bir çığlık attı.

— Korkma! dedi Bayan Yao onu yatıştırarak. Onu böyle öldürmen için zorlamayacağım seni.

Holy kimonosunu giydi ve kendinde biraz cesaret buldu. Olabildiğince kesin bir tonla konuştu:

— Bu adamı öldürmeyeceğim. Yapamam bunu.

Bayan Yao sakince tabancasını kurdu. Holy namluya sürülen kurşunun sarı parıltısını farkettiler.

— Ne yapıyorsun? diye kekeleydi.

Sarı renkli gözler acımasızca büzüldü.

— Öldüreceğim seni. Muayene olmak için geldiğimde bana tecavüz etmeye kalkıştığını

söyleyeceğim. Hongkong'ta herkes beni dürüst olarak tanır. Bir tabanca bulundurmaya hakkım var, çünkü sık sık sinemamın gelirini taşıyorum yanımda.

Holy Tong'un üstüne doğrultarak silahını kaldırdı.

Çinli afallamış bir halde, dizüstü çöktü. Bayan Yao namluyu şakağına dayadı. Holy, teninde soğuk metali hissettiğinde tam anlamıyla eridi.

Metresinin dizlerine sarılarak yalvardı:

— Öldürme beni. Amerikalıyı öldüreceğim.

Çinli kadın tabancayı indirmeden sordu:

— Sana güvenebilir miyim?

— Evet, evet! diye hıçkırdı Holy Tong.

Bayan Yao sanki istemeye istemeye silahını çantasına koydu ve divana oturdu.

— Eğer bu defa da bana ihanet edersen; cinsel organlarını kopartıp onları sana yedirtirim!

Holy kafasını eğdi ve inledi.

— Ama nasıl yapacağım? Silah kullanmasını bilmem ben.

— Bilirsin, bilirsin! dedi Bayan Yao. Harika silahların var senin. Her şeyi hazırladım. Söyleyeceklerimi dinlersen başına hiçbir şey gelmez ve ben de sana karşı çok nazik davranırım.

*

**

Holy Tong uydurma yolculuğundan dönmüş, Tuan da Malko'ya kapıyı sanki hiçbir şey olmamışcasına açmıştı. Malko huzursuzdu. Coral-Sea'ye yapılacak saldırının iki saat sonra gerçekleşmesi gerekiyordu ve buna engel olabilmek için yapacak hiçbir şeyi yoktu.

Holy Tong'un rahat çalışma odasında kendini oldukça sakinleşmiş hissetti. Soyunup divana uzandı.

Birden, alışılmamış bir olay dikkatini çekti. Holy Tong tek kelime konuşmamıştı. Halbuki Malko her zaman olduğu gibi ona merhaba demişti. Çinli, hemen iğnelerini hazırlamaya koyulmuş, onları gizemli bir düzenle kırmızı kadife bir yastığın üstüne saplamıştı:

— Keyfiniz yerinde değil mi? diye sordu Malko.

Holy birden o kadar ani irkildi ki, iğnelerden birisini elinden düşürdü. Sonra onu aldı ve şaşkın şaşkın Malko'ya baktı.

— Yerinde, yerinde! dedi. Ama çok işim var, çok.

Malko hoşgörüsüyle gülümsedi.

— Yine o güzel Çinli kızlarınıza çok para kaptırdınız galiba. Kimi baştan çıkarttınız bu sefer?

— Oh, hiç kimseyi, diye karşılık verdi Holy. Hiç kimseyi. Artık yaşlı bir ihtiyardan başka bir şey değilim ben.

Malko yüzünü buruşturdu. Holy'nin aşk serüvenleri bitmezdi. Öyleyse, ters giden bir şeyler vardı. Göz ucuyla Çinliyi izledi. Hazırlıklar olağan gibiydi. Holy her zamanki gibi gözlerini kapamış, yoga oturuşuyla konsantre oluyordu.

Sonra sert bir hareketle iğnelerin en büyüğünü çekip aldı ve emir verdi:

— Uzanın ve hiç kıpırdamayın.

Malko dediğini yaptı. Yanlamasına uzandı. Çinlinin masanın üstündeki küçük aynada yansıyan elini gördü. Titriyordu bu el.

Hemen aklına Holy'nin söylediği bir laf geldi. Holy Malko'ya en kötü durumda bile ellerinin titremediğiyle övünmüştü.

İğnenin Malko'nun sırtına saplanmasına bir santim kalmıştı. Malko birden arkasına döndü ve Çinlinin bileğine sımsıkı yapıştı. Ciddi bir sesle:

— Neden titriyorsunuz, Bay Tong? diye sordu.

Çinlinin çerçevesiz gözlüklerinin arkasındaki gözleri dans ediyordu. Alnından kaşlarına hafif bir ter sızıntısı aktı. Malko tutuşunu daha da sağlamlaştırdı. Bütün bunlar oldukça tuhaftı!

— Titremiyorum, dedi Holy Tong boğuk bir sesle, bırakın devam edeyim. Yoksa canınız acır.

Çinli lafını dokunaklı, hemen hemen isterik bir tonla bitirmişti. Malko altın renkli gözlerini Çinliye dikti. Evet, Çinli bir çay yaprağı gibi titriyordu... Yalnız eli değil, bütün vücuduydu titreyen. Gevşekçe Malko'yu divanın üstüne itmeye kalkıştı. Malko, birden iğneyi ortasından yakaladı ve elinden çekti.

Holy inleyerek haykırdı:

— Verin iğnemi bana!

Ama elini uzatmadı.

Malko altın iğneyi inceledi, normale benziyordu. Bir an, Hongkong ortamının kendisine de bulaştığını ve sinir krizinin başladığını sandı... Sonra Çinliyi inceledi.

Rengi yeşile dönmüştü.

Malko iğneyi Çinlinin bileğinin üstüne götürdü.

— Bu iğnede ne var? diye sordu.

Tong bir çığlık attı ve tabureyi devirerek geriye sıçradı. Doğrulur doğrulmaz da masayı Malko'ya doğru itti. Panikten üzerinden oluk gibi ter akıyordu. Artık Malko'nun hiç kuşkusu kalmamıştı. Bu masum görünüşlü Çinliden hiçbir zaman kuşulanmamıştı!

Gözünü ondan ayırmadan iğneyi yanına koyup çabucak pantolonunu giydi. Sonra iğneyi tekrar alarak Çinliye yöneldi.

Tong, araba farına yakalanmış bir tavşan gibi duvara büzüldü, ama kaçmaya çalışmadı. Malko, iğneyi boynuna bir santim kalana kadar yaklaştırdığında:

— Tong, bana gerçeği söyleyin, yoksa bu iğneyi size batırırım, dedi.

Çinlinin alt çenesi kapandı. Sesi farkedilmeyecek derecede hafif çıktı:

— Bırakın onu! Bırakın onu!

— Neden?

—.....

— Neden?

Malko biraz daha ilerledi.

— Zehirli o! diye mırıldandı Holy Tong.

Sonra bir külçe gibi duvarda kaydı ve çırpınarak hıçkırmaya başladı. Başını ellerinin arasına almış ağlıyordu. Malko dikkatle altın iğneyi masanın üstüne bıraktı.

Odada Tong'un hıçkırıklarından başka bir ses duyulmuyordu. Malko heyecanla ayağa kalktı. Nihayet, karşısında Bank of China'nın hayaletinden başka bir şey vardı. Tong'a kendisini öldürme emrini verenler Po Yik'i öldürenlerdi.

Çinli hafifçe çırpındı. Kendisini aşağılık bir durumda hissetmesi için, Malko onun gözlüklerini çıkartıp karşısına, yere oturttu. Bu defa

her ne pahasına olursa olsun öğrenmeye kararlıydı. Holy Tong'un üstüne eğildi.

— Tong, dedi, bana bu iğneyi kimden aldığınızı söylemezseniz bununla şişlerim sizi.

Malko bir irkilme ve yalvarıp yakarma bekliyordu. Ama Çinli kıpırdamadı. Yalnızca gözlerini açtı ve Malko şok geçirdi. Çinli gözlerinde hiçbir ifade olmadan boş boş bakıyordu. Holy Tong'un işi çoktan bitmişti. Artık ondan hiçbir şey beklenilmezdi. Çinli, Malko'nun bilmediği bir nedenden ötürü büyük bir bunalıma girmişti. Bu durumdaki birinden hiçbir şey öğrenilemezdi. Zaten Tong'un sesi Malko'nun düşüncesini doğruladı:

— İsterseniz öldürün beni, dedi. Bu iğnedeki zehir anında öldürür insanı.

Malko iğneye baktı. Görünürde hiçbir belirti yoktu.

— Nedir bu? diye sordu Malko.

— Bilmiyorum.

— Kimden aldınız?

— Bunu size söyleyemem.

Çinli yeniden duygusuzlaşmıştı. Ve Malko'nun Holy'yi canlı canlı bir tabuta koyma imkânı yoktu.

Çaresiz, Çinlinin yanına çömeldi.

— Holy, dedi, dün yalnızca beni tanıdığın için on dört yaşındaki küçük bir kızı öldürdüler. Hem de korkunç bir şekilde.

Holy düşünür gibi göründü. Sonra, birden mırıldandı:

— Victoria Pier'e gidin. Star Ferry'nin kalktığı yere. Orada, hareket etmek üzere olan özel bir feribot var. Onu durdurmak lazım.

— Hedefi Coral-Sea mi? diye sordu Malko. Çinli başını eğdi.

— Evet.

Po Yik'in sözleri belleğine çakılıp kalmıştı. Genç kızın randevusu saat altıdaydı.

Saatine baktı. Victoria City'ye inmek için önünde yalnızca on dakika vardı.

Whitcomb'a telefon etmeyi düşündü, sonra fikrini değiştirdi. Diplomatik bir girişim devreye sokuluncaya kadar iş isten geçerdi.

Onun için dolaysız olarak hareket etmek gerekiyordu. Holy Tong öylesine bitkindi ki, artık kıpırdıyamıyordu. Tam onunla ilgilenmenin sırasıydı ya! Arabayla, Victoria Pier'e gitmek on beş dakika sürerdi. Malko hemen odadan fırladı, merdivenleri aşarak demir kapıyı açtı. Arabası yok olmuştu.

Malko oyalanmadı. Yolcuları iteleyerek taksilerin beklediği küçük meydana çıktı. Saat altıya beş vardı. Baştaki şoföre bir elli dolarlık uzattı.

— Star Ferry'ye!

Banknot şoförde, kırmızı görmüş bir boğa etkisi uyandırdı. Çinli sanki peşinde bir ordu varmışcasına Garden Road'u yuttu. Queen's Road kavşağında yeşil bir tramvayı kılpayı sıyırdı, Connaugh Road'daki kırmızı ışıktaki durmadan geçti ve daha da hızlandı.

Rihtimda zınk diye durduğunda saat altıydı. Malko bir, iki saniye etrafına bakındı.

İki feribot kalkmak üzereydi. Sağdaki iskelesini kaldırmaya başlamıştı bile. Malko iki kazığa gerilmiş Çince yazılı kırmızı büyük bir pankart gördü. Holy Tong'un söylediği kuşkusuz bu olmalıydı. Binmek isterken iki Çinli polis tarafından durduruldu.

XVII. BÖLÜM

Kumanda köprüsündeki bez koltuğunda oturan Teğmen Carl Schurab, dürbünüyle Victoria Harbour'da gidip gelen gemilerle yelkenlileri seyrediyor, güzel kızları görünce de sevinliyordu. Coral-Sea'nin mürettebatının gemiden ayrılması yasaklandığı için, yapılacak bundan daha iyi bir iş yoktu.

O an, Hongkong'tan az önce kalkan büyük yeşil feribotu izliyordu. Coral-Sea'nin hemen yanından geçecekti. Tonkin Körfezi'ndeki iki aylık harekâttan sonra, yüz metre öteden de olsa güzel bir kız görmek bir teselli kaynağıydı.

Schurab, ağzına kadar dolu feribotu incelemeye başladı. Birden, dürbününde küçük kırmızı bir leke belirdi. Bunun camlara yapışmış bir kir olduğunu sanan Schurab camları üfleyip bakmaya devam etti. Dürbünü yeniden feribotun üzerine getirince, aynı yerde on kırmızı leke daha farketti.

Kendi kendine hayal görüp görmediğini soran teğmen yanında ayakta duran nöbetçi askere seslendi:

— Hey Jimmy! Şu gelen feribota bir baksana. Ne görüyorsun?

Teğmen dürbününü yeniden Coral-Sea'nin üstüne gelen feribota çevirdi. Kırmızı lekeler, dev kızamik noktaları gibi daha da çoğalmıştı. Schurab birden küfrü bastı. Şimdi, kırmızı lekelerin gemi yolcularının salladığı komünist bayrakları olduğunu farkedebiliyordu.

Aynı anda, nöbetçi Jimmy haykırdı:

— Bunlar komünistler teğmenim, dosdoğru üstümüze geliyorlar.

Teğmen koşarak kumanda odasına döndü ve Amiral Riley'in dairesine bağlı yeşil telefonu açtı. Yüreği daralmıştı. Muhtemel bir saldırıya karşı Coral-Sea subaylarını ve denizcilerini uyaran gizli not karşısında asılı duruyordu, ama böyle bir şey hiç aklına gelmemişti. Hem, 7. Filo'nun en güçlü uçak-gemisine karşı bir feribot ne yapabilirdi ki? Bir koruma helikopteri bir yabancı gibi uçak-gemisinin üstünde dönüyor, balıkadamlar koca gri gövdenin etrafında yüzüyorlardı.

Bir tık sesi oldu ve Amiral Riley'in sesi duyuldu:

— Neler olup bitiyor?

Teğmen bir an sesini çıkartmadı. Birdenbire, eski bir gemiden bayraklarını sallayan gözü kararmış insanlardan söz edip amiralini rahatsız edeceği için utanmıştı.

— Sormayın efendim, dedi, garip bir şey farkettilik. İçinde komünistlerin olma ihtimali bulunan bir feribot üstümüze doğru geliyor. Elllerinde kırmızı bayraklar var.

— Derhal alarm verin! dedi amiral. Hemen geliyorum.

Teğmen telefonu kapadı ve hemen kumanda tablosuna atıldı. İki saniye sonra, Coral-Sea'nin alarm sireni korkunç şekilde ötmeye başladı. Teğmen kaptan köprüsüne koştu. Feribotun güvertesi şimdi kırmızı bayrakların altında kaybolmuştu. Dosdoğru uçak-gemisinin üstüne geliyordu ve bacasından kara bir duman bulutu yükseliyordu.

Coral-Sea'den yarım mil kadar uzaktaydı. Uçak-gemisinin demir alıp manevra yapabil-

mesi için en azından yirmi dakika gerekliydi.

— Tanrı aşkına! Tanrı aşkına! diye bağırdı teğmen isterik bir sesle.

Turuncu canyeleklerini giymiş denizciler, geminin sol tarafını koruyan 127'lik iki topun bulunduğu yere koştular. İki namlu eksenleri etrafında dönüp sabitleşti.

Güverte, Fantomların altında kayboluyordu. En azından onları kurtarmak lazımdı. Teğmen kendisini pilotların salonuna bağlayan düğmeye bastı.

— Uçakları hemen havalandırın! diye emir verdi. Rampalar 1.2.3 ve 4.

*

**

Malko saklandığı yerden dışarı süzüldü ve etrafına bakındı. Bütün Çinliler ön tarafta bulunuyordu ve ritmik bağırtıları kulakları sağır edici ve korkunçtu. Küpeşteden sarkarak ön tarafa baktı: Coral-Sea'nin gri kütlesi şimdi dev gibi duruyordu. Koca uçakgemisinden kırmızı bir füze havalandı ve denize düştü.

Malko acı acı gülümsedi. Komünistlerin intihar saldırısının merkezinde bulunuyordu. Birkaç dakika sonra, muhtemelen patlayıcı maddeyle yüklü feribot Coral-Sea'ye bindirecekti.

Altındaki gri suya baktı. Bir an atlamayı düşündü. Son anda, mesleki bir bilinçle bundan vazgeçti. Feribotun yönünü değiştirmek için, küçük de olsa, bir şans daha vardı. Ucuz bir kahramanlık da olsa bunu denemeliydi.

Bir helikopter dalgaların seviyesine kadar alçalarak feribota dahiş yaptı, tam çarpacağı an birden yükseldi ve güvertenin üstüne asılı

kaldı. Bir megafonun çatalı ve boğuk sesi bağırp çağırın Çinlilerin gürültüsünü bastırdı:

— Derhal durun, yoksa ateş edeceğiz!

Harekete geçebilmesi için Malko'nun sadece birkaç dakikası kalmıştı. Küçük Çinli kızlar, ince sesleriyle Mao'ya adanan bir marşa başladılar. Malko'nun tek şansı kış güverteye ulaşp dümene hakim olmaktı.

Oynar çelik levhaların arasından sıyrılarak öne doğru ilerledi. Ayağını üst güverteye çıkan metal merdivenin ilk basamağına attığında, arkasında bir çığlık duydu. Arkasına döndü: Tulumlu üç Çinli ona bakıyordu. İçlerinden birisi parmağını ona doğru uzattı ve tehdit edercesine bir şeyler söyledi.

Merdiveni çıkacak zamanı yoktu. Üç Çinli peşine düşüp bağırarak yardım istemeye başlamıştı bile, ama önde bağırp çağırınların gürültüsü onlarınkini bastırıyordu.

Çinliler feribotu Malko'dan daha iyi biliyorlardı. Birden, içlerinden biri elinde bir bıçakla önünde bitiverdi. Diğer ikisi de geriden geliyordu. Birisinin elinde demir bir çubuk vardı. Bir an bakiştikten sonra bıçaklı Çinli saldırdı. Malko bıçaktan kılıpayı kurtuldu. Ekseni etrafında dönerek oynar metal levhalardan birisine tutundu. Levhanın, parmaklarının arasından kolaylıkla kaydığını farkettti ve hemen o an bundan yararlanabileceğini anladı. Diğer iki Çinli üzerine geliyordu. Önce gelmelerini bekledi, sonra iki levhanın arasına girdiklerinde bütün gücüyle kendi levhasına yüklendi.

İki boğuk çığlık duyuldu. Çinliler birer sinek gibi iki çelik levhanın arasında ezilmişti. Malko kendine doğru gelen levhayı salıverdi.

İki beden yere kaydı. Çinlilerden birisinin yüzü sanki dev bir presle ezilmişti. Burun, ağız, çene artık bir kan bulamacından başka bir şey değildi. İkinci Çinli ikiye ayrılmış bir solucan gibi yerde kıvranıyordu. Ağır çelik levha belkemiğini kırmıştı.

Malko'nun kendini kutlayacak zamanı yoktu. Bıçaklı Çinli karşısındaydı.

Mücadele çok kısa sürdü, Neyseki, Çinli dövüşmeyi bilmiyordu. Malko iki eliyle bileğini hareketsizleştirdi ve suratını çelik levhaya çarpmaya başladı. Yüzünün haline rağmen, Çinli küfrediyor, ama silahını bırakmıyordu. İki adam dervişler gibi levhanın çevresinde dönmeye başladı. Malko sonunda, Çinlinin bileğini tutup onu levhanın içine dayamayı başardı. Sonra bütün gücüyle panoyu itti. Çinli kurtulmaya çalışarak korkunç bir çığlık attı.

Çok geçti.

Kırılan kemiklerin çatırtısı duyuldu. Çinlinin yüzü griye döndü. Malko onun gevşediğini hissetti ve Çinliyi bıraktı. Çinli acıdan kasılmış yüzüyle yere kaydı. Bileği ve sağ eli ezilmişti.

Malko metal merdivene koştu. Görünürde kimse yoktu, ama Coral-Sea en az beş yüz yarda uzaktaydı. Feribotun önünde beyaz dalgalar oluştu: Uçakgemisinin topları ilk uyarı atışını yapmışlardı. Çinli kızların bağırıışları daha da keskinleşmişti.

Feribot sanki uçakgemisini selamlarcasına düdüğünü üç kere kısa kısa öttürdü. Aynı anda körfezdeki diğer üç feribot da ona karşılık verdi ve sesler Kowloon'un tepelerinde yankılandı.

Aynı anda Fantomlardan birisi boğuk bir kıyamet gürültüsüyle başının üstünden geçtiğinde, Malko kabindeki pilotun kafasını açık seçik gördü.

Malko küçük kaptan köşküne yaklaşıyordu. Pencereden, içerde bir yığın adam olduğunu gördü. İçlerinden birisi arkasına döndü ve Malko'yu farkettiler. İçerde bir kargaşa oldu. İki Çinli koşup kapıya dayandılar. Malko da dışardan bütün gücüyle yüklendi, ama hiçbir sonuç alamadı. Zaten kapıyı açmayı başarsa bile, hepsinin üstesinden gelemezdi.

Cesareti kırılmış bir halde, ön tarafta toplanmış Çinlilerin oluşturduğu görkemli topluluğa baktı. Küçük kızlar ince sesleriyle sanki bir korodalmışçasına marş söylemeye devam ediyordu.

İki boğuk patlama feribotu salladı, peşinden de feribotun birkaç metre önünde oluşan iki dev su demeti marş söyleyenlerle kızıl bayrakları sırlıklam bıraktı. Coral-Sea'nin obüsleri kasıtlı olarak kısa düşüyorlardı. Bir obüs bile eski feribotu unufak etmeye yeterdi.

Malko kabindeki adamların yüzlerine baktı. Sanki top atışları kendileriyle ilgili değilmiş gibi hepsi de soğukkanlıydı. İnanılmaz bir şeydi bu. Çok yakına ateş eden toplardan kurtulacaklarını sanmaları için deli olmaları lazımdı. Hiçbir zaman Coral-Sea'nin yanına yaklaşamazlardı. Bütün bu karmaşık plan, bu belirgin başarısızlık için mi hazırlanmıştı? Artık bu bir intihar saldırısı değil, düpedüz aptallıktı.

Ve tehlikenin bilincinde olmadan marşlarını sürdüren küçük Çinli kızlar!

Birden, Malko'nun beyninde asıl gerçek şimşek gibi çaktı. Çinli kızlar marşlarını bu kadar yürekten söylüyorsa, bu bir tehlike olmadığını düşündüklerindendi. Bu onlar için emperyalistlere karşı yapılan barışçı bir gösteriydi. Yalnızca kış güvertedeki adamlar biliyordu gerçeği. Adamlar Coral-Sea'ye saldırmayı hiç düşünmemişlerdi. Amaç, Amerikalıları bir saldırıya inandırıp üzerlerine ateş etmelerini, feribotu batırmalarını ve küçük kızlarla sivilleri paramparça etmelerini sağlamaktı...

Bunu gerçekleştirebilmek için de yüzlerce insanın hayatını büyük bir soğukkanlılıkla gözden çıkarmışlardı. Bütün her şey, Amerikalıları olmayan bir tehlikeye inandırarak onları istenilen yöne çekmek için hazırlanmıştı. Bu, hakikileriyle değiştirilen bir sahte bomba sistemiydi. Yavaş yavaş düşmanın sınırları harap ediliyordu...

Coral-Sea tehlikede değildi. Ama feribota isabet edecek ilk obüs, Hongkong'taki İngilizler için sonun başlangıcı olacaktı. Bu, komünistlerin İngilizlere pes dedirtip onları rezil etmek için ihtiyaçları olduğu son derece önemli bir olaydı.

Herkes, başından beri yanılmıştı. Bilgisayar Max da dahil. Komünistlerin planı 7. Filo'ya değil, İngilizlere yönelikti.

Malko umutsuzca yumruklarını sıktı. Bir dakikadan az vakti vardı ve Coral-Sea'yi uyarabilmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. İki şıktan birisini seçmesi lazımdı: Güverteden denize atlamak ya da feribotla birlikte parçalanmak. Bir gürültüyle düşüncelerinden sıyrıldı. Kabinin kapısı açıldı ve bir Çinli,

elinde bir tabancayla dışarı çıktı.

Malko hemen, kış güvertenin etrafında dolanarak geri çekildi. Birden, yüzüne bir sicim çarptı. Başını kaldırınca bunun feribotun sis düdüğünü çalıştırdığını gördü.

Hemen ipe yapıştı. Tabancalı adam yaklaşmıştı. Silahını Malko'ya doğrulttu ve dikkatle nişan aldı.

*

**

Kumanda köprüsünde ayakta duran Amiral Riley, dürbünle feribotun seyrini izliyordu. Yüzü kaskatı kesilmişti. Rampaların boğuk sesi, uçakgemisini her otuz saniyede bir sarsıyordu. Taş kesilmiş bir grup subay kızıl bayraklarla kaplı feribotu izliyordu. Telefon çaldı. Nöbetçi subay açtı ve ahizeyi amirale uzattı.

— Konsolos sizi arıyor, efendim.

Son konuşma birkaç saniye önce yapılmıştı.

— Sadece dört yüz yarda uzaklıktalar, diye haber verdi amiral. Onları mahvetmek zorundayım.

Konsolos endişeyle iç geçirdi.

— Emin misiniz? Size önemli hasar verebilirler mi?

— Eğer bu feribot patlayıcı yüklü ve gemime çarpmak için üstüme geliyorsa, gemimi ve uçaklarımı mahvedebilir. Birleşik Devletler Başkanı'na karşı Coral-Sea'den ben sorumluyum, bay konsolos. Bunu unutmayın.

— Son ana kadar bekleyin, diye rica etti konsolos.

— Son an şimdi, diye vurguladı amiral.

Kısa bir sessizlikten sonra, konsolos neredeyse duyulmayacak kadar hafif bir sesle

konuştu:

— Eğer zorunluysa mahvedin onu, ama Tanrı sizi korusun. Bir katliam olacak bu.

Amiral ahizeyi elinden bırakmadan subaylarına baktı. Hepsi de gözlerini kaçırdılar. Hiç kimse böyle bir sorumluluğu üstlenmek istemiyordu. Çinlilerin ritmik bağırıışları artıyordu.

Güvenlik subayı bir adım öne çıktı. Çok iyi Çince biliyordu.

— “Emperyalistlere ölüm. Savaş kışkırtıcılarını yok edelim.” diye slogan atıyorlar, efendim.

Amiral Riley derin bir soluk aldı. Destroyerlerin toplarıyla Coral-Sea’nin iki 127’liği feribota bir cehennem ateşi başlatmak için hazırды.

— Teğmen Schurab, diye emir verdi, otuz saniye sonra bütün bataryalara ateş açmaları için emir verin. Gövdeye nişan alın, insanlara dokunmamaya gayret edin.

Subay iç telefona sarıldı. Aynı anda da feribotun sireni Çinlilerin gürültülerini bastırıdı.

*

**

Malko siren ipine asıldı. Coral-Sea’nin koça gri gövdesi hiç acımadan yaklaşıyordu. İpi gerişi Çinlilerin bağırıışlarını bastıran güçlü bir böğürtü meydana getirmişti. Belki de bu felaketten kurtulmak için vakit geçmiş değildi. Kendine gelmek için bir an gözlerini kapadı. Birkaç yıl önce mesleki stajlarını yaptığı sırada, mors alfabesini öğrenmişti. Belki bundan yararlanma imkânı bulabilirdi.

Bir patlamayla irkildi. Tabancalı Çinliyi

unutmuştu. İlk kurşun onu sıyırıp geçti. Hafif bir duraksama geçirdi. Denize atlamak için hâlâ zamanı vardı. Coral-Sea zarar görmeyecek, kendisi de bu beladan sağ salim kurtulacaktı ve hiç kimse de bu yüzden onu kınamayacaktı.

Sonra Albay Whitcomb ile Po Yik’i düşündü. Kendi yerinde İngiliz olsaydı hiç duraksamazdı.

Her insan hayatında bir karar anı yaşamıştır. Malko da bunu yaşadığını biliyordu. Belki bu vereceği son karar olacaktı. Sakin sakin, gözünü Çinliden ayırmadan, düzenli aralıklarla ipi çekmeye başladı.

Tetiği çeken parmağı gördüğü zaman hemen kendini yana attı. Dudağında bir sızı ve ondan hemen sonra da ağzında kanın tadını hissetti. Hafif aralıklarla ipi çekmeye devam etti. Her an, feribotu dibe gönderecek obüsü bekliyordu.

Çinlinin ikinci kurşunu onu omzundan vurdu. Malko bir çekiç darbesi yediğini sandı. Feribotun sallantılarından rahat ateş edemeyen Çinli sinirlenerek soğukkanlılığını kaybetti. Bir kurşun Malko’yu ıskaladı. Avusturyalı namlunun doğrultusuna göre kurşunların yönünü tahmin etmeye çalışarak olduğu yerde sürekli sıçırıyordu.

Ancak, kemigin üstünden sol kalçasına giren dördüncü kurşuna kadar sakınabildi. Kurşun onu bir metre geriye fırlattı.

Öfkeden kuduran Çinli şarjörünü boşalttı. Kurşunlardan birisi Malko’nun kafasını sıyırdı, bir diğeri kasiğinin yanına girdi.

Malko, şiddetli bir elektrik şoku yediğini sandı. Çok acı çekmiyordu, ama gücü giderek

azalıyordu. Gözlerinin önünden kırmızı bir yelken geçti ve düşmemek için sirenin ipine asıldı. Aklındaki sözcükler birbirlerine karışıyordu. Saçlarından akan kandan önünü göremiyordu. Karşısındaki Çinli tabancasına bir şarjör daha koyuyordu.

Malko bordaya kadar emekledi, son gücünü toplayarak üstünden atladı ve kendini suya bıraktı.

*

**

— Ateş için komutumu bekle!

Deniz onbaşı 127'lik topu yönetiyordu. İki bahriyeli namluya bir obüs koydular.

— Hazır!

Astsubay ağzını açarken megafonun uğultusu onu durdurdu:

— Ateş kes!

Önce yanlış anladığını sandı. Ama Amiral Riley'in sesi emri tekrarladı.

“Delirdi” diye düşündü onbaşı. “Tanrının belası bu Çinliler bizi mahvedecekler.”

Amiral delirmemişti. Yanındaki güvenlik görevlisi ona becerebildiği ölçüde bir morsu tercüme ediyordu.

— Burası SAS, ateş etmeyin, tekrar ediyorum, ateş etmeyin, bir blöf bu, bir tahrik...

Amiral telefonu kulağına götürdü.

— Bay konsolos, diye açıkladı, ajanımız feribotta bulunuyor ve bize ateş etmememizi söyleyen bir mors mesajı yolluyor. Bir tahrik, bir blöf söz konusuymuş. Ona güvenebilir miyiz?

Konsolos cevap vermeye fırsat bulamadı. Odasındaki hoparlör amiralin sözlerini yüksel-

terek bütün odaya yayıyordu. Ryan ahizeyi konsolosun elinden kaptı.

— Güvenebilirsiniz, diye haykırdı. Güvenebilirsiniz.

Amiral Malko'yu hatırlıyordu. Belki de bu yüzden Dick Ryan'ın doğrulamasını hesaba kattı. Önsezisi onun güvenilir bir adam olduğunu söylüyordu. Ama bu aynı zamanda hayatında vereceği en zor karardı da. Eğer yanılırsa kafasına bir kurşun sıkmaktan başka çaresi yoktu.

— Onu denize attılar, efendim, diye bağırdı feribotu gözetleyen bir subay.

— Ateş etmeyin, diye tekrarladı amiral.

Bundan sonraki saniyeler geçmek bilmedi. İki Fantom, Coral-Sea'yi fırtına gibi sarsarak havalandı. Amiral John Riley'in alt dudağında hafif bir titreme oldu.

Feribot hemen yanıbaşlarındaydı. Bağırان Çinlilerin suratlarıyla, ellerde sallanan kızıl bayraklar kolayca farkediliyordu. İlk sıra bütünüyle, diğerlerinden daha fazla bağırان beyaz bluzlu ve mavi etekli genç kızlardan oluşmuştu.

Birden, feribot sola doğru yön değiştirdi. Koca tekne Coral-Sea'nin o kadar yakınından geçti ki, uçakgemisinin yan asansörleri feribotun bacasına sürttü. Amerikalı denizcilerle feribotun yolcuları arasında birkaç saniye süren bir küfürleşme oldu. Daha sonra feribot ardında beyaz köpükler bırakarak uzaklaştı. Hemen hemen aynı anda da bağırışlar kesildi ve bayraklar ortadan kalktı. Çinliler inanılmayacak bir disiplinle küçük kırmızı bezleri katlayıp ceplerine sokuyorlardı. Genç kızlar, ölümden döndüklerinin farkında olmadan

tahta sıralara oturup çene çalmaya koyuldular. Onlara göre her şey olağan bir biçimde olup bitmişti.

Feribot bir anda Kowloon Körfezi'nin sıradan feribotlarından birisine dönmüştü. Top atışlarından alarma geçen bir yığın polis hücumbotu ise, köpek sürüsü gibi onun peşindeydi.

Bütün subaylar, aynı anda derin bir iç çekti. Amiralın yüzü sararmıştı.

— Uçakları geri çağırın, diye emir verdi.

Birden subaylardan birisi bir çığlık attı:

— Şuraya bakın!

Helikopter, pis suda batıp çıkan bir cismin üstünde hareketsizleşmişti. Bir ip merdiven sarkıtıldı ve mürettebattan birisi Malko'nun hareketsiz bedenini çıkarmak için suya atladı.

*

**

Holy Tong birden kendini son derece sakin ve rahat hissetti. Turuncu ipek kimonosu onu sıcak tutuyor ve ciğerlerine sabahın serin havası doluyordu. Hongkong Körfezi'nden esen serin yel biraz keyfini kaçırmıştı yalnızca. Çung-Konglu bir dağlı olmasına rağmen, bu olağanüstü manzarayı seyretmekten hiçbir zaman bıkmıyordu.

Tuan tek kelime söylemeden iki bidonu getirdi ve efendisinden iki metre ötede saygıyla ayakta durdu.

— Yardım et bana, dedi Tong. Sana söylediğim gibi yap.

Tuan ilk bidonu aldı ve buzlu sıvıyı Tong'un omuzlarının üstüne döktü. Çinli ürperdi, ama hareket etmedi.

Uşak özenle bütün benzini Tong'un üstüne

boşalttı ve elindeki büyük kibrit kutusuyla beklemeye başladı. Holy Tong, gözleri kapalı düşüncelere daldı. Hiç korkmamıştı. Ama hiç. Ve içinde hiçbir yaşama isteği kalmamıştı. Bayan Yao "düşmüştü". Parti örgütünde başarısızlığa yer yoktu.

Bu bardağı taşıran son damla olmuştu.

Son iki haftada öldürülenler Tong'un aklından hiç çıkmıyordu. Herkese rezil olmuştu. Bütün gece, büyükbabasının, aynı durumda ne yapacağını düşündü. Güneşin ilk ışıkları Hongkong'a vurmaya başladığı zaman aradığı cevabı bulmuştu.

— Şimdi, dedi Tuan'a.

Uşak bir avuç kibrit çaktı. Elinde açık bir alev parladı ve kolunu ileri fırlattı.

Boğuk bir pluf sesi duyuldu ve bir alev dili birkaç metre yükseğe çıktı. Holy Tong, bir an alevler arasında bir Tanrı gibi göründü. Sonra, hiç sesini çıkarmadan olduğu yere yığıldı ve yanmaya devam etti.

Hava kuvvetlerinin mavi yıldızlı Boeing 707'si Pasifik'in parıldayan sularının otuz beş bin ayak üstünde uçuyordu.

İçinde tek bir yolcu vardı: Prens Malko. Bir kilo kan kaybedip dört kurşun yiyen SAS bir sedyede hareketsiz yatıyordu. İki doktor ve iki hemşireden oluşmuş bir ekip başında durmadan nöbet değiştiriyordu.

Kendisini sudan çıkardıklarında, Hongkong'daki İngiliz doktorlar ona yüzde birlik bir yaşama şansı vermişlerdi. Güçsüzlüğü, her türlü ameliyatı imkânsız kılıyordu. Amiral Riley, Malko'yu California'daki San Diego Askeri Hastanesi'ne götürmek için Tokyo'dan özel olarak askeri bir Boeing getirtmişti.

Amiral, Kay-Tak Havaalanı'nda, uçağa bindirilene kadar bizzat sedyeye eşlik etmiş ve doktora:

— Eğer ölürse bunu bilmek isterim. Size yemin ederim ki, o gün 7. Filo'nun bütün bayrakları yarıya inecektir, demişti.

Yaralının sapsarı yüzünü seyreden nöbetçi doktor da kendi kendine onun San Diego'ya kadar dayanıp dayanamayacağını soruyordu.